

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · cinquè període · sèrie C · número 583

Comissió d'Educació

Sessió 34, dilluns 20 de març de 2023

Presidència de la I. Sra. Marta Moreta Rovira

TAULA DE CONTINGUT

Compareixences 357-00968/13, 357-00976/13 i 357-00875/13	4
Compareixences 357-00970/13 i 357-00978/13	26
Compareixença d'una representació de la Intersindical Alternativa de Catalunya davant la Comissió d'Educació per a debatre sobre el projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya (decaiguda) 357-00977/13	39
Sessions informatives 355-00091/13 i 355-00092/13	39

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 34 de la CE

La sessió de la Comissió d'Educació (CE) s'obre a les nou del matí i sis minuts. Presideix Marta Moreta Rovira, acompanyada de la vicepresidenta, Nogay Ndiaye i Mir; del secretari, Oriol Pallissó Balanyà; de la secretària en funcions Najat Driouech Ben Moussa, i de la secretària en funcions Irene Aragonès Gràcia. Assisteixen a la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents Dolors Carreras Casany, Rocio Garcia Pérez i Esther Niubó Cidoncha, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Mònica Palacín i París, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Anna Erra i Solà, Judit Guàrdia i Torrents, Francesc Ten i Costa i Judith Toronjo Nofuentes, pel G. P. de Junts per Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Jordi Jordan Farnós, pel G. P. d'En Comú Podem, i Ignacio Martín Blanco, pel G. P. de Ciutadans.

Assisteixen a aquesta sessió el conseller d'Educació, Josep Gonzàlez-Cambray; la consellera de Cultura, Natàlia Garriga Ibáñez; el representant de la junta de direccions Joan Cumeras i Costa; el representant de la junta de direccions Arturo Ramírez Varela; la representant de l'àmbit d'entitats educatives del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya - Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge Maria Vilàs i Trias; el representant de l'àmbit d'entitats educatives del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya - ESPLAC Pau Casanovas; el degà del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya, Àlex Rocas Jordi, acompanyat del tresorer, Antoni Domènech Bonet; el representant de la Federació d'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya (FEUSOC) Pere Forga Visa, i la representant del Col·lectiu d'Escoles contra la Segregació Montserrat López Tolosana.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de la junta de direccions de centres públics i d'una representació de la junta permanent de direccions dels centres educatius de primària i de secundària davant la Comissió d'Educació per a debatre sobre el projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya (tram. 357-00968/13). Comissió d'Educació. Compareixença.

2. Compareixença d'una representació del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya davant la Comissió d'Educació per a debatre sobre el projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya (tram. 357-00976/13). Comissió d'Educació. Compareixença.

3. Compareixença d'una representació del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya davant la Comissió d'Educació per a informar sobre la importància de la participació del col·legi en els òrgans del Departament d'Educació (tram. 357-00875/13). Comissió d'Educació. Compareixença.

4. Compareixença d'una representació de la Federació d'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya davant la Comissió d'Educació per a debatre sobre el projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya (tram. 357-00970/13). Comissió d'Educació. Compareixença.

5. Compareixença d'una representació de la Intersindical Alternativa de Catalunya davant la Comissió d'Educació per a debatre sobre el projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya (tram. 357-00977/13). Comissió d'Educació. Compareixença.

6. Compareixença d'una representació del Col·lectiu d'Escoles contra la Segregació davant la Comissió d'Educació per a debatre sobre el projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya (tram. 357-00978/13). Comissió d'Educació. Compareixença.

7. Sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre el treball fet del pla d'estudis dels ensenyaments artístics (tram. 355-00091/13). Comissió d'Educació. Sessió informativa.

8. Sessió informativa de la Comissió d'Educació amb la consellera de Cultura sobre el treball fet i la implantació del pla d'estudis dels ensenyaments artístics (tram. 355-00092/13). Comissió d'Educació. Sessió informativa.

La presidenta

Bon dia, diputats i diputades. Començaríem la comissió.

Compareixences

357-00968/13, 357-00976/13 i 357-00875/13

Iniciarem pel que fa a les compareixences amb relació al projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya. I, en primer lloc, tindriem la compareixença d'una representació de la junta de direccions de centres públics i una representació de la junta permanent de direccions de centres educatius de primària i secundària davant d'aquesta Comissió d'Educació. Aquí, a la meva dreta, m'acompanyen el senyor Joan Cumeras i Arturo Ramírez, que els hi volem donar la benvinguda, i també a totes les persones que els acompanyen, que no els citaré a tots, perquè avui tenim una sala molt i molt plena. Benvinguts tots al Parlament.

I, per tant, començaríem aquesta compareixença explicant als diputats i diputades que el que farem serà: aquesta primera compareixença, la segona i la tercera, totes conjuntes –les faríem tot seguit–, i després donaríem els temps als grups parlamentaris perquè poguessin fer les respostes a cadascú. Els compareixents en aquest moment tenen cinc minuts cadascun –en aquest cas són dos compareixents; per tant, tenen cinc minuts cadascú. I després els grups parlamentaris tindrien un temps de cinc minuts..., bé, quatre o cinc minuts vam quedar; quatre o cinc minuts per demanar tot el que considerin de cada compareixença. D'acord?

Per tant, iniciem, doncs. No sé qui comença...

Arturo Ramírez Varela (representant de la junta de direccions)

Jo.

La presidenta

Sí? (*Pausa.*) Doncs vinga, endavant i en cinc minuts.

Arturo Ramírez Varela

Bon dia a tothom. En nom de la junta central de directors i directores de centres públics de Catalunya us volem donar les gràcies per donar-nos l'oportunitat de fer aquesta compareixença. Aquesta és la segona vegada que tenim l'oportunitat d'adreçar-nos a aquest fòrum. L'última vegada que vam estar aquí vam posar sobre la taula aquesta petició que us formularem avui, que és tenir representació al Consell Escolar de Catalunya, i semblava ser que comptava amb el consens. Bé, ara s'ha suscitat l'oportunitat de que això tiri endavant i per això estem presents aquí.

Us vull dir que, com també us vam dir en aquella ocasió, la junta central de directors i directores de centres públics d'aquest país ens posem a la vostra disposició. Sempre que vulgueu podeu comptar amb nosaltres, perquè nosaltres no deixem de ser servidors públics que l'únic que volem és contribuir a que el servei públic d'educació d'aquest país tingui èxit i sigui el millor, sempre prenent com a referent els nens i les nenes que estan als nostres centres educatius.

Bé, per contextualitzar una mica qui som nosaltres, sabeu que la junta central de directors i directores representa tota tipologia de centres que tenim al país, que els que estem aquí som vuitanta-tres persones –bé, que representem vuitanta-tres persones–, que hem estat triats per tots els directors i directores de les zones educatives de cada territori i que l'únic que fem aquí, el que us explicarem el Joan i jo, és ser portaveus d'un relat que prèviament nosaltres hem consensuat.

Bé, com funciona la junta de directors. Tenim dues formes de treballar. Una, mitjançant plenaris en els quals, a iniciativa nostra o a iniciativa del consell de direcció del Departament d'Educació, treballem temes transversals en els quals se'ns demana reflexionar o simplement aportar elements que puguin afavorir la implementació d'aquestes polítiques educatives. És una forma de treballar d'aquests plenaris.

I una altra, treballar per comissions. En aquest moment tenim en funcionament divuit comissions en les quals hem treballat temes concrets del sistema. A títol d'exemple, estem treballant en el menjador, hem creat una comissió per treballar el tema de les tardes del setembre, hem treballat temes respecte al calendari, la implementació de l'acord que s'ha fet entre el Departament d'Educació i els sindicats, etcètera. I, a més, hi ha altres comissions que treballen aspectes concrets de la tipologia de centres que té el país.

Per tant, en resum, nosaltres som un òrgan d'assessorament molt implicat en el sistema educatiu, molt implicat a l'hora de fer plantejaments que afavoreixin un model d'èxit, sempre prenent com a referent els nens i les nenes. Nosaltres, hi insistim, som sobretot servidors públics i persones que estan al servei del servei educatiu del país.

I també volíem contextualitzar quin és el paper de les direccions en aquest moment en el sistema, perquè a vegades se senten afirmacions que no tenen res a veure amb qui som nosaltres. A nosaltres no ens tria l'Administració educativa. Hi insisteixo: no ens tria l'Administració educativa. I ho torno a dir: no ens tria l'Administració educativa.

Nosaltres accedim a aquests càrrecs, a aquest càrrec unipersonal, primer amb una formació amb la qual se'ns avalua; se'ns avalua la nostra competència per liderar els centres educatius. Una vegada hem superat aquesta formació i l'avaluació d'aquesta formació, fem un compromís amb el centre educatiu elaborant un projecte de direcció que ens compromet durant un període de quatre anys referenciat en el projecte educatiu. Aquest projecte de direcció és aprovat per una comissió on estan integrats els docents –els docents hi participen, hi insisteixo–, estan representades les famílies del centre –hi insisteixo: les famílies del centre–, però també hi ha una representació municipal, hi ha una representació de dues persones, que són directors d'altres centres públics del territori, i acostuma a haver-hi un representant de l'Administració municipal.

Què vol dir això? Que una vegada s'aprova, si és que s'aprova el projecte de direcció, aquest és un projecte de compromís que està avalat per una comissió. I segurament som l'òrgan de l'Administració unipersonal..., el més transparent i el més avaluat, perquè nosaltres, d'aquest projecte de direcció, cada any agafem el compromís en les nostres PGAs i en rendim comptes a les memòries. I al finalitzar el nostre període som avaluats. Per tant, els nostres compromisos, tant amb el centre com amb el sistema, es veuen reflectits en aquest rendiment de comptes que fem anualment i que fem cada període.

Per tant, considerem que aquest posicionament, aquest compromís amb les polítiques educatives..., perquè, d'alguna manera –i per acabar i passar la paraula al meu company–, els que lideren les polítiques educatives que s'aproven al Parlament o que d'alguna manera són iniciatives del Departament d'Educació..., qui les lidera en els centres educatius som nosaltres i qui agafa els compromisos, sempre des d'una perspectiva crítica, de fer factibles aquestes polítiques educatives perquè tinguin o contribueixin al major èxit educatiu, som nosaltres, les direccions dels centres. Per tant, tenim una visió actualitzada i diària de quina és la situació que viu l'educació en els nostres centres educatius.

Bé, i finalment, per acabar, és que no us oblideu que, en el moment d'assumir o de rendir comptes davant de la justícia, sempre són els directors i les directores els que són cridats per justificar, i tenim, en aquests moments, moltes evidències de que aquests requeriments no recauen en el claustre, sinó en les direccions.

Gràcies.

Joan Cumeras i Costa (representant de la junta de direccions)

Bé, jo, després de l'explicació de... (*L'orador estossega.*) Perdó. Després de l'explicació de qui som, us voldria explicar –i, per tant, m'hi intentaré referir d'una manera molt més concreta– allò que us venim a demanar. Perquè aquesta vintena de

companyes i companys que hi han aquí darrere, igual que nosaltres mateixos, que són representants que han vingut d'arreu de Catalunya, en hem personat avui aquí per intentar que s'entengui la necessitat de que les direccions tinguem una presència en el Consell Escolar de Catalunya, que, de fet, com diré més endavant, ens sembla una anomalia del sistema. I ja us dic, intentaré cenyir-me força a allò que hem pactat entre tots, perquè aquí no es tracta de l'opinió dels dos compareixents, sinó que nosaltres som exactament igual que els companys i companyes que hi han al darrere –representants, com us deia, d'arreu de Catalunya–, i volem expressar aquest sentiment global aquí.

Per tant, l'objectiu de la nostra presència, primer, és evident, que és el fet de solucionar aquesta anomalia. El fet de que les direccions, la junta de direccions de Catalunya tingui presència en el Consell Escolar de Catalunya. Per què? Perquè ens sembla que nosaltres podem contribuir a que hi hagi un debat més ric; perquè serà un debat més plural; perquè podem aportar reflexions i evidències de la nostra vida diària als centres, de la nostra pràctica, de la nostra experiència diària; perquè podem colaborar a millorar el debat en aquest òrgan, donant un punt de vista que actualment no hi és. Creiem que, en bé de la pluralitat i en bé de la representativitat de tots els membres del Consell Escolar, aquest sector hi ha de ser present.

També volem deixar clar, com a junta, que no ens mou en aquesta petició cap altre interès que no sigui aportar aquesta visió diària en tots els aspectes educatius que acaben revertint en els alumnes. L'Arturo, el meu company, hi ha fet referència: el centre de totes les nostres activitats són els alumnes. I, per tant, portar aquesta veu, que, entre altres –entre la veu dels docents, la veu de les famílies, la veu dels alumnes, la veu de l'Administració local, la veu de totes les entitats amb les que col·laborem–, nosaltres acabem sent el catalitzador de totes aquestes veus. Totes aquestes informacions que ens arriben ens sembla que s'han de portar al Consell Escolar de Catalunya, perquè en la composició actual no veiem qui fa aquesta feina; no veiem qui representa els centres educatius.

Com us deia, en l'actual composició del Consell Escolar ens sembla que hi falta aquesta veu dels centres, i segurament hi incidirà encara alguna altra vegada en aquest Parlament. Nosaltres representem les inquietuds de tots els centres educatius públics de Catalunya i, com hi feia referència també l'Arturo, de totes les tipologies que hi ha al nostre país. I aquesta presència ens sembla indispensable per donar aquesta visió pràctica, sobretot, de l'afectació real de tots els temes que en aquest òrgan, en el Consell Escolar de Catalunya, es tracten. Ens sembla que aquesta visió, mirant la composició actual del consell, no hi és prou representada. Què és, com afecta tot allò que el consell acaba treballant i acaba donant la seva opinió? No hi ha aquesta visió de la pràctica diària, que sí que podem aportar les direccions.

Perquè no oblidem que les direccions som docents també; som docents i tots els representants que estem aquí estem cada dia al centre. No estem deslligats, com pot passar en altres sectors que estan presents en el Consell Escolar de Catalunya. O sigui, nosaltres vivim la vida diària d'un centre educatiu. I, a més a més, com explicava l'Arturo, pràcticament de manera entre setmanal i quinzenal, depèn del moment del curs i les necessitats que hi hagi de reunir-nos, agafem el pols de tot el que passa al país. Per tant, aquesta pràctica ens sembla que s'ha de portar en el consell.

Us dèiem que ens doneu suport i que ens doneu suport per posar-nos dins del sector de comunitat de centre. Per què? Perquè ens sembla que és allà on ens pertoca estar. Perquè ens sembla que nosaltres, tot i formar part de l'Administració, com pràcticament la majoria d'altra gent que estan en el consell, nosaltres, la nostra veu ha de ser una veu que no tingui per què estar lligada sempre a la de l'Administració.

Com comentava abans el company, la nostra és una crítica constructiva, perquè nosaltres el que sempre pretenem és que el sistema vagi cada vegada millor. La mi-

llora contínua que nosaltres intentem fer en els nostres centres ens sembla que també s'ha d'extrapol·lar a tot el sistema. I, per tant, hem de poder portar aquesta veu en el fòrum que ens sembla que és un dels més importants pel que fa a l'educació en el nostre país. En el Consell Escolar de Catalunya hi ha representats..., i ara, amb la modificació que esteu treballant, hi haurà encara molt més la representació de tots els òrgans que tenen alguna relació amb l'educació. No pot ser que la junta de direccions de Catalunya no hi sigui present.

Per anar acabant ja, només us volíem comentar que ens sembla que portar totes aquestes impressions que nosaltres rebem de tots els agents de la comunitat educativa del centre també pot anar molt bé per lligar més, per cohesionar més, perquè tinguin un discurs molt més coherent els debats que hi han en el Consell Escolar de Catalunya. Ens sembla que aquesta veu, que pot lligar diferents vessants que actualment sí que hi són presents, pot anar molt bé en la direcció, perquè tenim una visió global del sistema. Els que estem a cada centre sabem perfectament –ho dic perquè aquí hi ha molts companys i companyes que ho fan diàriament–..., sabem que hem de compaginar tots aquests *inputs* que ens arriben, com us deia abans, des de l'alumnat, els docents, l'Administració local, l'Administració educativa, les famílies... I, per tant, som uns interlocutors acostumats a fer aquesta imbricació entre els diferents agents.

Per tant, us demanem que ens ajudeu a que entrem en el Consell Escolar de Catalunya i, sobretot, que estiguem també en el sector, que ens sembla que ens toca, per poder fer bé la nostra feina.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies. Sé que és molt difícil ajustar-se al temps; és molt poc temps.

Ara cridaríem ja els segons compareixents. Més tard farem les preguntes. Ho farem tot al final, si us sembla..., de totes les preguntes de tots els compareixents.

Cridaríem que vinguessin, si us plau, la senyora Maria Vilàs i Pau Casanovas, la representació del Consell Nacional de Joventut de Catalunya davant d'aquesta comissió, per explicar el projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya.

D'acord. Per tant, iniciaríem, doncs, aquesta segona compareixença. Al meu costat tinc la Maria Vilàs, que és del Consell Nacional de Joventut de Catalunya i el Pau Casanovas, també del Consell Nacional de Joventut de Catalunya, en àmbit d'entitats educatives. Primer parlarà la Maria? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*) Maria, doncs teniu aquests cinc minuts i... (*Veus de fons.*) D'acord. Bé, s'ho han organitzat ells, vull dir que començarà primer la Maria i llavors ja anem fent. D'acord? Endavant.

Maria Vilàs i Trias (Consell Nacional de Joventut de Catalunya, àmbit d'entitats educatives - Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge)

Bon dia. I, primer de tot, moltes gràcies per haver-nos convidat a comparèixer per donar la nostra opinió sobre aquest projecte de llei de la composició del consell d'educació de Catalunya. Nosaltres som la Maria Vilàs Trias, presidenta de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge, i el Pau Casanovas i Claus, vicepresident d'esplais catalans, i venim en representació de l'àmbit d'educatives del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. En total, apleguem més de quaranta mil persones: deu mil caps i monitores i més de trenta mil infants i joves repartits en esplais i agrupaments per tot el territori català.

Som entitats de lleure de base voluntària amb vessant comunitària, que tenim per missió acompanyar aquests infants i joves perquè esdevinguin persones crítiques i compromeses amb la societat. La nostra raó de ser és educar per a la transformació social. Som agents educatius i de canvi que, a través del teixit associatiu del barri o poble, col·laborem amb la comunitat de la que formem part per fer-la un espai segur de creixement, d'acollida, d'intercanvi i de millora col·lectiva. Per aquest motiu, creiem

que la nostra veu ha de ser escoltada avui i tinguda en compte no només en la redacció d'aquest projecte de llei, sinó també en la formació i el desenvolupament del consell d'educació de Catalunya.

L'educació en el lleure de base voluntària amb vessant comunitària, o associacionisme educatiu, és un agent educatiu clau en el nostre país, tant per la seva història i la seva trajectòria com per la seva rellevància, i per això cal que estigui representada al consell d'educació de Catalunya en la seva diversitat.

Vivim en la societat de la informació, de la tecnologia, del consum, del risc, de la immediatesa, de la globalització, de la vulneració de drets. Vivim també en una societat capitalista, heteropatriarcal i racista que ens posa sempre per davant els interessos econòmics a la vida i espolia el planeta per l'interès d'uns quants. Són moltes, les característiques que s'atribueixen a la societat actual, però per sobre de totes elles hi ha una realitat innegable a la naturalesa de la societat en què existim: vivim en una realitat complexa, immersos en un entorn de gran incertesa i en canvi constant, on els esdeveniments avancen a un ritme trepidant; les novetats estan al dia a dia de les nostres agendes, contribuint a la creixent complexitat i ambigüitat del sistema, entrant en una espiral incontrolable d'acceleració i augmentant la sensació d'inseguretat.

Davant d'aquesta situació, hi ha consens en la comunitat educativa general a l'hora de defensar l'educació al llarg de la vida com a resposta a les noves necessitats actuals. Per tal de construir societats més resilients, és indispensable promoure una formació integral de la persona que contempli totes les seves dimensions, facilitant una experiència global en la que es vagi aprenent a aprendre.

Des dels espais, els agrupaments i les escoles de formació, potenciem aquest procés continu en diàleg constant amb un mateix, amb els altres i amb l'entorn. Així, entenem l'educació com un procés d'acompanyament holístic i de desvetllament gradual, basat en un model constructivista on la diversitat és benvinguda i empoderada. Per a nosaltres, l'infant és el protagonista i subjecte actiu del seu propi camí d'aprenentatge i coneixement. Un coneixement que és més que un conjunt de sabers. No es basa només en nocions teòriques, sinó en la comprensió de cada individu, lligant-ho a allò que reflexiona i pensa i a partir d'allò que viu, sent i experimenta en primera persona. Així doncs, vetllem pel creixement progressiu de la persona humana –el ser–, del seu coneixement –el saber–, de les seves habilitats –el fer–, del seu esperit crític –el pensar. I tot, sense oblidar que formem part d'una comunitat que ens abraça: el convida.

Partint d'aquest marc ideològic, la nostra proposta educativa es basa en l'autonomia de l'infant i la seva participació democràtica, el petit grup i el treball en equip, el compromís i la implicació social, la vivencialitat i el joc com a maneres experiencials d'aprendre, i el progrés personal emmarcat en la consciència de justícia global. Tot això connectat intensament amb l'entorn proper i amb una relació de respecte, custòdia i protecció cap a la natura que ens sustenta.

Els més de deu mil caps i monitors ens organitzem de manera voluntària, sense esperar ni desitjar cap tipus de remuneració a canvi, per educar infants i joves perquè esdevinguin aquestes persones sensibles, crítiques i compromeses. Som joves autoorganitzats, implicats i convençuts, que desenvolupem el projecte educatiu i comunitari dels nostres caus i agrupaments pràcticament a tot el territori català, des de l'arrelament i la implicació local, desencadenant sinergies de participació i compromís amb els municipis on vivim.

Posem a l'abast dels infants i joves situacions i contextos diferents als hegemònics, donant una alternativa a l'oci consumista. Per això, els espais i caus són un entorn privilegiat per a l'aprenentatge, per la mescla d'edats permeable, pel contacte amb altres diversitats i tarannàs, per la vida a la natura, i especialment pel treball en petit grup o equip cooperatiu, que permet una atenció molt més personalitzada i adequada a les necessitats de cada infant.

Els dissabtes i quan faci falta duem a terme activitats dinàmiques, jocs, descobertes i projectes on fomentem l'esperit crític. Parlem de preocupacions, interessos, sentiments i reptes. Cultivem la introspecció, l'autoconsciència i l'educació emocional. Participem del nostre entorn proper, des del voluntariat, disposada sempre a fer servei. Obrim espais de participació infantil, compromesa i democràtica. Ens revisem, i compartim, compartim i compartim per seguir aprenent. I tot això ho fem en català, convençudes que la nostra llengua és un element indestruïble de la nostra tasca que hem de seguir reivindicant i defensant.

Justament, busquem l'experiència d'aquesta convivència a partir de les excursions, sortides i campaments que duem a terme durant tot l'any. És en aquests moments de convivència més intensa on potenciem l'autonomia dels infants, la cura de la vida col·lectiva i el respecte a la natura, reafirmant l'educació en el lleure de base voluntària com un espai essencial de socialització i creixement dels infants i joves i per als infants i joves.

Els campaments, rutes i colònies de primavera i estiu són un moment clau del curs associatiu, escenaris on entren en diàleg la singularitat i l'alteritat, on juguem entre l'equilibri entre l'individu i la societat, entre el desenvolupament del progrés personal a la vegada que l'aprenentatge i el benestar col·lectiu. Són moments de menjar en rotllana, de pujar al cim i banyar-se al riu, de cantar sota la pluja i riure dins la tenda, de nit sota les estrelles i passejades en silenci, de mirades còmplices i de converses infinites. Dies on, conscientment i inconscientment, ens formem en valors com la diversitat, el compromís, el decreixement, el feminisme i la justícia global, per avançar juntes cap a una societat més forta, més sostenible, més inclusiva, més justa i més participativa.

La presidenta

Hauríeu d'anar acabant...

(Remor de veus. Pausa.)

Pau Casanovas (Consell Nacional de Joventut de Catalunya, àmbit d'entitats educatives - Esplac)

Aquest entramat entre educació i convivència deixar clar que no hi ha cap altra possibilitat de relació pedagògica que no sigui la personal. I és que, en el fons, som i aprenem en relació amb els altres i en el marc de la comunitat. Les entitats de lleure ens creiem que és la tribu qui educa, que intervenim en una diversitat àmplia d'agents i d'organitzacions. Per tant, si entenem la funció educativa com una tasca compartida entre els diferents agents socioeducatius, no podem responsabilitzar-ne únicament i principalment els centres escolars, com es dibuixa en el model actual.

Volem formar part d'una visió més global, que integri els diferents sistemes en conjunt, tot construint un lideratge compartit. És important continuar fent passes per coordinar totes aquestes institucions i fer-nos corresponsables, apostant per una xarxa d'educació real que posi al centre el benestar i l'aprenentatge dels infants i joves.

Entenem que l'associacionisme educatiu ha d'estar representat en els espais de discussió, on s'hi discuteixen les línies estratègiques de país i la millora dels espais de participació dels infants i joves a nivell local i nacional, sempre des de la vessant de l'educació en el lleure de base voluntària: pedagogia activa, autonomia de l'infant, educació vivencial, dimensió interior i emocional, vessant comunitària, i des d'una perspectiva juvenil.

Per tot això, creiem que la singularitat de l'associacionisme educatiu mereix ser escoltada i representada al consell d'educació de Catalunya. Volem formar part d'un òrgan útil on canalitzar les demandes a nivell educatiu del país i que sigui un espai de referència quan s'hagin de prendre decisions polítiques que afectin la dimensió educativa.

Actualment, cal una major representació de tots els agents educatius del país al consell, perquè, malauradament, l'educació en el lleure de base comunitària no té el mateix reconeixement social i institucional que l'educació formal, i creiem que això s'ha de revertir. Així, el consell d'educació de Catalunya ha de ser un exemple i referent per als consells municipals, que també haurien de deixar de ser només escolars i començar a treballar com a consells plenament educatius, amb tota la comunitat educativa de pobles i ciutats, un model que actualment només existeix en alguns nuclis.

Per aquest motiu, demanem que l'article 2 especifiqui quin serà el criteri d'elecció de les persones del sector de la comunitat educativa, per incloure-hi així la Federació Catalana de l'Escoltisme i el Guiatge com a representants de l'escoltisme i el guiatge, i Esplais Catalans i el MCECC, de forma rotativa, per representar els esplais de base voluntària. En el cas dels esplais, demanem la representació d'aquestes dues entitats perquè, malgrat que el terme «esplai» es faci servir a vegades amb altres significats, creiem que al consell d'educació hi han de ser representades les dues grans associacions de lleure voluntari de base comunitària del país.

Per altra banda, ens reafirmem en la necessitat que la veu del jovent estigui representada al consell a través del CNJC. De la mateixa manera, creiem que hi ha d'estar representat el Consell Nacional d'Infants i Adolescents de Catalunya, per dotar la infància i l'adolescència d'agència i veu pròpia dins del consell d'educació de Catalunya. Des de les nostres entitats, intentem trencar amb l'adultocentrisme imperant a la nostra societat, i creiem que el consell d'educació, sense infants i adolescents, és un consell d'educació incomplet que no té en compte una de les parts més implicades en el dia a dia educatiu.

Perquè el consell d'educació pugui encaixar amb la nostra realitat, però, proposem una major flexibilitat en el nomenament de les persones membres. El nostre relleu com a entitat juvenil dificulta que una mateixa persona pugui ser representant al consell d'educació durant quatre anys. Creiem que la forma més òptima de cobrir les places, en el nostre cas, seria sent membres com a entitat i no a títol personal, i que les pròpies organitzacions fóssim qui designéssim les persones que han de participar en el consell.

Tanmateix, el consell no ha de ser l'únic espai de participació i de diàleg entre els diferents agents educatius. Apostem per la creació també d'altres fòrums, debats i trobades on parlem d'educació en el lleure, escoltant directament la veu de totes les parts implicades, tant individualment com col·lectivament. Creiem que fa falta una major coordinació dels diferents agents educatius del país i el consell d'educació ha de poder cobrir aquesta necessitat. En el cas de l'associacionisme educatiu, hi ha una sèrie de demandes que sorgeixen de la falta de reconeixement com a agents educatius.

Necessitem circuits pedagògics definits i clars que posin en contacte l'educació formal amb la no formal, i altres agents socioeducatius, com els serveis socials i culturals, per poder atendre de la forma més adequada a tots els infants, i, especialment, aquelles infàncies més vulnerabilitzades. Volem ser reconegudes i legitimades per poder dialogar amb els centres d'educació formal de tu a tu, com a iguals, i no des de la condescendència a la qual estem acostumades pel fet de ser joves i no gaudir del reconeixement que mereixem.

Tampoc volem ser menystingudes altra vegada. Els últims anys, ja sigui per la pandèmia de la covid-19 o per l'aplicació restrictiva del pla alfa, hem sentit que no érem essencials, que hi havia altres prioritats per part del Govern que el benestar social i emocional dels milers d'infants i joves d'arreu del país.

En la mateixa línia, i donada la nostra naturalesa integral i transversal, considerem que, a base d'estar emparades per la Direcció General de Joventut, hem d'estar també sota el paraigua del Departament d'Educació, o, fins i tot, vinculades a Presidència, per tal d'acompanyar la nostra singularitat des d'una perspectiva interdepar-

tamental. Si bé és cert que el motor de l'associacionisme educatiu som les persones joves, no volem que se'ns tingui en compte només quan s'han de prendre decisions en clau juvenil. També volem ser referents educatius com a agent vertebrador social que som.

Acabem aquesta intervenció agraït de nou que se'ns hagi convidat a compareixer, i desitgem que aquest avantprojecte de llei serveixi perquè la composició al consell d'educació de Catalunya reflecteixi una realitat més plural, on tots els agents educatius del país hi estiguem representats per coordinar-nos, sumar esforços i aliances i treballar conjuntament pels objectius comuns.

Volem reafirmar que l'educació en el lleure de base comunitària, com a moviment educatiu fortament arrelat a Catalunya, no és només hereu de les tradicions de renovació pedagògica de l'escola activa, sinó que també ha contribuït plenament en la construcció de les grans línies de la pedagogia humanista i constructivista del país. En aquest sentit, les innovacions pedagògiques que s'estan fent servir a les escoles ens recorden els principis metodològics que fonamenten la nostra acció.

Tot i això, des de l'escoltisme i els esplais tenim clar que la tasca educativa, sigui des de l'escola o des de l'educació no formal, no pot desvincular-se de l'equitat, una equitat que volem que sigui real i no només un eslògan d'aparador. L'educació no pot permetre's deixar enrere ningú o dirigir-se només a uns quants. L'educació actual requereix que infants i joves i tots els agents educatius passin d'espectadors a actors, capaçs no només d'habitar i convidaure, sinó també d'incidir col·lectivament i transformar el propi context.

I això nosaltres ho portem a dintre, ja que som fruit de les llavors de canvi que els que anaven abans nostre han plantat, regat i cuidat en un cicle infinit de cura i acompanyament, perquè els caps i monitors també ens fem nostra l'«aprendre fent» que treballem amb els infants. I és que al llarg de tota la nostra vida associativa seguim plantant, regant i cuidant aquestes llavors de canvi.

Darrerament hem sentit com se'ns titllava de generació de vida, i davant les campanyes de criminalització del jovent, nosaltres seguim sent el que som: motor de canvi i transformació social. I continuarem fent el que sabem fer: treballar dissabte rere dissabte per fer dels nostres barris, pobles i ciutats arreu del país, llocs on compartir, participar, jugar i educar i, en definitiva, viure una vida que valgui la pena ser viscuda.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes, gràcies. Moltes gràcies, Maria, i moltes gràcies, Pau.

Iniciem la segona compareixen..., ai, la tercera compareixença. Si poden venir, si us plau, l'Àlex Rocas i l'Antoni Domènech... (*Pausa.*)

Iniciem aquesta compareixença d'una representació del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya, davant de la Comissió d'Educació per informar sobre la importància de la participació del col·legi en els òrgans del Departament d'Educació. Ens acompanya aquí al meu costat l'Àlex Roca, és el degà, i més enllà, l'Antoni Domènech, el tresorer.

M'han comentat que serà l'Àlex qui farà tota la intervenció i respondrà després les preguntes el senyor Domènech.

Per tant, senyor Rocas, té la paraula per un temps màxim de deu minuts. (*Veus de fons.*) I tant! Sí, perquè s'havia acabat l'aigua. El deixem beure, que ha de parlar durant deu minuts.

Àlex Rocas Jordi (degà del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya)

Bé; bon dia a tots i a totes. En primer lloc, agraïment. Gràcies per convidar-nos a la compareixença. Intentaré ser concís, eh? Veig el temps aquí davant. És probable que més d'un de vosaltres es preguntin què hi fa el col·legi, amb aquest nom tan llarg

de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya. De doctors encara en queden; de llicenciats ja no se'n fan –en queden, però no se'n fan–, i les disciplines Filosofia i Lletres i Ciències..., en fi, queda la Filosofia i Lletres en alguna facultat, però bàsicament, després de cent anys d'existència, les coses han evolucionat molt.

Doncs hi som perquè, malgrat aquest nom, el nostre és el col·legi de docents. De fet, escolta, fa cent..., gairebé 125 anys, amb una preocupació perquè qui fes la docència en el que llavors es deia «l'ensenyament mitjà» fossin llicenciats o doctors en Filosofia i Lletres o en Ciències, que eren les grans disciplines que hi havia en aquell moment. Perquè això fos així i, per tant, garantir la qualitat docent, es va crear el col·legi. Això va portar tota una... No entraré en el detall, va portar tota una sèrie..., uns vaivens, diguem-ne, amb les institucions en aquell moment, doncs, ministerials, però finalment es va reconèixer –crec que va ser el 1913– que es constituïen els col·legis, justament per garantir la qualitat docent i que només exercissin la docència, en aquell moment, en el que eren les institucions privades, en els col·legis privats, doctors i/o llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències.

Al llarg de tot aquest temps, el col·legi el que ha fet és defensar aquests postulats, defensar la dignificació de la professió docent, defensar i vetllar per la millora constant de la professió docent. I ho ha fet fins avui. I quan diem que som col·legi de docents, ve encara, diguem-ne, reforçat, no pel seu nom, però sí pels seus estatuts, els estatuts del col·legi.

De fet, quan hi ha tota la revisió de titulacions en el marc europeu l'any 2009, fem la revisió d'estatuts, de manera que en aquests moments totes les titulacions que habiliten per a l'exercici de la professió docent –per tant, grau d'infantil, grau de primària i màster en formació del professorat– estan inscrites en el col·legi, eh?, i per això, en aquest sentit, malgrat el nom, som el col·legi de docents.

Nosaltres, de fet, d'ençà que es va crear ja en aquell moment –que encara és existent, eh?– el Consell Escolar de Catalunya –existent, el nom–..., es va crear el consell, nosaltres sempre hem format part del Consell Escolar. I això jo crec que estem parlant, doncs, dels anys vuitanta (*veus de fons*), 86. I avui encara hi són. Per tant, no venim tant a reivindicar ser en el consell, entenem que hi som, hi som en representació dels col·legis i de la professió; però no només això, sinó que, a més a més, també tenim l'oportunitat de presidir algunes de les comissions, en aquest cas, en aquests moments, la d'ordenació. Però sí que entenem que el que ha de ser el consell d'educació de Catalunya –i, de fet, així ja ho vam al·legar en el seu moment, en la tramitació de l'avantprojecte–..., és que el consell ha de respondre realment a un òrgan de participació i de consulta de tots els actors que, d'una manera o altra, intervenen en l'educació. El nostre és un col·legi amb gairebé set mil col·legiats i col·legiades i, per tant, és representatiu. Però no només ens hem de basar en la representativitat de les institucions, sinó també en el que cada una de les institucions, associacions, grups, poden aportar a l'objectiu que ha de tenir el consell d'educació, que és la millora de l'educació.

Per tant, en aquest balanç, és bo que es contemplin no només en termes de representativitat les grans corporacions, les grans institucions o aquelles que tenen més nombre de socis col·legiats, afiliats, digueu-li com vulgueu, sinó que també es tinguin en compte, segurament, associacions o institucions que poden tenir menor representativitat, però que, en canvi, són molt, molt..., poden incidir molt en aquesta millora de l'educació.

I un darrer aspecte que nosaltres creiem que també s'ha de tenir en compte, i justament per la característica que té, que ha de tenir el consell..., que té el Consell Escolar a dia d'avui i que ha de tenir el consell de l'educació. És un òrgan de debat, de reflexió, de participació. No és vinculant; és preceptiva la seva consulta, però no és vinculant. Per tant –i això potser sobtarà–, entenem que no té cap sentit que l'Administració tingui una majoria en la seva composició. No, el que hi ha d'haver és una

bona representació de tots aquells que, entre tots, sumant, podem aportar a l'educació. Si un òrgan de participació i consulta majoritàriament està compost per l'Administració, jo crec que neix una mica esbiaixat d'inici. I ho dic així. Al col·legi, home, som elegants, però també parlem clar. Per tant, jo crec que són factors que hem de, bé, tenir en compte. O, en tot cas, així ho vam allegar nosaltres i ho seguim defensant.

Dit això, escolta, jo jaestic. (*Veus de fons.*) Sí, home, sí. Jo compenso els tempos.

La presidenta

Molt bé. Doncs, moltíssimes gràcies. L'apartat de preguntes es farà al final, amb tots els diputats i diputades. Per tant, moltes gràcies per ser aquí. I si us podeu situar una altra vegada entre el públic... I anem pels pròxims compareixents.

Molt bé, doncs anem per la compareixença d'una representació de la Federació d'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya davant d'aquesta comissió. (*Veus de fons.*) Digue'm... Perdó...

D'acord. Em diuen els diputats i diputades que prefereixen fer els dos blocs. De fet, ho tenia apuntat així, però m'he despistat jo. Per tant, dels tres compareixents que han intervingut ara –dels tres blocs, eh?, de compareixents– faran les preguntes els diputats i diputades, que tenen un temps màxim entre quatre i cinc minuts, i després respondrien els compareixents per l'ordre que han intervingut.

Per tant, primer donaríem la paraula al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la senyora Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Molt bon dia. En primer lloc, saludar a totes les persones que avui ens acompanyen. I, bé, estem arribant, en aquesta Comissió d'Educació, a les darreres compareixences d'aquesta ponència de llei, de la composició del consell educatiu de Catalunya. Uns mesos de molta escolta que hem fet en comissió, i que avui, amb la sessió que estem compartint, doncs, veiem que hi han moltes coses que s'han anat repetint i que veiem que avui, a més, amb més contundència, més claredat si més no, i amb la que nosaltres, el nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ja hi estava d'acord fa temps, no?

Agraïm a la junta de direccions, de directors i directores dels centres públics, i a la junta central de direccions, la seva exposició. Evidentment, compartim que són els centres els que viuen aquesta realitat social, i també aquesta gran transformació, amb aquesta velocitat amb què s'està vivint en aquests moments als centres, que són els que coneixen clarament quines són les necessitats de l'alumnat, quines són les necessitats també del mateix professorat. Estem plenament d'acord amb el que ens han dit; el senyor Cumeras ha estat molt clar, i el senyor Arturo Ramírez també.

Evidentment han de formar part –i així esperem nosaltres també que sigui– de la futura composició del consell educatiu de Catalunya. La junta central de direccions ha d'estar representada, com vostès han explicat clarament i per què, no? Vull dir, tenen una gran avaluació, una gran representació també dels claustrats, i sobretot destacaria allò en el que ha fet incidència: són servidors públics, i per això també, per la seva experiència i la seva vàlua, creiem que és important que estigui representada al consell educatiu de Catalunya.

Jo, si pogués fer-li una pregunta, li preguntaria: què creu que hauria de plantejar-se el consell educatiu en aquesta nova etapa com a prioritats del que ens estem trobant a la societat? Cap a on hauria d'anar realment? Quins objectius s'hauria de plantejar realment per poder-hi fer front i escoltar-los a vostès directament, amb la seva gran experiència? Què creu que hauria de fer el departament, i aquest consell educatiu què li hauria de proposar, perquè, justament, aquesta mirada, aquesta veu que tenen vostès, doncs, tingui molta més alçada i molta més repercussió? Això és el que en aquest moment li voldria preguntar.

La presidenta

Molt bé, diputada. Primer fem el torn d'intervenció de tots els diputats i després farem la resposta de tots plegats, eh? Anem pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i té la paraula la senyora Judit Guàrdia.

Judit Guàrdia i Torrents

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies a tots els compareixents i els que els acompanyen. Avui estem fent una sessió intensa, però no menys important, perquè hem aconseguit donar molta informació, penso, en molt poca estona.

Pel que fa a la junta de direccions de centres públics, realment jo pensava que formaven part..., o els hauria posat dintre del bloc de l'Administració educativa, i crec que ha estat molt clara aquesta insistència en el fet que no estan triats per l'Administració, sinó que hi ha un altre sistema de tria i, per tant, que pensen que haurien de formar part de la comunitat educativa de centre. M'ha semblat que era una visió que s'ha de tenir en compte pel bé de la pluralitat, de tota la tipologia de centres.

Pel que fa a l'associacionisme, a mi m'ha semblat molt clarificador, no? «En l'article 2 volem que s'incloguin els criteris d'elecció, de tria dels components i que hi siguin, de forma rotativa, les dues entitats de lleure majoritàries, de lleure voluntari que són majoritàries.» Per tant, aquí tenim molt clar quina és la participació que es vol. I s'ha inclòs un concepte que és el de la flexibilitat, que sigui representant l'entitat i no el representant, la persona. Si això els sembla, als altres compareixents..., si els sembla que és un bon criteri, la representativitat per entitat i no per la persona. Si és un criteri.

La importància que hi hagi l'associacionisme, em sembla que ens ha anat quedant clar que és el canvi que es vol, no només el lleure educatiu, sinó també l'associacionisme educatiu, que penso que sí que és, com ells han dit, un agent vertebrador de la societat i de l'educació.

Pel que fa al col·legi oficial de doctors i llicenciats, han introduït aquest tema de la representativitat, no tenir en compte només les majories, sinó aquells òrgans que poden incidir en la millora de l'educació. I potser ens aniria..., a mi m'aniria bé saber, clar, de quina manera pensen que es podria fer. Perquè a vegades aquesta representativitat, que és el mateix que ens han dit els representants de l'associacionisme, clar, dius, doncs, les majories, no?, els que tenen més representativitat.

I penso que no tinc res més a preguntar. I agraeixo l'esforç que han fet de concentració de les seves intervencions. Molt clarificadores.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. Deixaré un momentet un torn d'un minut a la senyora Rocio Garcia, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, perquè només ha fet la pregunta als compareixents que hi han aquí davant, li faltaven els altres dos. I, per tant, té un minut, senyora Rocio.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. No havia esgotat el temps i voldria també adreçar-me als representants del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i Ciències, el senyor Àlex Rocas i el senyor Antoni Domènech, també per valorar aquesta experiència d'aquests anys com a membres del Consell Escolar de Catalunya. Volia saber, doncs, en base aquesta experiència, a aquest coneixement de causa, què pensen que hauria de millorar en el funcionament del futur consell educatiu de Catalunya i com la nova composició del consell educatiu de Catalunya hauria d'ajudar, justament, a aquest enfortiment de la participació i també de la millora de l'èxit educatiu al nostre país.

A més, de les darreres compareixences, doncs, ens ha semblat que algunes ja hi tenien presència i han de continuar, com aquesta mateixa, i d'altres que segurament les podrem incorporar.

I també donar les gràcies molt sincerament a la Maria Vilàs i al Pau Casanovas, del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, per la seva exposició, amb la que estem plenament d'acord.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el senyor Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí; moltes gràcies, presidenta. Bé, gràcies als compareixents i a tot el personal que els acompanya també.

Bé, actualment hi ha una desproporció en la representació de les entitats i de les agrupacions de tota la comunitat educativa al Consell Escolar de Catalunya. El pes fonamental hauria de recaure a les famílies, que són les protagonistes, precisament, d'aquesta història, juntament amb els alumnes, els nens i les nenes. Però veiem que el professorat actualment està representat en el Consell Escolar de Catalunya amb un 16,67 per cent, que l'Administració educativa..., està sobredimensionada, la seva representació –un 32,73 per cent–, i l'Administració local amb un 10,91 per cent. Per tant, tenint en compte que la junta de direccions de centres públics està conformada per docents que representen professors, famílies, Administració local també o municipal, pensem..., i, a més a més, ja ens ho han explicat els seus representants, són un òrgan d'assessorament actualment, no?, al Departament d'Educació, per iniciativa del Govern o a iniciativa pròpia. Pensem, considerem que no és oportú que tinguin participació com a tal al consell educatiu de Catalunya.

Per altra banda, pensem que els col·legis professionals sí que hi tenen cabuda, estan infrarepresentats, un 1,8 per cent de tota la comunitat educativa actualment constitueixen.

I, doncs, finalment, quant a les empreses i entitats de lleure, entenem que la seva participació és adient, és necessària. Evidentment, la tribu no forma, el que forma són les famílies, no?, a què tots ajudarem de forma subsidiària, entenent el principi de subsidiarietat adequadament, amb la nostra conducta, des dels polítics fins als mitjans de comunicació; ajudar a educar, això sí.

Bé, per tant, sí que considerem que hi siguin presents, doncs, l'associacionisme, les entitats de lleure, però totes, no només les que poden ser més o menys majoritàries, sinó totes, fins i tot les més minoritàries, perquè d'aquesta manera queda representada, queda garantida la pluralitat en el debat. Absolutament, quedaria respectada aquesta visió més plural de totes les opinions.

I, finalment, dir que no ens oblidem que no es tracta només d'un repartiment, el consell. El pròxim consell educatiu de Catalunya no és un mer repartiment –la proporció que cadascú consideri oportuna– de tots aquells que formen part de la comunitat educativa, no és només això; és molt més profund. Actualment, el sistema educatiu català és un desastre: 16,9 d'abandonament escolar. Som líders a Europa, estem al cap a Europa d'abandonament escolar, amb les derivades molt molt negatives que comporta això, i la més punyent de totes és el suïcidi, amb casos molt molt dramàtics i tràgics –molt–, últimament. Proves de competències bàsiques: les més baixes de tota la sèrie històrica. Proves PISA: un descens d'un 9,7 per cent en totes les assignatures. I, per tant, sí, s'ha de representar bé el sistema d'educació de Catalunya, amb el percentatge adequat. Però sobretot no ens oblidem que no podem continuar per aquest mateix camí.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. I té la paraula la senyora Nogay Ndiaye.

Nogay Ndiaye i Mir

Gràcies, presidenta. Bé, començaré donant les gràcies a les compareixents, totes les compareixents que han vingut aquest matí i les que queden encara per venir. Començaré per ordre invers, perquè, ja que sou a la taula, el Col·legi de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres... (*Veus de fons.*) No? (*Veus de fons.*) Ah –perdó–, ho he fet al revés. No els he vist canviar quan estava aquí. Bé, doncs ho faré a la inversa.

De fet, m'han agradat algunes de les afirmacions, no?, quan dèieu que el consell d'educació de Catalunya no és vinculant; de ser cert, no ho és. I precisament ara que estem debatent una llei sobre la composició del Consell Escolar potser és un aspecte que s'hauria de posar a sobre de la taula. Perquè si estem debatent i portem setmanes, no?, amb compareixences i hem de prendre decisions sobre la representativitat de tots els col·lectius que formen part de la comunitat educativa i en quin percentatge haurien de participar del Consell Escolar de Catalunya, però, al final, les seves decisions no han de ser vinculants i es prendran de forma unilateral pel departament, doncs potser estem generant uns esforços que no són productius, no generen un resultat adient. Perquè s'escolta i llavors tenen l'excusa, com ha fet el conseller durant tot aquest curs..., té l'excusa de que ha escoltat la comunitat educativa o parla amb la comunitat educativa, però pren les decisions de forma unilateral, no? I potser aquesta és una de les qüestions que hem de posar a sobre de la taula.

També coincidim en el sentit que fins ara és un espai que no és vinculant i, no obstant, el departament continua tenint el percentatge més alt de representativitat i, per tant, el pes més gran a l'hora de prendre les decisions, com vam veure la setmana passada quan va afirmar –com sempre, mitjançant els mitjans de comunicació– que l'ordre del calendari continuaria a sobre de la taula, que es continuaria amb l'inici de l'avançament del curs escolar, perquè s'havia decidit al Consell Escolar, on continua tenint la majoria el Departament d'Educació.

Llavors, referent també al Consell Nacional de la Joventut, coincidim també amb molts dels vostres arguments, eh? Tendim a cridar només els col·lectius quan han de venir a parlar dels col·lectius que els afecten directament; llavors parlem amb els joves quan parlem únicament de coses de joves, com si no tinguessin altres capacitats, no?, i no poguessin parlar de qualsevol altre tema. Però sí que és cert que el Consell Nacional de la Joventut, així com altres entitats de lleure, han de formar part del Consell Escolar de Catalunya, perquè ha quedat palès que l'educació no es limita només a l'horari lectiu i, per tant, hem de garantir una igualtat en l'accés a l'educació fora de l'horari lectiu de forma equitativa.

El temps de lleure és molt important, i crec que hem d'anar més enllà. És a dir, la feina que fan els caus i les diferents entitats de lleure, que fan activitats els caps de setmana, sobretot els dissabtes, són importants, però també hem de vetllar perquè l'alumnat tingui activitats de lleure fora de l'horari lectiu els dies ordinaris, no?, durant la setmana, un cop han acabat les classes. I això implica que les diferents entitats de lleure –no només les majoritàries, sinó tota la resta, perquè hi hagi una diversitat, perquè hi hagi una pluralitat de veus, d'oportunitats, de coneixements– han d'estar representades en major o menor proporció, però perquè s'escoltin totes aquestes veus. I, per tant, és necessària una educació, no vull dir 360, perquè estic en contra d'aquest programa, però una educació, no?, que vagi més enllà del que seria l'etapa, diguéssim, obligatòria.

Llavors, per acabar, com que només he pogut sentir una petita part dels representants de direccions de centres públics, els hi volia fer un parell de preguntes, d'entrada, lligant-ho amb la proposta que feien els del col·legi de professorat, eh? Què pensen del fet que el consell educatiu de Catalunya no sigui un ens vinculant? I si creieu que aquesta opció s'ha de posar sobre la taula.

Després, el departament parla directament amb vosaltres a l'hora de prendre alguna decisió? Perquè sabem que sovint el propi conseller ha fet referència a: «He parlat

amb els centres. Les direccions estan d'acord amb aquesta decisió que hem pres.» Llavors (*l'oradora riu*) m'agradaria saber amb quines direccions parla, si és precisament amb els directors de centres públics, i si es tenen en compte les seves proposicions o si arriben a prendre decisions amb el propi conseller.

I després, quin tipus de centres estan representats en aquest col·lectiu i com es trien? Les escoles segregades també hi estan incloses, o sigui, les escoles amb famílies més vulnerables també tenen representativitat dintre d'aquests? En quin percentatge? I quants són?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara d'En Comú Podem. I té la paraula el senyor Jordi Jordan.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Donar també la benvinguda i l'agraïment a la junta de direccions de Catalunya, al Consell Nacional de Joventut de Catalunya i també al col·legi de doctors, com tots acabem d'escoltar.

Bé, evidentment, estem en un moment, no?, de debat sobre aquest avantprojecte de llei de composició del consell educatiu de Catalunya i, per tant, també la seua possible millora i transformació; estem, durant molts mesos, escoltant diferents compareixences. I, d'entrada, dir-los que des del nostre grup parlamentari entenem que com més diversitat i més pluralitat hi haga en la composició d'este consell..., entenem que serà positiu per a les polítiques educatives de Catalunya.

Amb relació a la junta de direccions, agrair-los, evidentment, al senyor Ramírez i al senyor Cumeras la seua compareixença. Compartim la idea de que és important que la junta de direccions estiga més ben representada del que ho ha estat fins ara, sobretot tenint en compte el paper de lideratge a l'hora d'aplicar les diferents polítiques educatives que es marquen des del departament.

Però sí que els hi volíem preguntar algunes qüestions. Quins pensen que són els objectius que el consell educatiu de Catalunya hauria de tenir? Si pensen que hauria de ser vinculant o no. I també voldríem saber quina és la relació, més enllà d'este consell assessor que són amb relació al departament, des del punt de vista de si realment des de la conselleria se'ls té en compte a l'hora de tirar endavant les diverses polítiques a nivell del nostre país en matèria d'educació.

Amb relació al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, evidentment, estem també d'acord en que l'educació no està o no es fa només als centres educatius i que, per tant, va molt més enllà, i totes les entitats i associacions que representen en este sentit, quant al lleure educatiu, són clau i tenim una gran tradició aquí a Catalunya amb relació a esta qüestió.

I, per tant, també compartim l'educació al llarg de la vida i entenem que tota la seua tasca, tota la seua feina que estan desenvolupant quant a esplais, escoles de formació, i sobretot des d'un punt de vista, també, com han expressat, vivencial i experimental, haurien d'estar representades. I, per tant, en aquest sentit, també des del nostre grup parlamentari, més enllà de donar-los la raó, el que farem és treballar perquè puguin tindre aquesta representativitat.

I finalment, i amb relació al Col·legi de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i Ciències de Catalunya, compartim el fet de que, evidentment, aquest consell d'educació ha de ser un òrgan de debat i de participació, i també el fet de que hi ha d'haver una millor representativitat. Vostès parlaven de que no s'hauria de tindre en compte només el nombre de persones que representen diferents entitats que hi puguin formar part, sinó també el seu paper dintre del sistema educatiu de Catalunya.

I aquí ens agradaria preguntar si ens podrien donar alguns exemples d'entitats que creuen que avui dia no hi són i que hi haurien de formar part, tenint en

compte esta reflexió que vostès han fet. I també els hi voldríem preguntar, des del nostre grup parlamentari, quina és l'experiència que han tingut durant aquests anys a l'hora de poder fer altres millores i aportacions perquè realment el consell educatiu de Catalunya i la llei que acabarem aprovant realment serveixi per a millorar-lo.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup –no, veig que no, que no hi és– Parlamentari de Ciutadans, que no hi és. I el Grup Mixt, que tampoc hi és. Per tant, hem ja acabat... Ai, perdó, Esquerra Republicana –perdó. Perdó, perdó, és que anava acabant. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula la senyora Mònica Palacín.

Mònica Palacín i París

Gràcies, presidenta. Molt bon dia a tots i a totes. Agrair moltíssim les tres compareixences d'aquest primer torn, als compareixents, a les compareixents i als seus acompanyants, i també, doncs, donar la benvinguda al president del Consell Escolar de Catalunya, el senyor Viñas, i al seu equip també.

Bé, avui crec que en les compareixences, aquestes primeres, eh?, però com totes les que hem anat tenint a la ponència, s'ha vist la diversitat del que és el món educatiu, del que entenem com la comunitat educativa en tots els seus àmbits, avui, parlant de centres, no?, pel que feia a les direccions, aquest fora escola a què hem fet referència i que és fonamental també per al creixement dels infants i joves, i també, doncs, la docència; és a dir, també un d'aquests pals de paller de l'educació que són, doncs, els docents, els professionals de l'àmbit.

Fer, res, un comentari per a cadascun dels compareixents. Dir als senyors Joan Cumeras i Antonio Ramírez que nosaltres també entenem la necessitat de formar part del consell d'educació, d'aquest nou consell d'educació, i que és evident que creiem que aquell espai on han d'estar representats és el de la comunitat escolar. Per tant, nosaltres, de la seva compareixença agraïm també l'explicació de quin és el procediment amb el qual els centres educatius, doncs, trien, treballen, consensuen aquests equips directius que tiren endavant els centres del país. Per tant, agraïts en aquest aspecte.

Pel que fa al Consell Nacional de la Joventut, a la senyora Maria Vilàs i al senyor Pau Casanovas també donar-los les gràcies. Dir que, en aquest aspecte, ells, com a representants del Consell Nacional de la Joventut, doncs, tenen un paper fonamental també en la paraula, en les decisions que s'han de prendre entorn a l'educació a Catalunya. I que, per tant, el propi Consell Nacional de la Joventut..., entenem que són aquells que, per una banda, han de triar els representants de l'alumnat o han de ser aquells que també posin veu a l'alumnat en aquest espai del consell d'educació, però també, com avui han vingut a parlar en representació de l'escoltisme, dels espais catalans –per tant, d'aquest lleure socioeducatiu de voluntariat–, també tenir la seva presència en la part de la comunitat educativa. I entenem que aquí s'ha de buscar aquest equilibri en tot l'àmbit del lleure socioeducatiu i, per tant, també en prenem nota.

I, finalment, al senyor Rocas i al senyor Domènech, per part del col·legi de llicenciats, doncs, també felicitar la feina que han estat fent durant aquests anys i que, evidentment, doncs, han de mantenir aquest paper en el consell d'educació. Però dir també que, precisament, aquesta nova composició ha d'anar derivant cap a la no majoria que deien que té aquesta Administració en aquest consell. Ara la divisió d'aquests terços..., de la part administrativa de l'Administració pública, de la comunitat escolar i de la comunitat educativa, totes tres parts amb un terç de representativitat. I, per tant, que això, en tot cas, el que també necessitarà és redreçar la

representació territorial de l'Administració, que s'ha dit moltes vegades en aquesta ponència. Perquè, com un exemple del creixement d'aquest consell, al 86, quan neix el Consell Escolar, hi han quatre direccions territorials, ara en són dotze. Per tant, el nombre de representació en tots els àmbits ha crescut moltíssim a Catalunya i això també caldrà redreçar-ho en aquesta representació i en aquests terços.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé; gràcies, diputada. Seria ara el torn, doncs, per intentar respondre a totes les qüestions que els hi han formulat. (*La presidenta riu.*) Sempre em miren malament, els compareixents, perquè tenen poc temps. Per tant, bé, els hi posaré aquí...

Joan Cumeras i Costa

Contestem nosaltres a tots els partits?

La presidenta

No... Sí, contesteu a tots els partits les vostres preguntes, i després anirem pels altres compareixents, que els hi han fet les preguntes corresponents. És com una mica embolicat, perquè hem d'anar pujant i baixant, però és la manera més..., potser més organitzada de poder-ho fer.

Joan Cumeras i Costa

De forma global o...?

La presidenta

Sí, podeu fer-ho de forma global o personalment, com vulgueu vosaltres. Us donem un temps de deu minuts. No anem pas malament; us donem deu minuts. Si són menys, doncs menys, no passa res.

Arturo Ramírez Varela

Bé, si de cas començaré jo, encara que no hagi entès molt bé la pregunta. Però, d'alguna manera, què aportem nosaltres de valor? Utilitzant un terme metafòric, jo diria que nosaltres som el 3/24 de l'educació del país. O sigui, som una fotografia permanent de lo que està passant en els centres educatius, de com s'està vivint, i som una fotografia de la implementació de les polítiques educatives. Per tant, som això, el 3/24, i som la veu de la vida diària de lo que està passant en els centres.

Joan Cumeras i Costa

I, per continuar la resposta al Grup Socialistes, una exemplificació. Actualment sabem que d'educació, com gairebé sempre, es parla de problemes, en comptes de tenir en compte que l'educació, de fet, és la solució a tots els problemes. Ara mateix estem sota la mirada de tothom, perquè se'ns responsabilitza de casos que alguns..., malauradament, algun ha acabat amb alguna mort, oi? Llavors, aquest pols real del que passa als centres, això cal que arribi als llocs en els que es parli d'aquest tema. No pot ser que la informació de la que es parteixi sigui la informació que arriba a través de la premsa. El pols diari –nosaltres a les juntes en podem parlar– ens arriba directament des de les direccions que pateixen aquest tipus de problemes. De fet, a tots els centres de Catalunya hi ha problemes d'assetjament, igual que els que segur que vau veure i vau viure quan estàveu vosaltres en un centre escolar.

Per tant, que aquest tema es tracti a vegades amb aquesta frivolitat o es tracti amb aquesta mirada per sobre, sense aprofundir realment què és el que passa i quin nivell de responsabilitat hi ha d'haver o no, que és el que a nosaltres segurament ens semblarà..., que és una cosa que hem parlat en mil fòrums, que a Educació i Salut potser hi ha d'haver un acord de veritat que nosaltres puguem derivar, que nosaltres –que cadascú és mestre, o és historiador, o és arquitecte o és filòleg– és difícil que puguem discernir fins a quin punt aquella persona té una perillositat o no. Nosaltres

el que necessitaríem és que des de Salut..., que hi poguéssim tenir un contacte estret i diari, per tal de que ells vinguin i parlin amb qualsevol noi o noia que haguem detectat que té angoixes, que té algun problema.

No pas com ara, que ja us dic, en algun cas com el que hi ha hagut, pensar si la direcció va triar exactament la perillositat o no és molt agosarat. Això ens sembla que no ens pertoca com a docents. Tenint en compte que, si comptem la vida diària de qualsevol alumne i que estigués dormint vuit hores, en els centres hi està unes mil hores i, en canvi, a fora n'hi està cap a cinc mil i escaig, eh?, cap a sis mil. Llavors, el temps que està a l'escola és un vint per cent. En canvi, es veu que som els responsables de qualsevol cosa que li passi, sense tenir en compte tota la vida més enllà de la seva presència als centres.

Arturo Ramírez Varela

Respecte a la intervenció del Grup de VOX, vull clarificar lo següent. Ell ha dit que no considera necessària la nostra representació. Només li he de dir que entre les nostres funcions està: lideratge, representació, cap de personal i gestió i administració dels centres. O sigui, aquesta singularitat no la té cap altre membre o col·lectiu que formi part del Consell Escolar. O sigui, aquestes són unes funcions pròpies de les direccions que no es representen o que no tenen portaveu en el consell.

Per tant, entenc la discrepància, però jo li vull dir que tenim la pròpia singularitat perquè se'ns mantingui. Nosaltres no som representatius de l'Administració. Som un òrgan assessor –ho hem dit. Per tant, crec que, donades aquestes funcions que se'ns atorga normativament, hi insistim, li demanem que pensi, s'hi repensi i miri, empatitzi amb nosaltres i amb les nostres funcions per veure la nostra singularitat.

Gràcies.

Joan Cumeras i Costa

Jo li voldria afegir una cosa. Ha parlat de que hi ha un 16,67 per cent de representació del professorat. Nosaltres també som docents, òbviament. Però vostè sap –perquè crec recordar, de l'antiga compareixença, que també estava en aquest món– que la tasca directiva no té absolutament res a veure amb la tasca docent i prou. I que aquesta representativitat que hi ha actualment al Consell Escolar de Catalunya del professorat..., està representada per sindicats, perquè al costat del nom de cada professor hi ha el nom d'un sindicat. Aquesta visió dels sindicats, que òbviament té a veure amb els drets laborals, etcètera, no creiem que representi els centres educatius, que és el que ens sembla que nosaltres podem aportar. Aquesta visió global, que és lo que hem intentat explicar al principi, que és un recull de tots els *inputs* que rebem de tota la comunitat educativa. I aquesta visió és la que ens sembla que no hi és.

Pel que fa al grup de Junts, jo crec que, a banda de que m'ha semblat entendre que deien que estaven d'acord amb el que havíem plantejat, crec que hi ha hagut la pregunta del conseller, em sembla, no?, de si ens tenia en compte, si parlava amb nosaltres. En tot cas... (*Veus de fons.*) D'acord. Doncs perdó, perquè m'ho dec haver apuntat malament.

Arturo Ramírez Varela

Continuo jo?

Joan Cumeras i Costa

Continua, sí, perquè jo volia contestar això i, en tot cas...

Arturo Ramírez Varela

Respecte a la pregunta que se'ns ha formulat de si el consell havia de ser vinculant o no, com a principi nostre de direccions jo crec que no ens neguem a cap debat. Tots els debats han d'estar oberts. Per tant, només podem dir que, bé, és un de-

bat obert, que, en tot cas, els representants polítics hauran d'introduir-lo. No ens correspon a nosaltres pronunciar-nos al respecte. Si ens ho demanen com a col·lectiu, doncs ens podem pronunciar, però en aquest moment nosaltres dos no ens podem pronunciar sobre un aspecte que no hem parlat prèviament amb els nostres companys. Però, hi insistim, les direccions dels centres educatius de Catalunya sempre, sempre, sempre estarem oberts a qualsevol debat, sigui el que sigui. I crec que és bo debatre, perquè forma part de l'educació, no?

Joan Cumeras i Costa

Sí, doncs, una mica, en la mateixa línia del que deia ara l'Arturo, evidentment ens sembla que tot s'ha de posar sobre la taula i que, per tant, aquest tema de si ha de ser vinculant o no, a mi em sembla que hi hauria d'estar, i tant de bo les direccions puguem donar la nostra opinió, perquè ens sembla que totes les companyes i companys que són aquí, o els que avui no han pogut venir, tenen moltes coses a dir sobre aquest tema.

Ara sí, reprenc el fil, en tot cas, sobre el grau, diguem-ne, de comunicació entre la conselleria i les direccions. Òbviament, el que transmetré és el sentiment, crec, global de tots que sí que tenim aquest *feedback*, perquè no sé exactament amb quina periodicitat, però el conseller habitualment ve a les juntes, a les juntes centrals sol venir. I, en tot cas, aquesta compareixença no significa que necessàriament l'opinió majoritària de la junta sigui la que s'acabi portant a terme, perquè hi ha moltes qüestions que entenem també que són de caire polític, i una cosa és, com ha comentat bé l'Arturo, i em sembla que ja n'hem parlat..., nosaltres el que fem és una feina d'assessorament, de traslladar el sentiment de les direccions, i òbviament, després –suposo que el calendari en pot ser un exemple–, hi pot haver decisions que potser no són exactament les que es prendrien globalment per la junta, però, en canvi, aquest punt de decisió política entenem que, en fi, forma part d'aquest joc, del sistema que tenim de funcionar. Altra cosa és que ens escoltin, i això sí que..., intentem que la nostra veu arribi.

Arturo Ramírez Varela

Bé, només refermar lo que acaba de dir el meu company, el Joan. El conseller i el seu equip de direcció, sí que és veritat..., sobretot l'equip de direcció de la conselleria, per a temes concrets es reuneix amb nosaltres amb certa freqüència. A vegades hi ha discrepàncies, però això és normal, perquè, a més a més, qui té la responsabilitat de la presa de decisions és el conseller i és el Govern de la Generalitat. Insisteixo en una paraula que hem dit aquí des del primer moment: nosaltres assumim que som servidors públics, i l'únic que fem acceptant aquest repte és intentar, des d'un posicionament crític però constructiu, implementar aquelles polítiques educatives que determini la conselleria, o simplement el Govern, perquè tinguin el major èxit possible.

Nosaltres som col·laboracionistes, en el bon sentit, del sistema. Nosaltres estem aquí per millorar el sistema i per millorar les polítiques educatives, i és aquest el nostre gran repte.

Joan Cumeras i Costa

Penso que havia quedat una qüestió que ha plantejat la CUP també, que era sobre si hi havia representació dels centres...

Arturo Ramírez Varela

De la tipologia de centres.

Joan Cumeras i Costa

De les diferents tipologies de centres; concretament, em sembla, que has parlat de centres segregats. Em sembla que pel..., suposo que són els centres de màxima complexitat. En el si de la junta central hi ha tot tipus de centres, perquè som, com comentava l'Arturo..., vuitanta-dos, potser?

Arturo Ramírez Varela

Vuitanta-tres.

Joan Cumeras i Costa

Vuitanta-tres persones, per tant, tots els centres hi són representats. Però més enllà de..., que ja li puc assegurar que algunes direccions de centres de màxima complexitat hi són. Més enllà d'això, encara que la representativitat que podem tenir..., una persona que no tingui un centre de màxima complexitat sí que rep els *inputs* dels companys, perquè nosaltres, al final, som representants, i quan anem a la junta exposem tots els problemes que ens arriben del territori. Per tant, la veu dels centres de màxima complexitat, òbviament, està recollida en el si de la junta.

La presidenta

Molt bé. Moltíssimes gràcies, doncs, per acompanyar-nos avui. Cridaríem ara al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya perquè pugui respondre a les qüestions que els hi han fet els diputats i diputades. Si us plau... (*Pausa.*)

Molt bé, doncs iniciem una altra vegada les respostes. Endavant, Maria.

Maria Vilàs i Trias

D'acord. Primer volia matisar que estem aquí com a entitats de l'associacionisme educatiu que formem part del consell nacional, no com a membres directes del consell. I això demostra, una vegada més, que cal seguir avançant per reconèixer l'associacionisme educatiu com a pilar de l'educació d'infants i joves i com a entitat pròpia.

Per això ens hagués agradat poder ser aquí directament com a entitats d'aquest associacionisme, per expressar també la nostra singularitat. És a dir, tot i ser una part important del Consell Nacional de la Joventut, creiem que en aquest espai haguéssim pogut tenir representació pròpia. Tot i així, agraïm enormement al Consell Nacional de la Joventut perquè ens hagi cedit i donat aquest altaveu per poder transmetre les nostres idees.

En aquest sentit, la proposta que fem al projecte de llei és doble. D'una banda, volem seguir tenint presència com a Consell Nacional de la Joventut i donant espai també a la veu del Consell Nacional de la Infància i l'Adolescència de Catalunya. I per altra, demanem la incorporació de la veu pròpia i la participació directa de l'associacionisme educatiu de base comunitària.

Aleshores, entrant en la proposta específica, valorem que escoltisme i esplais podrien estar representats de forma separada, ja que, tot i formar part conjunta d'aquest paraigües i actuar estretament i coordinadament en la nostra acció, representem metodologies prou singulars per estar representades en la nostra diversitat. El que sí que ens agradaria que fos rotatiu és que, en el cas dels esplais, Esplac i MCECC poguessin rotar-se la representació com a membres dels moviments d'esplais voluntaris.

I, com hem anat dient, estem d'acord en que la representació sigui per entitat, exactament. És la fórmula que fem servir en altres espais de representació, com al mateix consell nacional. Ens funciona bé i està adaptat a la nostra realitat. Perquè no podem oblidar que som persones voluntàries, que dediquem el nostre temps i esforç per fer avançar aquestes associacions i que, per tant, hem de poder conciliar la nostra vida associativa amb la personal i laboral.

Estem d'acord i defensem enèrgicament que se'ns escolti, més enllà del fet de ser joves en general, però especialment i en particular, avui som aquí perquè se'ns reconegui com a agents educatius que som, i, per tant, també com a referents en l'àmbit de l'educació.

Ah, i –perdoneu– per últim, deixar clar també que nosaltres dos demanem la representació de les grans entitats mencionades, però amb la intenció de representar i cobrir la resta de demandes conjuntes de les entitats educatives de base voluntària amb qui ens coordinem a través de l'àmbit educatiu des del Consell Nacional de la Joventut.

Pau Casanovas

Sí; només per matisar, que no sé si ha quedat clar quan la Maria explicava el tema de la nostra vinculació. O sigui, tant minyons escoltes i guies, en el cas de la federació no, però com a Esplac, les tres entitats que formen part de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge, totes som membres de ple dret del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, i la Maria i jo, per exemple, participem de l'àmbit «educatiues», però no formem part del secretariat, diguéssim. Clar, potser no ha quedat clar.

És a dir, ens han donat aquest altaveu, i venim a parlar en nom d'educatives, però, diguéssim, del nostre sector, que no representem la veu sencera. Tot i que sí que ens hem intentat coordinar amb la resta d'àmbits, no representem la veu sencera del consell nacional, i per això demanem que es mantingui, diguéssim, la representació del consell al consell d'educació, però també demanem, per altra banda, que hi hagi aquesta representació singular de les entitats de l'associacionisme educatiu.

Aleshores, com bé comentava la Maria, hem demanat la representació d'aquestes grans entitats amb la voluntat, però, de coordinar-nos amb la resta, com ja fem a través del CNJC, perquè, a vegades, veiem com es fica, per desgràcia, sota un mateix paraigua el lleure, en general, o les opcions de lleure, i no es diferencia de l'educació en el lleure de base comunitària, que és el que nosaltres estem representant avui. Aleshores, volem com clarificar una mica aquest concepte, no?, aprofitant aquests minuts que tenim d'intervenció.

En el nostre cas, el motor de les nostres organitzacions són persones joves i voluntàries, i, per tant, la nostra singularitat ens diferencia clarament de les grans empreses i fundacions del lleure, que tenen un altre model.

Aquestes fundacions i empreses, amb un gran volum de treballadores, que també fan puntualment activitats associatives voluntàries, malgrat que puguin tenir una vessant socioeducativa, acostumen a moure's sota dinàmiques de mercat, i, en moltes ocasions, promouen unes condicions laborals bastant precàries molt allunyades del nostre model.

Nosaltres som persones voluntàries, tant les persones que liderem les associacions de segon nivell com les que estem representant avui, com les entitats de base directament. Per tant, creiem que el nostre model és sensiblement diferent i que, per tant, s'ha de poder diferenciar.

De la mateixa manera que també volem diferenciar les nostres escoles de formació –i ho hem reivindicat en el text–, el que passa és que se'ns ha menjat una mica el temps i ho hem eliminat.

Les nostres escoles de formació són de base associativa i fugen de l'expedició ràpida de títols de les titulacions de monitor i director, i aposten..., de la mateixa manera que ho fem amb els infants amb la seva educació, doncs, amb les caps i monitores, també apostem per una formació que sigui integral, vivencial i que posi les persones al centre. Aleshores, com que tenim aquesta singularitat, demanem aquesta representació, no?, i necessitem uns recursos que la preservin i que ens diferenciïn d'això.

I ara, la Maria...

Maria Vilàs i Trias

És a dir, per a tota aquesta singularitat que volíem posar avui sobre la taula, és veritat que calen uns recursos que donin resposta a aquestes necessitats diferents. Sabem que no és la llei que es tracta avui aquí, sinó que és un desplegament de recursos que estem demanant en el marc de la llei del foment de l'associacionisme.

Avui, som aquí per fer arribar la nostra veu com a agent educatiu, com a agent de transformació social, però des d'aquesta perspectiva voluntària, associativa i amb vessant comunitària. Volem que aquesta veu tingui un pes clau en la comunitat educativa, que fugi només de la representació escolar i tingui en compte infants i joves participant en el seu temps més enllà de l'escola.

I, evidentment, que aquest servei, que aquesta educació en el lleure ha de poder ser accessible en condicions d'equitat. Hem de poder garantir aquests espais per a tots els infants i joves que ho vulguin, independentment de la seva situació.

La presidenta

Molt bé. Doncs moltíssimes gràcies. Aniríem pels tercers compareixents, el Col·legi Oficial de Doctors Llicenciats en Filosofia i Lletres i Ciències de Catalunya, davant d'aquesta comissió. Per tant, poden baixar fins aquí. *(Pausa.)*

Endavant, doncs.

Antoni Domènech Bonet (tresorer del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya)

Bé, donat que la presidenta em demana que sigui el més breu possible, intentaré respondre globalment, i si alguna cosa és singular d'algun grup, miraré d'acostar-m'hi.

En primer lloc, ens hem repartit el temps diferentment, perquè és evident que jo avui soc aquí com a membre de la junta del col·legi, però sobretot com a membre del Consell Escolar en representació del col·legi de doctors i llicenciats. Per tant, la meua intervenció es basarà més en l'experiència dels diferents mandats de representació que he tingut en el Consell Escolar que en altra cosa.

En primer lloc, se'm preguntava sobre, a partir de l'experiència, què ens sembla que caldria preservar en el futur consell d'educació. Mireu, la meua experiència en el consell d'educació és que és un lloc d'aprenentatge sobre el món educatiu d'una amplitud i d'una singularitat que no en té d'altra.

Jo, si em permeteu un apunt personal, estic jubilat de fa poc, i vaig començar a exercir de professor, o de mestre en aquell moment, l'any seixanta-nou. Per tant, porto cinquanta-dos anys ininterromputs a la docència, i hi he jugat tots els papers del món. He estat director de centre, he estat inspector..., és igual. I sempre he après, perquè la nostra feina és d'aprendre en el dia a dia. Però el lloc on he après més ha estat en el Consell Escolar, perquè normalment, en el nostre gremi, diríem, ens movem entre iguals, i el Consell Escolar és un lloc en què podem debatre i aprofundir serenament amb arguments, amb persones que viuen el món de l'educació des de diferents àmbits, i, per tant, amb una mirada molt polièdrica de l'educació, i, per tant, molt rica.

I jo crec que el que s'hauria de preservar és aquesta riquesa, aquest intentar ser-hi tots amb tots els matisos, i fer-ho en l'ambient que acostuma a haver-hi en el Consell Escolar, que és d'un gran respecte, d'una gran empatia, i partint de la base que no defensem els mateixos interessos ni representem els mateixos sectors, ens respectem i aportem i intentem convergir i arribar a propostes comunes, perquè, de fet, l'enriquiment personal és important en tant que contribueix a que puguem elaborar dictàmens, informes, donar opinió sobre coses importants des de la màxima..., atenant a la màxima complexitat de cada un dels temes.

Ara bé, perquè això sigui així, convé no confondre un òrgan de representació i participació amb un òrgan parlamentari. Vull dir, el consell d'educació futur, el Consell Escolar actual, no ha de ser un òrgan de control de govern ni un òrgan de debat parlamentari i de confrontació política. Perquè no és aquesta la seva missió, és de participació i consulta. Per tant, nosaltres ens sentim còmodes amb que les nostres decisions no siguin vinculants.

Això no vol dir que els nostres informes i els nostres dictàmens, que normalment estan ben argumentats i prenen partit, no siguin públics. I llavors ja serà el Govern de torn o el partit polític de torn qui expliqui per què atén o no atén els suggeriments, propostes i reflexions que li fa el Consell Escolar. Però és lògic que les conselleries i els governs actuïn d'acord amb el seu programa de govern i amb el programa amb què s'han presentat a les eleccions i, per tant, tenen les prioritats que tenen.

I els òrgans consultius són per explicar quina és la diagnosi i la situació, i traspassar-la al govern o a qui pertoqui perquè prengui les decisions que cregui oportunes. Això dona més llibertat i té una bona dinàmica. En el moment en què el Consell Escolar s'ha decantat, que sempre passa en algun moment, a agafar models similars als del Parlament, ha complicat la vida al Consell Escolar, se'ns ha complicat.

De fet, estem vivint una crisi, que jo crec que ja és pública, des de la polèmica del calendari escolar darrer. Entre la manera com es va abordar entre tots i les filtracions a la premsa, això ha portat un malestar al consell que encara estem buscant al consell com ens en sortim. Perquè tots plegats som conscients que no podem continuar en aquesta confrontació i en aquesta polarització entre la part social i l'Administració, que, com aquí s'ha dit, està sobrerrepresentada, sobretot perquè, com deia la diputada Palacín, s'han anat incrementant el nombre de representants a l'Administració a mesura que han crescut les delegacions o les direccions dels serveis territorials, i en aquest moment, doncs, hi han dotze serveis territorials, sis representants de les direccions generals, amb la qual cosa ja en sumen divuit. Si suméssim, que no és exactament el mateix, l'Administració local, ens n'anem amb gairebé vint-i-cinc.

De fet, al consell som cinquanta-cinc, encara no seria majoria absoluta, però com que sempre falla gent per raons diverses; per exemple, en l'últim plenari els que vam votar vam ser trenta-sis, trenta-set. Imagineu-vos el pes que té l'Administració i com això es pot decantar. I aquest decantament, com ens pot complicar la vida, eh? Aquesta seria una part del que se m'ha preguntat.

Quant al tema de proporcionalitat, que és l'altre tema, jo crec, que preocupava més, no? Nosaltres vam defensar a les alegacions que convé que sapiguem exactament cadascú qui té al darrere, fins i tot perquè el debat sigui més ric i sapiguem quina és l'actuació; qui hi ha al darrere i quines actuacions fa pel bé de l'educació. Ara bé, també valorem molt les minories, no?, perquè les minories aporten aquesta riquesa polièdrica que jo els hi explicava respecte a l'hora d'enriquir-nos mútuament i tenir elements de judici per elaborar informes, dictàmens, que és el que se'ns demana.

Aquestes minories són de molta importància. Hi han tots els col·lectius que s'ocupen de persones d'especial dificultat o amb riscos d'exclusió, sigui per raons físiques, psíquiques, socials, econòmiques, de classe, etcètera. Hi han col·lectius d'ètnia, com podria ser el col·lectiu gitano. Hi han col·lectius que lluiten contra el racisme, contra la segregació. Aquests col·lectius convé que hi siguin, perquè aporten elements importantíssims a la visió conjunta que hem de tenir del món de l'educació per poder emetre dictàmens i consultes.

Ara bé, potser no cal que hi siguin..., i em preguntaven «com ho farien, no, això?» Potser no cal que hi siguin com a membres constants en el Ple. Convé que aprofundim en figures que ja hem assajat de participació, en funció de l'interès sobre el tema. O sigui, hi podria haver una segona corona, que a vegades en diem –ja hi hem començat a treballar en el consell actual–, que fos convidada i hi pogués participar quan es tractessin temes d'especial interès, sobretot ara que s'obrirà el consell, no? Hi hauran temes que faran referència a salut. Hi hauran temes que faran referència a benestar, referència a igualtat. Potser els representants de Salut, d'Igualtat o d'altres col·lectius que he anomenat no cal que siguin membres de ple dret del Ple i de totes les comissions, però que sí que sempre siguin convidats quan es tractin temes d'especial interès. Seria una segona corona de pertinença. Això quant a la proporcionalitat.

Hi ha un altre tema que també hem abordat, que és el tema de la dependència orgànica. Fixeu-vos que si obrim el consell i el fem d'educació en lloc d'escolar, incorporarem, i serà molt ric, persones que ara depenen d'altres organismes que depenen d'altres conselleries, com podria ser temes de salut infantojuvenil, de benestar, benestar i família, de diversos organismes, no? I llavors no veiem massa clar, al col·

legi, de com podem emetre informes o fer recomanacions al conseller d'Educació de coses que la conselleria no és competent.

Per tant, nosaltres creiem que caldria elevar la dependència del consell, o bé de Presidència o bé del mateix Parlament. Així com donaria més credibilitat a la neutralitat de la presidència, si la presidència, en lloc de ser delegada pel conseller d'Educació, comptés amb l'aval o amb l'acord, o bé del Parlament o bé dels grups parlamentaris.

Jo crec que amb això..., a veure, deixeu-me repassar les notes que he pres.... (*Pausa i veus de fons.*) Sí, jo crec que estem donant resposta a totes les preguntes que s'havien fet.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, moltíssimes gràcies a tots els compareixents. I ara sí que acabariem aquest primer bloc i aniríem pel segon bloc. Donem trenta segons per acomiadar-los. Un momentet. (*Pausa.*)

Tots els compareixents que marxen ara, que sàpiguen que després vindrà el conseller. Ho dic per si algú es vol quedar.

Se suspèn la sessió a dos quarts d'onze del matí i tretze minuts i es reprèn a dos quarts d'onze i catorze minuts.

Compareixences

357-00970/13 i 357-00978/13

Molt bé, iniciariem les altres compareixences. Diputats i diputades, si poden seure, si us plau... Cridariem que puguí venir la representació de la Federació d'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya..., i també la compareixença en representació del Col·lectiu d'Escoles contra la Segregació, que podrien vindre tots dos aquí a la taula, si us plau. El senyor Pere Forga i la senyora Montserrat López. (*Pausa llarga.*)

Molt bé, doncs, iniciariem aquesta compareixença de la representació de la Federació d'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya, amb el senyor Pere Forga, i posteriorment fariem la compareixença de la representació del Col·lectiu d'Escoles contra la Segregació de forma consecutiva, diguem-ne, amb deu minuts cadascú, i després fariem..., les preguntes que puguin fer els diputats o diputades per aquestes dues compareixences.

Per tant, li dono la paraula al senyor Pere Forga. Endavant.

Pere Forga Visa (representant de la Federació d'Ensenyament de la Unió Sindical Obrera de Catalunya)

Molt bé; moltes gràcies, presidenta. Gràcies a la Comissió d'Educació per haver-me donat, o haver-nos donat, a la Unió Sindical Obrera de Catalunya, aquesta oportunitat de personar-nos i de poder emetre la nostra opinió amb relació a la llei de composició del consell d'educació, en aquests moments Consell Escolar de Catalunya. I voldria fer primer..., en tot cas, començo la intervenció. És un honor, dir-vos que és un honor per a mi poder estar avui aquí, com totes les vegades que he tingut ocasió de presentar-me a la comissió que hagi estat, per expressar aquesta opinió.

Bé, la llei de composició. Mare meva, quina llei! –mare meva, quina llei! Perquè és molt complexa de gestionar una llei que té, normativament, una finalitat molt estricta, i que hi ha molts sectors que legítimament volen formar part d'aquesta composició del Consell Escolar. De fet, aquesta llei, aquesta nova llei de composició, fa cinc anys..., farà sis anys –set i cinc, dotze, set i sis, tretze– que hauria d'haver estat, perquè la llei d'educació de Catalunya, en la seva disposició transitòria pri-

mera, marca un termini de vuit anys des de que es va promulgar la LEC, per haver fet aquesta reforma, perquè l'actual llei de composició és anterior a la LEC i, per tant, es produeix aquí un desfasament, eh? En tot cas, el que està clar és que la llei mandata, la LEC mandata un termini, la LEC mandata fer una nova llei de composició del Consell Escolar de Catalunya, o del consell d'educació de Catalunya, en funció dels canvis que s'hi puguin fer, i s'ha de fer; s'ha de fer preceptivament, perquè l'actual llei ha quedat desfasada. Toca, doncs, una feina complicada.

Em referiré, una mica, a l'antecedent normatiu de tot plegat. La màxima llei d'educació de Catalunya és la llei d'educació de Catalunya, i amb relació a la composició del Consell Escolar, marca una composició determinada. Però no podem perdre de vista una llei orgànica d'àmbit estatal, que és la llei orgànica del dret a l'educació del 1985, i que és la que va establir el dret a participar. Són paraules molt determinades, però que són molt importants. Segons la LEC mateixa, el Consell Escolar de Catalunya és l'organisme superior de participació i consulta de sectors afectats en la programació general de l'ensenyament no universitari de l'àmbit de la Generalitat de Catalunya. Aquí ens marca qui està cridat i qui no està cridat a participar en aquesta gestió, que és la programació general de l'educació. I ho diu la LEC perquè ho diu la LODE. Perquè la LEC, sobre la participació de la comunitat educativa en la programació general de l'educació o de l'ensenyament, diu el que diu la LODE, que és llei orgànica.

Però, fixeu-vos, eh? Superior, participació, consulta, programació general. Per tant, al final, qui són els que actualment estan legitimats per formar part d'aquesta programació educativa? I bàsicament són els sectors de l'Administració educativa –i jo també m'afegeixo, que seria important una representació perquè ha crescut molt la representació de l'Administració educativa–, els ens locals, el professorat, el personal d'administració i serveis d'educació, l'alumnat, les famílies, les organitzacions... És a dir, hi ha tota una sèrie d'entitats que per llei estan cridades a participar-hi. I això no ho podem obviar. I això no vol dir que jo no cregui que s'han d'ampliar sectors. Però, en tot cas, en la programació general de l'educació, estem parlant únicament i exclusivament d'ensenyament reglat –l'ensenyament reglat. Això no vol dir que no hi hagi altres col·lectius en el sistema educatiu que eduquen; però eduquen en l'àmbit dels ensenyaments o no reglats o en l'àmbit de l'educació no formal. Jo crec que aquest és un punt que hem de tenir en compte, perquè, si no, aniríem malament –aniríem malament. Perquè al final tot és important, però no tot suma. I de vegades fer entrar en el tema de la programació de l'ensenyament de l'educació a Catalunya, fer-hi entrar molts tipus molt diversos d'entitats, el que pot fer és dificultar els consensos, perquè els interessos es contraposen. Ni més ni menys que això.

D'acord. Com que ja he sentit moltes coses en altres intervencions des de que jo he arribat aquí... El Consell Escolar de Catalunya, com abans deia el senyor Antoni Domènech..., jo també soc membre del Consell Escolar de Catalunya, hi portem anys, tant ell com jo. Hi porto..., al juliol farà deu anys que estic al Consell Escolar i també he vist i he viscut èpoques diferents, diverses, èpoques millors i èpoques... Ara no estem en la millor època. No entraré en detalls, però diguéssim que no és la millor època en la que jo he participat del consell. Però, bé, tot és susceptible d'arreglar-se.

El consell està debatent aquest tema en la Subcomissió de Composició i Reglament del Consell Escolar i veu totes aquestes coses. I això que hi han hagut pronunciaments anteriors del Consell Escolar que també advoquen per ampliar la presència de diferents tipus d'entitats. Però, a mesura que vas entrant en l'afer, t'adones que és molt complicat. T'adones que és molt complicat, per... I una de les propostes que hi ha sobre la taula o que s'ha debatut en el consell i que s'està parlant en aquesta subcomissió és la d'establir diferents nivells de participació en el Consell Escolar, donada la dificultat i..., donada aquesta dificultat i aquest diferent paper del que

són entitats que estan cridades a participar en la programació general de l'educació i entitats que, sense dubtar de la seva capacitat o sense dubtar de la seva vinculació amb l'educació..., no estem parlant de l'ensenyament reglat, que és el que determina la legislació actual sobre la finalitat del Consell Escolar.

Bé, ho deixo aquí –ho deixo aquí. Sé que és un tema..., deixeu-m'ho dir d'aquesta manera, és un tema pelut parlar d'establir diferents nivells, però jo crec que la legislació encarrega unes coses a uns agents i no les encarrega a uns altres.

En tot cas, jo voldria fer una última aportació, i és la següent: amb relació al redactat de l'avantprojecte, m'ha semblat molt interessant el fet d'establir suplents dels membres del Consell Escolar. Una majoria d'institucions, organitzacions, entitats de les que estem al Consell Escolar tenim un únic representant. Al Consell Escolar hi ha tres comissions de funcionament: la d'ordenació, la de programació i la de finançament; hi ha diferents subcomissions; hi ha grups de treball. Això implica que una única persona, a banda de la feina que té cada dia..., doncs, sigui complicat fer-ho seguir tot. Però si vols estar al corrent de la situació, hi has de participar. Per la qual cosa, aquesta suplència o aquesta possibilitat de que hi hagin dues persones amb un vot –no estem demanant més representació, però que es poguessin «tor-nar»– facilitaria el treball de les organitzacions que tenim només un únic membre. Jo en aquest moment... Si no, et deixes perdre; és a dir, una setmana tens una reunió el dilluns, una reunió el dimecres i una el dijous, i hi ha setmanes que això no ho pots seguir tot. I, llavors, aquí seria no només un suplent per quan un està malalt o està KO, que ja no pot dir ni amén, sinó el fet de poder-se suplir d'una manera regulada. Però, sí, jo crec que ens aniria bé a tots.

Moltíssimes gràcies. M'he passat una mica.

La presidenta

Moltes gràcies. Donem la paraula ara a la senyora Montserrat López, que ve com a..., una representació del Col·lectiu d'Escoles contra la Segregació, i també té aquests deu minutets. Endavant.

Montserrat López Tolosana (representant del Col·lectiu d'Escoles contra la Segregació)

Bé; llavors, jo vinc en representació del Col·lectiu d'Escoles contra la Segregació. Hem participat molt activament en el pacte del Síndic de Greuges contra la segregació escolar, òbviament, i part del que avui explicaré vindrà d'aquesta experiència participativa. I, a títol personal, vaig estar fins fa poc cinc anys al consell educatiu de Barcelona. Que si al Consell Escolar sou cinquanta i escaig de membres, al consell educatiu de Barcelona en som més de cent. Llavors, penso que des d'aquí i des del punt de vista... Jo allí estava com a representant de les famílies de la pública. Evidentment, la segregació va ser un tema central, no l'únic; l'assetjament, altres, també ho eren –com a representant de les famílies, el que m'arribava, eh? I penso que aquestes dos experiències les podem reflectir aquí. Abans –crec que eren els del col·legi de llicenciats–, han dit una cosa, que deia: «La representació» –o potser ell– «de les minories.» És fonamental la representació dels que no tenen veu. I, mireu, ni que jo vingui de la lluita contra la segregació escolar, no vull deixar caure el tema de la inclusió, perquè, quan la inclusió es barreja més amb segregació escolar, no us podeu imaginar el drama que és –o sí, però, vull dir, és un tema... No podem deixar de banda aquestes veus, mai, perquè no representarem, si no... És a dir, us he de dir que també ho han dit els professors, i també hi estic d'acord.

Al consell educatiu de Barcelona el que ens passa és que hem dit: «Som molts membres, s'organitzen comissions, però és que, d'aquests cent vuit membres, resulta que els representants de les famílies» –FAPAC a part; pot haver-hi FAPAC..., sabeu qui vull dir, eh?, els..., bé, a part d'allò–, «els que hi som, som dos de la pública, dos de la concertada» –estem parlant de més de cent membres– «i, a més a més» –ell ha tret un tema important–, «hi som a títol nominal.» És a dir, quan jo

vaig entrar al consell escolar municipal, per una sèrie de circumstàncies, jo formava part d'un col·lectiu que es diu l'Educació al Centre, que lluita contra la segregació escolar a Barcelona i que teníem representants a molts consells educatius de la ciutat. Això normalment no es dona, és a dir, tots sabem que moltes vegades les gents que estan al Consell Escolar, tant de Catalunya com de Barcelona, es representen a elles mateixes. Puntu pelota. Vull dir..., i això estic disposada a discutir-ho amb qui sigui. És molt lleig, perquè no hauria de ser així –no hauria de ser així. Jo vaig tenir la sort d'estar envoltada de col·lectius i de veus; no sempre és així.

Llavors, què us demanaria jo en el reglament del Consell Escolar de Catalunya? Que corregiu aquestes coses; que la gent que representa fos realment representant; que la gent que representa un col·lectiu, un grup de gent, fins i tot si són les famílies de la pública, que és una cosa tan etèria com això, puguin..., lo que ell ha dit: que no sigui sempre nominal. No us ho podeu imaginar, el sacrifici personal i de la meua família que va representar estar al consell educatiu, perquè m'ho prenia seriosament. També us he de dir que la meua companya, que n'èrem dos, no la vaig conèixer en quatre anys, en cinc. També us ho he de dir, eh? Però al que li anava... Jo em vaig gastar tots los dies d'assumptes propis, parts de les vacances, me vaig canviar tornos. O sigui, vaig acabar... Bé, de fet, vaig agafar una malaltia molt seriosa al final del mandat, perquè estava esgotada.

Llavors, què us vull dir amb això? Que faciliteu la participació en el reglament –em sembla bàsic–; que no sigui sempre nominal, quan parlem de col·lectius, eh?; que la veu al Consell Escolar de Barcelona i al pacte contra la segregació..., ens vam organitzar..., a tots dos llocs existeixen les comissions. Jo no em sento autoritzada, com a representant del col·lectiu, a dir si hem de ser vinculants, ni en la formació interna, perquè no hem tingut aquest debat intern –no us ho vull amagar, eh? Sí que us diria que al consell escolar municipal –i això ho vam aprofitar molt– la participació en les comissions era voluntària. És a dir, les pròpies entitats triàvem quins temes ens eren de pes i quins no; no ho triava algú per naltres. Penso que això és molt important.

En el cas del pacte hi va haver una altra cosa que també trobo que era molt important. Bé, a part de que aquestes comissions han de tenir un recolzament; un recolzament, em refereixo..., hi ha d'haver un treball previ, un document sobre el qual treballar, hi ha d'haver aquest temps per poder preparar cada una de les reunions que es facin; és a dir, ha d'estar ben organitzat, si no és un paper mullat.

Quina diferència diria entre el consell educatiu de Barcelona i el pacte de la segregació quant a funcionament de comissions? Doncs mireu, una de molt important i que té a veure amb sobre si les decisions són vinculants o no; que no vol dir que ho hagin de ser, però han de tenir un pes i han de ser representatives. És a dir, hem fet informes que considero boníssims. Abans s'ha parlat de l'assetjament escolar: és modèlic l'informe de la Comissió d'Assetjament Escolar del consell educatiu de Barcelona, que va tenir continuïtat en una altra comissió sobre assetjament i abús de poder per part de persones adultes; primer ho vam fer entre iguals, després per part de persones adultes. I són modèlics, els dos informes; estan més avançats que la mateixa LOMLOE, que promou aquesta figura, que a mi em sembla importantíssima, del coordinador de benestar emocional i no-sé-què-més. D'acord? Em sembla importantíssima esta figura, però és que naltres vam anar més enllà. I d'aquests informes estic segura que no n'heu sentit a parlar. Si algú em sorprèn i em diu que sí, me n'alegraré molt, eh? Però, a diferència del pacte, què passa? Que les comissions que es van fer del pacte eren comissions de treball que es van abocar a lo que era el contingut del pacte nacional contra la segregació escolar a Catalunya. I, clar, la sensació que tens és de que la teua feina, que, com us dic, en alguns casos és un esforç personal considerable, tenia un fruit, es veia reflectida d'alguna manera. Com ho heu

d'articular, això, jo no us ho sabré dir, eh? Us vaig donant pistes de coses que hem viscut des del collectiu i que veiem que funcionen.

Us ficaré un altre exemple que té a veure amb el pacte, que té a veure amb el collectiu. No és un consell escolar, són les comissions de garanties. Sabeu lo que vull dir? Aquestes coses que es fan, municipals, per decidir i tal. A veure, jo, igual que us demano que hi hagi una representació del Collectiu d'Escoles contra la Segregació al consell escolar municipal, us demano que hi sigui de CMCs. De fet, naltres som representants, som famílies, sobretot, però també hi ha alguna profesora, alguna persona que no és família estrictament, hi ha mestres, eh? Però sobretot som famílies de centres de màxima complexitat que hem apostat per combatre la segregació escolar. Aquest és el nostre perfil, perquè ens entenguem. Què passa? Quan arriben les comissions de garanties, que tenen una representació diversa..., hi ha una cosa que s'està gestionant des d'allà, que el pacte del síndic diu molt bé com s'ha de fer, que és la gestió de la matrícula viva. I la gestió de la matrícula viva està sent un desastre, i qualsevol matís no ho millora –un absolut desastre. Si hi hagués una representació a la Comissió de Garanties del CMC, jo us asseguro que seria diferent. CMC, centres de màxima complexitat –sí, tots ho sabeu aquí. D'acord?

Doncs, això fa una diferència molt important. Per això és important aquesta representació. Què ens passa? Si funcionéssim per votació als consells escolars, arreglaríem això? No. Per què sé que no ho arreglaríem, això? Perquè a vegades la veu és important i perquè llavors la representació al Consell Escolar passa a ser molt important. Els professors ho han dit: «Som dos.» Jo us ho acabo de dir: «Les famílies érem dos i dos segons si eren pública o concertada», els «profes» també són dos i dos. De la mateixa manera, al consell –estic parlant del municipal, eh?–, què passa? Si hem de votar cent vuit, on està la veu de les famílies? On està la veu dels professors? I estic d'acord amb ells que són qui millor traslladen la realitat dels centres. Ells i naltres. S'ha de pensar i s'ha d'articular. A mi un sistema de funcionament per comissions m'agrada, però una comissió perquè aquell informi i no tingui repercussió quan ens ho hem pres tan seriosament i hi hem ficat tantes hores... S'ha de pensar com s'articula i per on es fa anar.

Deixeu-me que em mire els apunts, si us plau, perquè em queden quaranta-vuit segons. Molt bo. (*Loradora riu.*) Ah!, lo de les campanyes, és veritat. A veure, una de les coses que estem detectant..., és a dir, el que val ser famílies i el que val estar en contacte amb la realitat quotidiana és tot lo que detectes que no funciona. Per exemple, una cosa que s'està impulsant moltíssim, que són los instituts escola. Els instituts escola, que des del punt de vista pedagògic jo no dubto –és més, em consta i ho sé i ho defenso– que tenen una gran importància, des del punt de vista de la segregació ens estan matant –ens estan matant. En els dos sentits, el que és «xupiguai» i el que és un gueto, que el «xupiguai» també és un gueto, però d'un altre estil. D'acord?

Llavors, totes les polítiques que es fan, és bo que tinguin sempre una veu vigilant per corregir aquest tipus de coses. I l'altra cosa que voldria demanar i que sentíem abans..., és a dir, aquestos informes de les comissions, que jo penso que eren bons informes, no han arribat, no s'han sentit. Ens falten campanyes. Quan hi va haver la campanya del «Volem acollir», la gent volia acollir. Òndia, doncs comencem a acollir ja, perquè els centres educatius ho estem fent fatal –ho estem fent fatal. I això és..., jo penso que la gent, o sigui, no és racista perquè sí, o potser per inèrcia ho ets, però al moment que t'ho expliquen hi ha molta gent que deixa de ser-ho. Però ho hem d'explicar. I aquestes coses han de ser...

L'última cosa que voldria dir. Al collectiu, una cosa que ens plantegem sovint... A mi l'Esther em coneix de fa anys, molta gent em coneix de fa anys. Jo tinc una condició peculiar, que és que tinc cinc fills. El gran ja té vint-i-sis..., està..., diguem-ne, ja treballa de fa temps. Va anar sempre a un CMC. Va anar a un on l'únic catalanoparlant, l'únic no racialitzat i l'únic no gitano o immigrant era ell. Ara és

enginyer i treballa amb intel·ligència artificial i guanya més que jo, molt més que jo..., pero mucho más que yo –em fa vergonya i tot. D'acord? Què us vull dir amb això? Que anar a un CMC no li va a condicionar el futur professional. Comencem a parlar d'això i diguem-ho clar; diguem-ho clar, perquè és la por que hi ha darrere de les famílies. D'acord?

Comencem a parlar-ho i..., se me n'ha anat lo que... Ah!, la representativitat; que això fa que alguna gent em conegui i que n'estigui tipa de mi perquè em troben fins a la sopa. Ja s'acaba: la petita té catorze anys; em queda poc de temps. Però, encara així, jo fa anys que demano un relleu. Què passa? Com que la nostra feina és voluntària, o t'ho creus molt o t'hi fiques, o aquest relleu no hi és. Però jo una cosa que al consell escolar municipal em feria moltíssim la sensibilitat era la gent que portava quinze anys fent el mateix paper. Per l'amor de Déu, no. Perdó, eh?, perquè aquí potser hi ha algú que fa quinze anys que és parlamentari, quinze anys que està en una associació, en un consell... Demano perdó. Però no: que hi hagi rotació –que hi hagi rotació–, que es doni peu, que facilitem la participació de la gent –que la facilitem–, i que hi hagi... Això no vol dir..., l'experiència és un grau, eh?

La presidenta

Ara sí que hauria d'anar acabant, si us plau.

Montserrat López Tolosana

Sí. Però, si us plau, que facilitem la participació perquè hi hagi rotació.
Ja.

La presidenta

Moltíssimes gràcies. Bé, aniríem per les preguntes dels grups parlamentaris, que tenen entre quatre minuts i cinc, eh? Per tant, començaríem pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la senyora Rocio Garcia.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Jo no esgotaré el meu temps. Jo crec que tant el senyor Forga com la senyora Montserrat López..., han estat molt clares, les seves intervencions. Miri, els dos exemples, no? Vostè diu que hi hagi rotació, però gràcies també a aquesta experiència que avui ens exposen, crec que ens poden ajudar moltíssim amb l'encàrrec que tenim de fer unes esmenes a aquesta nova llei de composició del consell educatiu de Catalunya. En base a aquesta gran experiència, amb el que s'han trobat, amb el que pensen que funciona, que ha funcionat bé i amb el que cal també incorporar, doncs, nosaltres, els grups parlamentaris –el nostre també, el de Socialistes i Units per Avançar–, hem de recollir-les i escoltar-les atentament, com hem fet, i veure com les incorporem.

És molt encertada, crec que ho han dit les dues persones que han comparegut, que no sigui nominal. Haurem de buscar aquesta fórmula perquè no sigui nominal. I ja ha dit el senyor Forga que amb un únic vot, però que dues persones es puguin rellevar en cas de que hi hagin diverses comissions, per també facilitar aquesta bona representació i aquesta bona participació, que no dubtem que les dues persones han fet amb el màxim criteri i dedicació.

Després, sobre el tema dels informes no vinculants. Aquí no m'ha quedat clar si recomanarien que fossin vinculants o no. El fet de que no siguin vinculants, si això facilita, com ha dit, no?, el debat, o si realment hem de buscar alguns espais o en algunes decisions que sí que puguin ser vinculants els informes del consell educatiu de Catalunya. És una pregunta que llanço i que espero que ens puguin respondre, si és possible.

I que falten campanyes explicatives, deia la senyora Montserrat López. Sí, falta participació, és obvi; però sí que és veritat que segur que en aquest món educatiu i en aquesta societat tan canviant i tan ràpidament canviant, doncs, caldria una millor atenció a com arribar a la comunitat educativa, i que no sigui el centre educatiu

l'únic espai de conflicte, perquè és on més es socialitza en aquests moments la comunitat educativa i la societat, en definitiva. També és una oportunitat, també, per poder treballar diferents temes que socialment necessitem.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i té la paraula la senyora Judit Guàrdia.

Judit Guàrdia i Torrents

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyor Forga i senyora López, per la seva exposició. El senyor Forga ha començat dient «quina llei!», no?, que serà complexa de gestionar. Hem sentit moltes veus. Ara, avui, aquesta és l'última compareixença amb relació al projecte de llei i haurem de trobar la manera de poder- encabir la major part de peticions i posar-nos d'acord.

Vostè ha fet una incidència que ens havia sortit una altra vegada, que vostè diu que parla només d'ensenyament reglat, no? Clar, potser amb els diferents blocs que hi ha es pot donar un pes més important, potser, a l'escola, entenent el concepte aquest general d'escola, però incloent-hi també les altres veus, que en aquest moment pensem que sí, penso que sí que és una veu que també educa. Sí que ha inclòs aquesta idea de diferents nivells de participació, que hem anat sentint en diverses exposicions i que haurem de veure si s'hi pot incloure o no s'hi inclou o com es fa.

La idea del suplents dels membres està molt relacionat amb el que també ens ha dit la senyora López, que a vegades no es pot arribar a tot arreu. I també els compareixents anteriors han parlat potser de no fer-ho nominal, sinó que la representativitat sigui en nom de l'entitat, especialment, com ha apuntat la senyora López, en alguns col·lectius. Potser no cal que sigui en tots i... Després, una idea que... Bé, això de la regulació de la suplència; no sé si el senyor Forga té algun suggeriment.

I una idea que ha dit la senyora López, que de vegades..., que s'hauria de vigilar que realment els representants representessin el que representen, no? Sembla un emfòlic, oi?, però que realment siguin la veu pel que són allà. I, clar, com pensa vostè que això es pot vigilar? I que hi hagi rotació, que es faciliti la participació és una altra idea que també és important i que penso que s'ha de tenir en compte.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el senyor Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies. Seré molt breu, perquè realment tot el que han dit és també..., o convé que es pugui reflexionar amb calma i amb seriositat. Però sí que és veritat que del que ha dit el senyor Forga i també la senyora López –als quals els agraeixo la seva compareixença primer de tot–..., que és aquest avantprojecte, hem de tenir en compte que el que hem de fer primer, la composició del consell educatiu de Catalunya, d'acord amb la LEC, ha d'estar establerta per la mateixa llei; no per decret. I això és molt important. I hi ha d'haver un debat plural parlamentari per concretar aquesta composició. Això està desplegat a l'article 171. Per tant, això no ho hem de perdre, com ha dit el senyor Forga, en el nostre marc, com la nostra referència.

Després, sí, han dit coses molt interessants, això del suplent és interessant. I, per altra banda, uns comentaris sobre el que ha explicat la senyora López. Sí, aquests informes..., que crec que realment no importa tant si són vinculants o no, sinó que siguin fruit d'un treball seriós, acurat, responsable; però, clar, si després el filtre d'una administració sobrerrepresentada fa que no siguin escoltats, doncs, perd ja tota

la possibilitat d'enriquir el debat i proposar solucions adequades en el cas que no siguin vinculants, clar. Perquè, vull dir, jo crec que el problema és aquest, és la sobredimensió, el pes de l'Administració, i la falta, moltes vegades, també de seriositat en les persones que conformen les comissions i els estudis. I finalment... D'algunes, eh?, perquè n'hi ha altres, com en el seu cas, que és claríssim que és una qüestió més vocacional, sense cap mena de dubtes.

Ha comentat dos aspectes interessants, problemàtics, que és la gestió de la matrícula viva..., sí, també és el tema dels instituts escolars, que no han funcionat. Quant a acabar amb la segregació, ha dit que falten campanyes; hi estem d'acord. I són temes que es poden debatre o presentar amb més fermesa des de la representació al consell educatiu de Catalunya per part dels centres de més complexitat. Estem d'acord en això. I explicacions de la..., nosaltres sempre hem defensat, per exemple, una zona única per a la millor gestió, precisament, d'aquestes qüestions relacionades amb la segregació i també, evidentment, amb la matrícula viva.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. No sé, se sent un soroll de fons en els «micros». No sé si ho sentiu vosaltres... Se sent com un reverberi. No sé si és algú que té... No ho sé, eh? Bé, era per intentar solucionar-ho. No sé si es pot solucionar una miqueta...

En tot cas, anem pel Grup Parlamentari de la CUP, i té la paraula la senyora Nogay Ndiaye.

Nogay Ndiaye i Mir

Moltes gràcies, presidenta. Bé, gràcies per la seva compareixença. Començaré per vostè, com a representant de la USOC. De fet, trobo que, bé, no acabem de coincidir en el tema dels arguments, eh? Perquè vostè feia referència a la representativitat dintre del Consell Escolar de Catalunya i de com aquesta representativitat hauria d'estar sobretot formada per aquells agents que formen part de l'educació reglada. Però això, altra vegada, limita totes les decisions i parla de l'educació dins l'horari lectiu. Llavors... I ens deixem tota l'altra part. I l'educació, com havia comentat anteriorment, va més enllà de l'horari lectiu i hem de garantir un accés, diguéssim, a les activitats del lleure educatiu, que també formen part d'aquesta educació. I, de fet, n'hem vist un exemple. L'any passat..., que aquest any, arran de les darreres decisions que s'han pres al Consell Escolar, això no passarà, però el curs passat, el mes de setembre, el departament va apostar per aquestes tardes de lleure educatiu. Però, clar, en algun espai s'han de prendre totes aquestes decisions que afecten aquest lleure educatiu. I si aquestes persones que formen part d'aquests col·lectius no tenen veu ni vot en un espai on es prenen les decisions que els afecten directament, doncs segurament ni la gestió, ni l'accés, ni les problemàtiques, ni les situacions que es pateixen, ni les millores, ni molts altres aspectes no es posaran sobre la taula perquè aquests professionals no hi seran, no?

Ara, el departament, doncs, ja ha..., bé, no ho ha comunicat, hem pogut llegir per mitjans de premsa i altres, no?, que aposta per aquest inici del curs escolar a començaments de setembre, amb jornada, diguéssim, no compactada a les escoles de primària i sense tardes de lleure. Però això no vol dir que haguem de retirar... Perquè, precisament, un dels problemes que tenim actualment és que no tots els infants tenen accés a aquest lleure educatiu, la gran majoria no té accés al lleure de qualitat, ni en igualtat ni equitat de condicions.

I vostè afirmava que sí, que hi ha aspectes que importen, però no sumen. Nosaltres considerem que sí que sumen, sumen molt, i, per tant, són necessàries, aquestes veus, i que el fet de que puguin portar posicionaments oposats perquè les visions o fins i tot els objectius són contradictoris..., doncs, bé, creiem que el Consell Escolar precisament ha de ser un espai de debat. Si tothom hi estigués d'acord, potser tothom formaria part del departament i llavors ja no caldria..., no?, o aniria tot en la mateixa

línia i això voldria dir que l'educació que tenim en aquest país és perfecta i, per tant, ja no caldrien aquests espais d'assessorament.

Malauradament, això no és així, i llavors jo crec que tots els agents que treballen per aquesta comunitat educativa no és que tinguin posicionaments contradictoris, sinó que tenen realitats..., tenen accés a realitats diferents que s'han de posar sobre la taula, però entenc que tots tenen els mateixos objectius, perquè han de vetllar per aquest sistema educatiu de qualitat, amb garantia de drets, etcètera.

Sí que coincidim en el tema dels suplents. Jo és un aspecte que també he descobert ara mateix, i precisament volia llançar la pregunta de què passa amb la representació del departament. Què passa amb les direccions generals i què passa amb la resta de departaments. O sigui, quan la persona assignada de la direcció general no ve, hi ha una suplència? El departament assigna una altra persona en el seu lloc? I si això passa, per què no passa amb la resta de col·lectius, no? Per què el Departament pot assignar suplents, si és que passa, i no passa amb la resta.

Pràcticament he esgotat el temps amb vostè, perquè amb el col·lectiu d'Escoles contra la segregació hi estic totalment d'acord, anem plegades en la lluita. I només un parell de qüestions. Superimportant el que comentava la Montse quant a la representativitat. Al Consell Escolar també el percentatge és així. És a dir, hi ha el mateix percentatge de representació de persones que venen de les escoles públiques i de les escoles concertades. Nosaltres apostem..., nosaltres estem en contra de la doble xarxa, però ja que hi són, doncs considerem que hi ha d'haver una representació representativa. I això vol dir que si l'escola concertada representa un trenta per cent de l'educació, doncs no pot ser que al Consell Escolar tingui el mateix pes que l'escola pública. Si l'escola pública implica un setanta per cent, doncs ha d'haver hi una representació equitativa.

I ja acabo, presidenta. Superimportant el tema dels col·lectius vulnerables. I em sumo a la reivindicació dels instituts escola. Els instituts escola no estan acabant amb els problemes de segregació, sinó que els agreugen, perquè fan que l'alumnat que ja ve de guetos o de zones segregades, ja sigui per dalt o per baix, continuïn segregades durant tota l'etapa educativa i no es relacionin amb altres membres de la societat de la resta de la comunitat. I, per tant, l'únic que fa és agreujar el problema.

Llavors, llanço la pregunta. M'agradaria haver-la fet als compareixents que hi ha hagut abans, però no he pogut. A la representació, quant als centres, als centres públics, sobretot: quants centres hi ha representats de fora de Barcelona? Això també ho volia llançar als directors i directores de centres públics, no?, però tendim a centralitzar. Entenc que les reunions són presencials, i llavors la representació de la resta del territori i, per tant, les seves problemàtiques sovint són invisibilitzades. Quanta representació hi ha de fora de Barcelona? I totalment d'acord amb el tema de...

La presidenta

Ara sí que hauria d'acabar. Moltes gràcies. Per continuar, té la paraula, des del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el senyor Jordi Jordan.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, presidenta. Agrair també la compareixença de les dos persones que ens acompanyen ara mateix. I, bé, amb relació a la primera intervenció, també des del nostre grup parlamentari, no?, volem apuntar que sí que considerem que cal que hi hagi una representació molt més àmplia del que és la formació reglada, de la formació que es fa dintre dels centres educatius, en aquest Consell Escolar que precisament transformarem en consell de l'educació de Catalunya, perquè el que pensem és que hi ha d'haver una visió global del que representa avui dia l'educació, i, per tant, que, més enllà de les diferències que hi puguin haver entre les diferents parts, entenem que sempre serveix per enriquir el debat, perquè hi hagi una pluralitat i

que, per tant, també serà feina d'este consell d'educació de Catalunya buscar consensos, però sobretot tindre una visió global del conjunt del que representa l'educació al nostre país i en termes..., o en una visió, entenem, del que ha de ser, que és, doncs, tindre tota esta visió del conjunt.

Sí que compartim tot el que feia referència a la representativitat, que no siga nominal, perquè entenem que moltes de les entitats o dels collectius representants, com abans també molt bé ha comentat la senyora López, tenen dificultats a l'hora del dia a dia, de representar. Moltes vegades venen del voluntariat, és a dir, tothom, no?, té la seua feina, i jo crec que també és una reflexió que entenc que la majoria de diputades i diputats la veuen en positiu i que, per tant, caldrà buscar la fórmula, siga a través de substitucions o altres..., puguem garantir la participació a un òrgan de participació com és el consell d'educació de Catalunya. I, per tant, en aquest sentit estem d'acord.

No ens ha quedat clar el seu posicionament amb relació al tema dels informes, si havien de ser vinculants o no, que també crec que algun altre grup ho ha preguntat.

I amb relació a l'última intervenció, a la representant de les escoles en contra de la segregació escolar. Totalment d'acord amb tots los seus plantejaments. Ara no els repetirem aquí, perquè crec que és obvi que hi ha una sintonia en aquest sentit. Pensem que és molt important –també ho ha dit abans un altre compareixent– la representació de collectius vulnerables, que també, moltes vegades, són els qui més dificultats tenen, òbviament, no?, o desgraciadament, per a poder participar en òrgans com aquest, i que, per tant, no perquè no tinguin una gran xarxa d'afiliació de persones al darrere i recursos econòmics, etcètera, no han d'estar representats. Al contrari, els hem de garantir una representativitat perquè són claus per a transformar el nostre sistema educatiu. I, per tant, en aquest sentit, tot el suport als plantejaments que han fet.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Al no haver-hi altres grups parlamentaris abans que el Grup d'Esquerra Republicana, doncs, donem la paraula a la senyora Mònica Palacín.

Mònica Palacín i París

Gràcies, presidenta. També, doncs, en aquest segon torn i, al final, no?, el que són les últimes compareixences d'aquesta..., en demanaríem un altre format avui, però, en definitiva, de la ponència de llei de la modificació del consell d'educació, doncs, deia, donar-los les gràcies per les seves dues exposicions. Així, de manera breu, eh?, vull dir, perquè crec que avui hem tingut també en el primer torn, però ara també, l'exemple del que han estat sent aquestes compareixences, de tota aquesta mirada àmplia, no?, que representa l'educació a Catalunya en tots els seus àmbits. I crec que, perquè són àmbits diversos, perquè són àmbits, a vegades, també complexos de treball entre ells, de la dificultat, precisament, i dels reptes és on aquest consell d'educació ha de poder donar exemple, no?, precisament ser un espai de debat, un espai de consens.

Avui ha sortit bastant, doncs, si els informes han de ser vinculants o no, cosa que també ha sortit en altres compareixences. Nosaltres, més enllà de l'aspecte vinculant, el que creiem que és important és buscar els espais que pertoquen a cada àmbit i que siguin espais de consens, però també trobar espais per al dissens. És a dir, en tot cas, creiem que aquests informes el que també han de poder expressar és quins són aquells punts on no s'ha pogut arribar a acords i d'on ve, precisament, aquest desacord, per tal de que, doncs, qui hagi de prendre les decisions, no?, aleshores, les prengui.

Per tant, aquí molt d'acord quan es demana aquesta representació de les minories. Jo crec que això és una cosa inqüestionable que tots els representants aquí hem anat dient aquests dies com a necessari. Amb quines fórmules ha d'estar o amb qui-

na fórmula de debat? Aquí sí que també estem d'acord de que es trobi aquesta altra corona de participació, i, per tant, doncs, que es puguin també crear altres espais per generar debats complementaris als principals. Per tant, créixer en aquest debat sempre és bo.

I la facilitació de la representativitat de les entitats sent més flexibles, obrint la porta a més presència de representants de les entitats, no?, més enllà dels vots que tinguin en els diferents òrgans, però també entenent que això és una cosa que ha de solucionar problemes actuals, també problemes que, en tot cas, passen a tots els nivells, no? Ara preguntaven si per part del departament, doncs, hi ha suplències dels membres del Govern. Crec que el fet de que no hi hagi incorporació de suplències és a tots els nivells, i, per tant, cobrir això seria necessari.

Res més. Crec que les preguntes que han fet la resta de companys també m'ajudaran, ens ajudaran a ampliar les opinions. I, a partir d'aquí, doncs, a disposar.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. És el torn ara, doncs, dels compareixents, per respondre a les qüestions que els hi hem plantejat. Abans he donat deu minuts, però si ho podem fer amb una miqueta menys de temps, ho agrairíem, perquè anem una mica tard, i darrere venen ja els consellers. Però jo els en poso deu, i si en fan menys ho agrairem, eh? Endavant, doncs.

Pere Forga Visa

Qui comença?

La presidenta

Tu mateix.

Pere Forga Visa

Sí?

La presidenta

Sí.

Pere Forga Visa

Bé, han sigut unes preguntes molt interessants, les que ens han fet les diputades i diputats, sobre aquest tema, i sobre aquest tema que, de fet, és tan complex. Contestaré una mica en global, eh? Hi ha preguntes que s'han repetit, i, llavors, hi ha alguna intervenció que ha anat més a un detall determinat, que, en tot cas, ja contestaria.

Sobre el tema de la fórmula nominal o no nominal. Al final és que pugui haver-hi, com a mínim, una persona nominal i un suplent d'aquesta persona, i que es pugui regular, perquè el nomenament és de persona que representa una entitat, però el nomenament és de persona. Doncs que en el mateix nomenament pugui haver-hi, per dir-ho així, un titular o una persona titular i una persona suplent, i que s'ho puguin gestionar, eh? Més enllà, com deia, de quan és per malaltia del titular, que, llavors, ja són..., amb això ens quedariem curts.

Per altra banda, els informes. Jo entenc que el Consell Escolar ha de seguir fent el paper que té actualment. Per tant, entenc que els informes no haurien de ser vinculants. No haurien de ser vinculants, perquè és un òrgan essencialment de consulta, però, alhora, el Consell Escolar té una funció molt important, que és la de pronunciar-se sobre totes les normes de l'àmbit de l'educació amb un dictamen, i si el Consell Escolar no s'hi pronuncia, aquella norma no tira endavant. És un òrgan de consulta que té una obligació que s'ha de complir, que és la de pronunciar-se. Aviat vindrà l'ordre de calendari escolar, que serà controvertida, com a mínim, segur –segur; controvertida, com a mínim. Doncs sense un dictamen del Consell Escolar, allò no passa.

Per tant, és consultiu, però això no vol dir que no tingui incidència, perquè, a més a més, històricament ha estat així. Jo, com a mínim, com a membre del Consell Escolar, no pretenc res més que el que digui el Consell Escolar pugui tenir incidència en les polítiques. Però no vull carregar-me d'una responsabilitat executiva, per dir-ho així, perquè no la té ni la pot tenir. Però no és poca cosa, el que té el Consell Escolar. Això per una banda.

Sobre els informes vinculants, m'acabo de pronunciar.

El tema de l'ensenyament reglat i no reglat. No és que defugui ni no cregui que al Consell Escolar hi hagi d'haver..., no pugui haver-hi representants, d'una manera o d'una altra, sobre l'educació no formal. Però és evident –i el que digui no va amb menyspreu– que l'espai de menjador, subministrat per una sèrie d'empreses que subministra un servei d'espai de menjador, que, a més a més, després té un espai educatiu més enllà del menjador, aquestes empreses no participen en el cas de la programació de l'ensenyament.

L'ensenyament reglat és una cosa, l'ensenyament no reglat és una altra cosa. I l'ensenyament no formal o l'educació no formal és important? Sí, però no és reglada. Jo només dic això. I això no ho dic jo, que em deia la senyora diputada –no ho dic jo. Perquè tindria poc valor si ho digués això. És que ho diu la LEC. I per sobre de la LEC, com a mínim mentre sigui d'aplicació, hi ha una LODE que regula la participació de les famílies, que és llei orgànica i que és llei bàsica. Per tant, no podem fer veure que no la veiem.

Em sembla que per aquí amb tot això... El paper del lleure. És important, no hi ha cap dubte –és important. Ara, jo crec que treballar en aquesta segona corona de participació, com ho ha proposat abans també algun ponent, com hi ha fet referència la senyora Palacín fa un instant, doncs jo crec que s'ha d'explorar aquesta possibilitat. I això no li treu importància. Això no li treu importància, perquè ja actualment, amb la llei actual de composició, el Consell Escolar, en multitud d'ocasions, ha cridat persones de diferents sectors a poder orientar algun tipus de..., quan s'ha treballat algun problema o algun tema, han estat allà presents, eh?

I sobre la representació de la pública o de la concertada, nosaltres, que hi tenim molt a l'educació concertada i comencem a ser bastant representatius a la pública, jo crec que la proporcionalitat ja es dona, eh? –la proporcionalitat ja es dona, sincerament.

Em sembla... Crec que no em deixo res. Crec que, més o menys, he contestat el que m'han dit les senyores i senyors diputats.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, moltíssimes gràcies. És el torn ara... Endavant, pots...

Montserrat López Tolosana

A veure, de les preguntes... Bé, jo penso que el concepte de ciutat educadora a Catalunya, hi ha municipis que l'estan aplicant des de fa més de trenta anys. No concebo un conseller educatiu que no agafi les vint-i-quatre hores. Això us ho dic. I pensar que, a més, no afecta... O sigui, la segregació és el cas més clar. Res, res es reproduïx tant fora d'escola com la segregació, perquè les ANC –que les extra-escolars ja és una cosa com a desfasada– les activitats no curriculars estan encara més segregades. Per tant, o els problemes s'enfoquen globalment o no avancem. Penso, eh? Allò...

Informes vinculants? Molta gent m'ha preguntat què havia dit. És que no he dit res, perquè m'he escapolit tant com he pogut. (*L'oradora riu.*) Perquè m'és una mica difícil dir-ho. Primera, perquè aquí represento un col·lectiu en què no hem parlat això obertament. Segona, perquè jo he ficat el cas del consell escolar municipal i jo el que he deixat clar és que el que no voldria és que fossin tan poc vinculants com ho és el consell escolar municipal, és a dir, o que tinguin tan poc pes. Que es

busquin vies perquè tinguin més pes. Que es puguin encarregar des del Parlament, per exemple; que es puguin encarregar des de la conselleria; que es puguin, d'alguna manera, fer arribar a tots els diputats. Jo això no ho sé. Sí que tinc clar també que el funcionament democràtic és que hi ha una representació parlamentària votada per tothom. Per tant, tampoc pretenc que un consell escolar passi per davant d'això. Per tant, no m'he casat amb ningú, no he dit res. He dit que us ho penseu (*l'oradora riu*), perquè és important i perquè hi ha un problema quan no són gens vinculants, eh?

Suggeriria, si m'ho permeteu, que parléssiu amb la que és la secretària del consell educatiu de Barcelona actualment, que és la Marta Carranza, des d'un punt de vista pràctic –des d'un punt de vista pràctic–, no estic parlant de política ara. És una persona que ha tirat endavant i ha fet una gran tasca al consell educatiu municipal. És la secretària, eh? I ella, doncs això, ha hagut de dialogar i de parlar amb un consell escolar en el que hi ha més de cent representants. Doncs simplement plantegeu com és el funcionament. Ja ho dic, eh?, des d'un punt de vista pràctic, perquè tenen una experiència d'anys que potser és útil.

Com fer que sigui realment representatiu? D'acord, aquí tinc algunes idees i d'altres segurament, doncs..., hi ha una altra gent amb altres idees molt bones també. Una és: jo penso que els collectius..., re de nominatiu i re de dos persones, una i suplent. Els collectius..., actualment molts de naltros funcionem d'una manera absolutament assembleària i, per tant, ha de poder anar –jo ara penso en el collectiu d'Escoles contra la Segregació– qualsevol del collectiu a la sessió que pugui.

El fet que em vegeu mes té a veure amb una altra cosa. Té a veure amb viure a Barcelona. Perquè, clar, que vingui el d'Igualada, el de Lleida, el de Salt, el de nosé-què, ho complica tot, eh? És el lloc on vius i la feina que tens. Jo treballo principalment de tardes. Aquest és el motiu perquè em veieu tant quan les coses són als matins. Com ha votat el collectiu qui hi va? L'única que podia sense perdre un dia de feina era jo. Ja està. Aquí s'ha acabat.

Com facilitar la participació? Com s'ha fet amb els sindicats i en molts altres llocs: aconseguint que, per començar, el que treballi a l'Administració pública pugui compensar les hores. Tan fàcil com això. I facilitant els desplaçaments. Perquè, clar, tot surt de la nostra butxaca. Vull dir, amb coses tan bàsiques com això. La representativitat? Votant. És a dir, quan em presento... No sols votant, sinó fent-se més públic. Al consell escolar municipal, com a representant de famílies de la pública, me voten los diferents representants de famílies de la pública dels diferents consells escolars de districte, dels quals la majoria no ho fan. Com lo que jo us deia, érem dos, però jo a l'altra en cinc anys no la vaig conèixer, l'altra persona. Bé, doncs posant remei a aquestes coses, fent que quan algú deixi d'anar immediatament hi hagi algú que el substitueixi. Perquè si érem dos, vam ser un, al final, de representants de les famílies, i això no es pot consentir, eh? En aquestes coses...

Jo vaig demanar una bústia de correu pública, «bcn.cat», perquè ens entenguem, o «consellescolar.cat», m'és igual, vull dir, que tingués... No la vaig aconseguir. I això és com el primer pas, que la gent em pugui escriure i dir-me lo que els hi passa. M'aconseguien trobar a través de Twitter, a través de..., però no ha de ser tan complicat, ha de ser més fàcil que això. Se m'acut que aquestes són coses, petites coses que es poden fer i que ajuden.

Només una cosa, per contestar al senyor de VOX. Hi ha un lloc a Espanya on es fa la zona única, i és la ciutat més segregada de tot Espanya, que és Madrid. O sigui, com a solució contra la segregació..., anava a dir una paraulota. Res.

Ja està.

La presidenta

Molt bé, doncs ho deixariem aquí.

Compareixença d'una representació de la Intersindical Alternativa de Catalunya davant la Comissió d'Educació per a debatre sobre el projecte de llei de composició del consell d'educació de Catalunya (decaiguda)

357-00977/13

I, bé, suspenem, res, tres o quatre minuts, perquè puguin entrar els compareixents següents.

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i es reprèn a tres quarts de dotze i nou minuts.

Sessions informatives

355-00091/13 i 355-00092/13

Molt bé, doncs continuariem la Comissió d'Educació, ara amb la sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació, que parlarà sobre el pla, el treball fet del pla d'estudis d'ensenyaments artístics, i seguidament ho farà la consellera de Cultura, la senyora Natàlia Garriga.

Amb tots dos ens hem posat d'acord, de forma voluntària, que parlaran quinze minuts cadascun i, per tant, després donaríem la veu als grups parlamentaris perquè puguin fer les seves preguntes pertinents.

Per tant, sense més, dono la paraula al senyor Cambray, amb un temps de deu minuts. Ai, quinze minuts, perdó, quinze minuts; ja li volia...

El conseller d'Educació (Josep González-Cambray)

Bé; doncs gràcies, presidenta. Ho intentarem, intentarem això dels quinze minuts, explicar el màxim de coses possibles. Bé, doncs, diputats, diputades, membres de l'equip de..., bé, consellera de Cultura..., membres de l'equip de la conselleria de Cultura, membres de l'equip del Departament d'Educació. Veig que hi ha també algun director, que ha vingut a la sessió anterior, no?, a parlar del Consell Escolar de Catalunya.

Agraïr aquesta compareixença. Agraïr aquesta compareixença, perquè ens dona l'oportunitat d'explicar com estem avançant en l'àmbit d'aquesta fusió indestruïble educació-cultura, que des del primer dia, amb la consellera Garriga, vam dir que havíem de posar-nos-hi. I anem avançant. Bé, a vegades no avances amb la velocitat que t'agradaria, però és cert que anem avançant. I també ens donarà l'oportunitat, aquesta compareixença, de rebre aportacions, comentaris, que segur que ens seran molt útils per seguir fent camí.

Per tant, el que deia, eh? Des del primer dia amb la consellera de Cultura..., de fet, jo crec que va ser la primera setmana que ens van nomenar que vam quedar, i vam dir: «Anem a estructurar.» Perquè, al final, les coses, si no les fas de forma una mica estructurada i amb un treball sistemàtic i que tingui periodicitat fixada, és difícil que surti. Vam dir: «Anem a veure com podem fer que els ensenyaments artístics s'incorporin en tots els àmbits, en totes les etapes del sistema educatiu, de forma estructurada i sistèmica.» I això ho teníem clar des del primer dia, perquè sabem que les arts construeixen el desenvolupament personal. Dic «personal», no només acadèmic; per tant, desenvolupament personal i desenvolupament acadèmic. El benestar emocional, cada cop més important i, per tant, les arts també hi ajuden. I si em permeten, també, la igualtat d'oportunitats, per tenir l'accés amb equitat a la cultura del país.

Per tant, faig una exposició..., amb aquesta exposició inicial, faig una exposició, amb el temps que hem acordat amb la presidenta, on intentaré traslladar-los com estem avançant en els diferents ensenyaments artístics, en les diferents etapes educatives. I, a partir d'aquí, doncs, amb les seves intervencions, després podrem ampliar o complementar la informació com considerem oportuna.

Per tant, parlaré dels ensenyaments artístics als currículums, a l'educació obligatòria, per entendre'ns, dels ensenyaments artístics al batxillerat, dels ensenyaments artístics a la formació professional, del règim especial..., les escoles de règim especial d'ensenyaments artístics, les escoles superiors també d'artístics. Després, ho connectarem una mica amb els campus de les arts i amb els compromisos amb el fòrum. I, a partir d'aquí, doncs, apuntarem una mica línies de futur.

Per tant, tot això amb els dotze minuts que queden. I, per tant, ho faré esbossant bastant les principals línies.

Pel que fa als artístics als currículums, aquí m'entretindré una mica més, perquè és el principal repte que tenim. Saben vostès que estem desplegant nous currículums, aquest curs 22-23, als cursos imparells. Aquests nous currículums són una oportunitat. Les oportunitats són necessàries, però tampoc són suficients. Per tant, el que ens donen aquests nous currículums és l'oportunitat perquè dins dels centres educatius siguem capaços de potenciar aquests ensenyaments artístics. Per tant, uns nous currículums ens ho faciliten, però no és garantia, hem de fer la feina. I, per tant, primer posar en valor molts centres que ja estan avançant en aquests nous currículums. En tenim molts exemples, eh?, després, si volen, en podem parlar. En tenim molts exemples, molts casos pràctics, moltes situacions on incorporen aquests ensenyaments artístics molts centres educatius, tant escoles com instituts, dins dels currículums. I, per tant, posar en valor els centres que ja ho estan fent.

Dins d'aquestes franges horàries que permeten els nous currículums, aquesta transversalitat STEAM, també com una oportunitat en aquestes hores de gestió autònoma per part de les escoles i per part dels instituts.

Un dels altres objectius que tenim dins de l'ensenyament obligatori, pel que fa a educació i cultura, és alfabetitzar l'alumnat en els ensenyaments artístics. Potser més que alfabetitzar, si m'ho permeten, diria sensibilitzar i donar a conèixer. O sigui, a la vida –i això passa als infants i ens passa als adults– ens estimem una cosa quan la coneixem i ens posem a fer una cosa també quan hi tenim relació i la coneixem. I, per tant, que tinguin aquest contacte, aquesta sensibilització i aquesta alfabetització en tot el que és l'art, amb igualtat d'oportunitats i amb equitat, doncs, és un dels altres objectius que ens proposem.

També, l'alumnat com a generador d'aquest art, o sigui, l'expressió també artística per tal de gestionar les emocions i la pròpia identitat. Com vostès saben, tenim present els ensenyaments artístics als currículums, tant en educació infantil, amb educació plàstica, audiovisual i visual o música i arts escèniques, i també a educació secundària, amb assignatures d'educació plàstica i música i també amb optatives a quart d'ESO.

Un altre bloc seria aquests programes i projectes que entren a les escoles, ja siguin projectes del Departament d'Educació o projectes cada cop més en col·laboració amb els ajuntaments. Destacar que s'està treballant molt bé aquesta interacció, aquesta fusió i aquest, deia a l'inici, fet indèstria de la cultura i l'educació dins d'una aula. I, per tant, molts ajuntaments ja estan treballant també en aquests projectes conjuntament amb el Departament d'Educació. Després, si volen, en poden posar uns quants exemples.

Treballem amb el Conca la cartografia d'arts a l'educació. O sigui, primer detectar i saber què s'està fent; això que sembla simple, si no ets capaç d'estructurar-ho en un grup de treball, tampoc no acaben sortint els resultats. Per tant, estem fent un mapa, estem fent una cartografia i un mapa de què està passant dins de les aules del país pel que fa a l'educació i la cultura.

Un dels altres objectius, un cop haguem detectat, un cop estiguem detectant, a mesura que anem detectant..., que ja ho estem fent, eh?, tenim més de mil centres ja identificats, amb més de trenta projectes i programes de forma sòlida que estan en molts centres educatius, i, després, amb vint-i-quatre institucions que ja formen

part també d'aquesta cartografia i aquest mapa. Un cop detectat, l'altre objectiu serà, evidentment, difondre les bones pràctiques i aprendre els uns dels altres. Per tant, compartir el que s'està fent entre escoles i entre instituts.

Destacar també, ara que parlo dels ensenyaments obligatoris, la presència de centres a l'educació del país, a la planificació de l'educació, com, per exemple, l'Oriol Martorell.

Si ens n'anem al batxillerat de les arts... Canvio de bloc, ara vaig al batxillerat, postobligatoris, faig una pinzellada de batxillerat i una pinzellada de formació professional. Pel que fa a batxillerat, com vostès saben, tenim dos vies: les arts plàstiques, imatge i disseny, i la música i arts escèniques. El que hem fet els darrers anys és cada any créixer, cada any creixem en grups de batxillerats artístics i cada any creixem en nombre d'alumnes. També és cert que creixen d'una forma, com no pot ser d'una altra manera, sostenible. La sobreoferta... També hem de trobar sempre l'equilibri, eh?, entre els diferents estudis i l'oferta que hi fem. Però és ben cert que des del 2008, per posar un exemple, on ja hi havia hagut un impuls important per als batxillerats més artístics, a partir del 2008 hem crescut, tant pel que fa al nombre de grups com pel que fa al nombre d'alumnes, més d'un quinze per cent.

Pel que fa a la formació professional en l'àmbit artístic tenim quatre línies, quatre àmbits: arts plàstiques i disseny, arts escèniques, música i dansa. També cada any va creixent aquesta oferta. Els podem passar també el creixement d'aquesta oferta pel que fa a nombre de grups. Creix l'FP i, per tant, també creix l'oferta en tots els àmbits de l'FP, i en aquest també.

D'arts plàstiques i disseny tenim dotze famílies amb onze cicles de grau mitjà i trenta-tres de grau superior. S'imparteixen a trenta-quatre instituts. I posar l'accent, perquè això també és una novetat dels darrers dos anys sobretot, en potenciar i incrementar aquesta relació amb l'empresa, pel que fa també a la vessant artística, sobretot de cara a la incorporació també al mercat laboral de tots aquests cicles en l'àmbit artístic.

Pel que fa a arts escèniques, tenim vuit títols propis a Catalunya, dos de grau mitjà i sis de grau superior.

Pel que fa a música, com vostès saben, tenim aquestes 230 escoles de música autoritzades arreu del país, amb més de 58.000 alumnes i tenim vint-i-vuit graus professionals de música, amb gairebé quatre mil –3.800– alumnes.

I, després, pel que fa a dansa, també com les escoles de música, tenim seixanta-cinc escoles de dansa autoritzades arreu del país, amb més de cent mil alumnes i dos graus amb diferents, també, especialitats.

També ofertem tretze graus en ensenyaments artístics superiors, tretze graus que tenen, a tots els efectes..., són equivalents als graus universitaris. Destacar els tres centres públics, si em permeten: l'Esmuc, l'Escola Superior de Música, amb nou-cents alumnes; l'Escola Superior de Disseny i Arts Plàstiques, que és un centre singular amb set multicampus arreu del país i amb mil alumnes; i després tenim l'Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Immobles, amb cent cinquanta alumnes. Permetin-me citar també la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, el Campus de les Arts, que és una aposta que també hem engegat amb la Universitat de Barcelona, per tal de..., serà el primer marc institucional compartit en l'espai d'educació superior.

I vaig acabant. Compromisos. El que deia abans, compromisos pel que fa a com seguirem incrementant, però no només incrementant quantitativament, sinó també qualitativament, amb l'intercanvi de bones pràctiques, per tal de que l'ensenyament artístic entri dins de les escoles, sobretot sobretot, si m'ho permeten, dins l'àmbit curricular, dins les escoles. És l'element més rellevant, perquè també és l'element que ens aproxima més a aquesta equitat i a aquesta igualtat d'oportunitats, amb aquesta sensibilització, amb aquest coneixement i amb aquesta expressió de tots els infants i joves del país a través de les arts.

I, per tant, acabaria posant en valor la feina conjunta que estem fent ambdós departaments. Felicitar la consellera de Cultura també per creure's aquest tema i, des del primer dia, destinar-hi els recursos necessaris.

Destacar també un grup de treball, si m'ho permeten, que sorgeix del primer Fòrum de les Arts a l'Educació. Ara no en sé la data, però devia de ser a inicis de legislatura. (*Veus de fons.*) A l'abril? (*Pausa.*) Perfecte. Per tant, fa un any, pràcticament. Això ho va organitzar el Conca –el Conca, el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts– l'abril passat –exacte. I aquest grup de treball està format per membres del Departament de Cultura i membres del Departament d'Educació, membres del Conca i membres també –en la línia del que comentava abans, eh?, la importància del món local en desplegar aquest tipus de polítiques educatives–..., representants de la Federació de Municipis de Catalunya i representants de l'Associació de Municipis de Catalunya i d'altres representants del món local.

I avançar-los també, avançar-los que, amb aquesta feina que s'està fent, una de les conclusions també de l'informe *Arts a l'educació* és que estem acabant de concretar un projecte de dinamització d'iniciatives artístiques, aprofitant sobretot, també, tota la informació que anem tenint d'aquesta cartografia, d'aquesta recollida que s'està fent a les escoles i als instituts del país, als centres educatius del país. Tindríem aquest projecte de dinamització, que tindria..., anualment faríem diferents trobades. I ara, en aquesta trobada, doncs, el que farem serà sobretot posar l'accent en, un cop hem detectat com podem compartir amb diferents tallers per a docents, amb diferents tallers per a alumnat, amb diferents conferències i amb diferents debats, tot el que s'està fent, o algunes de les bones pràctiques que s'estan fent a les escoles i als centres educatius del país, per tal de que tothom se'n pugui beneficiar.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Doncs ara donaríem la paraula a la consellera de Cultura, a la senyora Natàlia Garriga, també per un temps de quinze minuts. Endavant.

La consellera de Cultura (Natàlia Garriga Ibáñez)

Bon dia, presidenta. Bon dia, conseller, diputades, diputats, equips dels departaments de Cultura i d'Educació, gràcies per ser aquí. La veritat és que..., feliç i contenta de comparèixer per primera vegada a aquesta Comissió d'Educació, que tampoc és la meva, i, per tant, ens coneixem, però en altres moments, i, per tant, escoltar-vos i el que ens vulgueu explicar.

Des de l'inici de l'actual legislatura, els vam dir que aquest Govern republicà venia a transformar, a fer que les coses passin i fer les coses diferents per millorar la vida de les persones. En aquest sentit, hem apostat per mirar la cultura i l'educació amb nous prismes per obrir noves perspectives. Està demostrat que els coneixements que s'experimenten i ens arriben a través de l'emoció i des de la sensibilitat artística s'adquireixen més fàcilment, de manera més profunda –de fet, ara ens ho deia el conseller.

Durant tota la legislatura, com hem compartit des de la primera compareixença al Parlament, pretenem situar les persones al centre de les polítiques culturals, i hem de fer-ho també en les etapes educatives i de desenvolupament personal, perquè les arts són un element central i irrenunciable de l'educació de les persones. Per nosaltres és fonamental que tinguem ensenyaments artístics a les escoles per tal d'incentivar curiositats i hàbits. Volem que els joves surtin amb ganes d'anar al teatre i a concerts, amb ganes de crear, d'escriure, d'interpretar i de gaudir de la cultura.

Feia temps que els departaments de Cultura i d'Educació no es miraven, i nosaltres ho estem fent, ho estem fent des del primer moment, i ho hem fet amb convicció i ho fem amb complicitat. Reforcem la feina que estem fent des del Departament de Cultura amb ponts de treball conjunts amb el Departament d'Educació. Aquesta col·laboració és bàsica per assolir tots els nostres objectius en l'àmbit de la formació i

accés a la cultura del jovent del nostre país, i requereix també la implicació d'altres departaments de la Generalitat, com el de Recerca i Universitats, i la complicitat i suport del món cultural i educatiu. Aquesta necessitat identificada i compartida també se'ns ha reclamat des de la societat civil. Per tant, tota la feina feta i, sobretot, tota la feina per fer es desenvoluparà en col·laboració amb tots els actors implicats, tots aquests actors.

Abans d'entrar en el detall de les actuacions, m'agradaria deixar clars quins són els nostres objectius en aquest àmbit. En primer lloc, fer més presents les arts i la cultura a les aules i al currículum dels ensenyaments reglats; impulsar iniciatives que ajudin a organitzar i sistematitzar l'accés a propostes culturals a les aules i propostes pedagògiques vinculades amb les arts i la cultura per millorar-les i fer-les més accessibles, i també volem facilitar l'accés dels i les professionals de la cultura a les escoles. Per això és una bona notícia ser avui aquí, a la Comissió d'Educació del Parlament, al costat del conseller Cambray, per refermar aquest camí compartit amb el Departament d'Educació, un camí llarg i fecund en el qual seran imprescindibles els i les membres dels nostres equips, que avui són aquí presents. Estic convençuda que, donant-nos la mà i seguint el full de ruta que hem traçat plegats, arribarem ben lluny.

Primer de tot us volíem explicar breument –intentaré ser breu, perquè, si no, no tindrè temps– què fem des del Departament de Cultura. En col·laboració estreta amb el Departament d'Educació, aquesta col·laboració estava prevista des de la planificació d'aquesta legislatura. En aquest sentit, i a l'hora d'establir els objectius estratègics en matèria de política cultural, es van preveure canvis en l'estructura departamental per tal de situar aquestes iniciatives en la nova Direcció General d'Innovació i Cultura Digital –que tenim aquí la directora, la Marisol López–, una unitat que incorpora competències específiques de relació amb les polítiques educatives i que, entre d'altres, té la missió d'impulsar programes innovadors que afavoreixin la col·laboració entre tots dos departaments.

Des d'aquesta direcció general s'ha definit la proposta d'acció a curt termini, amb els següents objectius operatius en funció del col·lectiu d'interès: de cara a l'alumnat, potenciar el coneixement i habilitats i sensibilitats artístiques i culturals; de cara al professorat, més i millors recursos pedagògics per als ensenyaments artístics, però també de la resta de matèries a través de les arts, i de cara als i les professionals de la cultura –per nosaltres també molt importants–, facilitar i potenciar una sortida professionalitzadora en l'àmbit de l'educació. En resum, que la cultura i les arts entrin a les aules de manera transversal, professional i permanent. S'encomana a aquesta direcció general la coordinació amb el Departament d'Educació i amb tots els altres actors implicats i necessaris per al desenvolupament d'aquests objectius. El compromís d'aquest impuls, com es poden imaginar, és transversal a totes les unitats del departament, i mostra d'això són iniciatives que ja s'estan desenvolupant.

Ara també detallaré breument algunes iniciatives. La Direcció General de Promoció Cultural i Biblioteques impulsa una de les actuacions de més calat per enfortir el vincle entre centres educatius i equipaments culturals, que és la línia de subvencions per als programes municipals d'arts escèniques, música i arts visuals en l'àmbit de l'ensenyament reglat. Uns ajuts que tenen com a objectius vincular les polítiques educatives i culturals municipals amb la intenció de formar espectadors, educar en la sensibilitat artística i crear nous públics en les arts en viu i en les arts visuals; potenciar les arts per afavorir el desenvolupament intel·lectual, emocional i personal dels i les alumnes. Són ajuts adreçats a l'ensenyament reglat, no a les activitats extraescolars.

Els programes poden incloure dos tipus de línies d'actuació. Per una banda, programacions professionals d'espectacles i concerts o exposicions i projectes d'arts visuals. I, per l'altra, projectes participatius que involucrin els alumnes en un procés creatiu o pràctica artística de la mà dels propis professionals. També, la Direcció

General de Patrimoni Cultural, d'acord amb un acord marc i de col·laboració que tenim amb el Departament d'Educació, té alguns projectes que podríem destacar, com el projecte Argonautes, el concurs EFIM –Experiència Fotogràfica Internacional dels Monuments– o el programa de beques d'activitats de museus o monuments a l'agència de patrimoni.

També, finalment, en aquest punt m'agradaria destacar i deixar constància dels plans integrals i estratègics que desenvolupa l'ICEC –l'Institut Català d'Empreses Culturals– en col·laboració amb els sectors culturals i que serveixen com a catalitzadors de les necessitats dels professionals i empreses culturals. Algunes de les accions identificades de manera conjunta dins d'aquests plans afecten i impacten directament o indirectament en l'educació obligatòria i també en els ensenyaments artístics superiors.

Faré referència només a dos plans. El pla integral de la música, que persegueix, entre d'altres objectius prioritaris, fomentar i potenciar el pla d'ensenyaments musicals de Catalunya, que inclou des dels ensenyaments de règim especial als títols superiors d'ensenyaments de música i la universitat. Un altre exemple és el pla de públics, on s'han treballat els vincles entre educació i públic infantil, i on s'ha arribat al convenciment que fer projectes culturals a les escoles ajuda a la socialització del grup i motiva molts infants a assistir a escola. I, per tant, com les arts i la cultura ajuden a trencar estigmes i a fer més cohesió de grup.

És precisament des d'aquesta àrea de públics de l'ICEC que impulsem línies de suport a projectes que fomenten els hàbits culturals, tant dels infants com dels joves, en l'àmbit escolar. En destaco tres: el «Cinema en curs», el projecte Sudansa i, finalment, «Mestres que es mouen». Tots aquests projectes, si hi tenen interès, els hi puc detallar més en el torn de rèplica.

Mitjançant la Institució de les Lletres Catalanes, hi ha un programa amb una trajectòria solvent: «Lletres a les aules». El programa s'adreça a les escoles per tal d'apropar l'alumnat al fet literari i millorar-ne la comprensió lectora. Aquest programa té dues modalitats: «Autors a les aules», que permet que l'alumnat entri en contacte directe amb els escriptors i escriptores per tal que s'estableixi un diàleg al voltant dels seus llibres i la literatura catalana, i un altre que és «En veu alta», que posa a disposició de mestres i professors antologies de textos literaris per ser dites a l'aula per un bon lector o una bona lectora.

D'altra banda, també crec que és bo compartir amb vostès que en aquests moments estem elaborant –molts de vostès ja ho saben, sobretot els que estan a la Comissió de Cultura– el pla nacional del llibre i la lectura, que posen la lectura al centre i que té com a objectiu que hi hagi més lectors, més habituals i en català. Per primera vegada es fa conjuntament entre els departaments d'Educació i de Cultura, a més dels agents del sector, sota la coordinació de la Institució de les Lletres Catalanes. Ara mateix estem acabant d'enllestir el procés participatiu i creiem que ja podrem presentar els resultats el mes de juliol d'aquest 2023.

Finalment... En què estem col·laborant amb el Departament d'Educació? Jo crec que això és el que en aquests moments també ens interessa més. Aquests darrers exemples són iniciatives que s'impulsen des del Departament de Cultura, però compten amb la col·laboració activa del Departament d'Educació. Canviem de dimensió per passar a detallar iniciatives que treballarem de manera conjunta amb el Departament d'Educació, amb l'avís que aquesta distinció cada cop és més feble, i això és una molt bona notícia. Val a dir que el fet de consensuar les accions entre tots dos departaments suposa garantir que els esforços en potenciar les arts i la cultura als centres educatius seran més eficaços i eficients, i això, per ella mateixa, ja és una altra molt bona notícia.

Sent coherents, la primera actuació va ser la constitució d'un grup de treball compartit coordinat entre les direccions generals d'Innovació i Cultura Digital per part de Cultura, i la d'Innovació, Currículum, Digitalització i Llengües per part

d'Educació. Arran de la constitució d'un grup de treball compartit amb Educació, s'han concretat col·laboracions que ja han donat resultats tangibles. Fruit d'aquest treball conjunt es prenen en consideració els posicionaments departamentals respectius a l'hora de concretar o plantejar iniciatives que afecten l'àmbit competencial, cultural i educatiu. En són exemple el manteniment de les hores lectives dedicades a les matèries artístiques i culturals dins dels currículums dels ensenyaments obligatoris en la darrera revisió curricular de l'educació infantil, primària, secundària i de batxillerat, o el punt de vista cultural sobre la proposta de l'actualització legislativa dels ensenyaments artístics superiors que ja està impulsant el Govern espanyol.

Un dels grans espais de treball conjunt ha estat la coordinació institucional entre ambdós departaments, conjuntament amb el de Recerca i Universitats, en aquest cas, en la preparació, desenvolupament i retiment de comptes del I Fòrum de les Arts a l'Educació, organitzat pel Conca l'1 i 2 d'abril passat –ara sabem la data exacta. Tant en l'impuls i l'acompanyament de la iniciativa com de manera molt més intensa un cop realitzat el fòrum, ambdós departaments hem col·laborat en la identificació, definició i consens d'actuacions per fer una passa endavant en l'àmbit d'actuació que avui ens interessa.

Aquestes actuacions es van veure millorades i completades per la feina de reflexió i anàlisi en el marc del fòrum, que ens facilita en bona manera la identificació d'una bateria d'actuacions, la responsabilitat d'execució de les quals recau en diferents actors. Pel que fa als Departaments de Cultura i Educació, els destaco, sense ànim exhaustiu, algunes d'aquestes actuacions operatives, pràctiques i factibles, de les quals haurem de retre compte a la propera edició del fòrum: facilitar propostes de caràcter artístic i cultural per a les hores de lliure disposició dels centres educatius, mitjançant la identificació de bones pràctiques i propostes a disposició del personal directiu i docent dels centres; potenciar l'oferta de formació pedagògica per a artistes amb l'objectiu de dotar-los de les habilitats i els recursos necessaris per a poder exercir una millor docència; fomentar propostes de formació contínua adreçada al professorat que incloguin continguts artístics i culturals per al desenvolupament de la tasca docent.

El desplegament d'accions també comportarà l'acompanyament d'actuacions més estratègiques que reforçaran les puntuals. Els en dono ara algunes també com a exemples. Aquesta jornada que ara ens anunciava el conseller Cambray, La jornada «Arts, Cultura i Educació». El Departament d'Educació està treballant en una proposta a consensuar amb el Departament de Cultura per desenvolupar unes jornades que han d'esdevenir el lloc de trobada del personal docent amb artistes i creadors. Per nosaltres és una oportunitat per mostrar a infants i joves, per una banda, i al personal docent per una altra, que la cultura és una eina atractiva per gaudir i per assolir objectius pedagògics.

Com a segon punt, els hi voldria ressaltar la creació d'un espai web culturaeducació.gencat.cat. Hem detectat com a imprescindible la creació d'un espai web de referència, tant per a professionals de l'educació com per part del món cultural, que contingui el màxim nombre de recursos pedagògics d'aplicació pràctica, projectes relacionats amb la cultura i les arts, i altres informacions que facilitin l'aplicació pràctica de projectes culturals a les aules per part del professorat, així com la participació dels infants i joves en espais culturals.

I, finalment, impulsarem un programa temporal de suport que permeti la constitució d'un equip de treball mixt dedicat exclusivament al disseny i abordatge de projectes conjunts, així com l'elaboració d'estratègies per assolir els objectius plantejats. Aquest nou equip de treball disposarà de perfils coneixedors del món cultural, però també del docent i, per tant, del funcionament dels centres educatius, i recaurà sota la direcció conjunta de personal dels dos departaments. I això garanteix la necessària coordinació interdepartamental que l'interès conjunt mereix.

Fins aquí la meua intervenció sobre què s'està fent i com preveiem seguir fent feina en l'assoliment, amb l'objectiu compartit entre Educació i Cultura –m'imagino que també és compartit amb tots vostès–, amb el benentès que una millor i major presència de la cultura i les arts com a coneixement, experimentació i fins i tot eina pedagògica a les aules impactarà positivament en els nostres infants i els nostres joves. Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera. Seria el torn ara dels grups parlamentaris, i per començar, per un temps màxim –màxim– de deu minuts, si poden ser menys seria perfecte, començarem pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la senyora Rocio Garcia.

Rocio Garcia Peréz

Moltes gràcies, presidenta. Intentaré fer el que vostè diu. Gràcies, consellera, conseller. Diputades, diputats... També saludar l'equip..., els equips que els acompanyen. Bon dia a tothom. Creiem sincerament que avui és un dia important per a la cultura i l'educació dels catalans i de les catalanes, per conèixer quins són els compromisos del Govern en matèria educativa i de l'oferta present i futura de la formació artística al nostre sistema educatiu.

Així mateix, celebrar aquesta comissió amb la compareixença de les màximes responsables dels departaments d'Educació i Cultura, i només per això, com deia la consellera, ja és una molt bona notícia. Esperàvem escoltar-los per conèixer les valoracions que fan del treball dels dos departaments, d'aquesta comissió que es va crear a l'inici de legislatura, i que ens expliquessin aquestes estratègies que ens acaben d'expressar i també els terminis que es marquen en les polítiques d'impuls als ensenyaments artístics. No sé si s'han donat moltes ocasions com aquesta que celebrem avui per poder parlar de forma monogràfica i en comissió dels reptes i de les polítiques que impulsa el Govern en matèria d'educació, formació artística i cultural.

El Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar havia sol·licitat aquesta compareixença fa mesos, justament per aquest motiu, per conèixer l'acció de govern i per veure aquestes iniciatives i també plantejar algunes propostes, sempre de forma constructiva.

La formació artística i cultural és una de les nostres preocupacions. S'han de garantir aquests drets culturals de la població. També la formació a l'educació obligatòria i postobligatòria. Avui finalment els hem pogut escoltar i la veritat és que amb molt bona satisfacció, també ho vull dir. No dubtem de la voluntat política i, de fet, l'estem constatant, perquè veiem bones línies, però cal que s'actui. I per això aquí volem demanar-los terminis, també perquè es tingui aquesta mirada llarga i també per posar llum on fins ara hi havia massa ombres.

Voldria aprofitar també per destacar la bona feina que estan fent els dos departaments, també les persones que estan encapçalant aquestes comissions, aquests grups de treball, posant hores i les seves capacitats al servei de la cultura, per fer avançar aquesta igualtat d'oportunitats en l'accés als ensenyaments artístics i a la formació d'infants i joves. Cal que hi hagi una oferta equilibrada. Algunes ens han explicat quines serien; també territorialment, en tot el sistema educatiu, creant aliances i també acords. S'ha d'impulsar la xarxa d'escoles locals de les arts, garantir el seu finançament, i, en aquest sentit, el Departament d'Educació ara disposarà de pressupost per fer-ho, amb una aportació que també és part de la negociació que ha portat el nostre grup parlamentari durant la negociació dels pressupostos, amb un increment de 6 milions d'euros per a aquests convenis amb el món local, no?

Creiem que és necessari que el Govern faci de forma urgent també un pla d'ensenyaments artístics i culturals, i també que s'impulsi un pla d'acció cultural per garantir l'accés a la cultura. Aquestes dues iniciatives venen donades per un treball que

hem fet des del nostre grup parlamentari i des del govern alternatiu de Catalunya. Aquestes són algunes de les nostres propostes i hem pogut escoltar també, per part dels dos consellers, algunes línies que es podrien emmarcar clarament en aquests objectius que tenim. Pensem que també és un exemple de la nostra política útil, de mà estesa, de col·laborar per fer avançar Catalunya també en cultura. I sap la consellera que tenim un compromís ferm.

També s'han de posar eines per salvar barreres que existeixen a dia d'avui en l'accés a la formació artística, també a la cultura. Sens dubte, una va relacionada amb l'altra, i també ho ha dit la consellera Garriga Si la ciutadania no accedeix a la formació i als coneixements artístics, difícilment després podrà formar part de les audiències, ser públic actiu i també participar del procés creatiu i artístic, que també em sembla que és un tema molt important. Accedir als coneixements artístics des de la primera infància ajuda a capacitacions posteriors en altres matèries, com les matemàtiques, les llengües..., aquí ens ho han explicat en diferents compareixences. També és desenvolupa la creativitat, l'esperit crític, les capacitats emocionals, socials i culturals i s'arriba a una plena integració social.

A dia d'avui a Catalunya, aquests drets a l'educació en les arts i la cultura tenen un clar desequilibri, encara, en l'accés, així ho pensem nosaltres, especialment a nivell territorial; també a nivell social i personal, de les persones i les seves condicions: persones amb discapacitat, alumnes amb necessitats educatives específiques... Les dades i els estudis demostren que no s'està garantint aquesta igualtat d'oportunitats en l'accessibilitat als ensenyaments artístics al conjunt del país. La nova llei de drets culturals catalana haurà de resoldre també aquesta situació, i pensem que segurament ho està fent en aquest treball intern del departament, abans de que arribi a la tramitació parlamentària. La consellera ens ha avançat moltes iniciatives, moltes d'elles les desconeixem; d'aquí el sentit de la seva compareixença, que celebrem moltíssim.

I, bé, alguna de les preguntes que aprofitaré ara ja per fer, i després, si hi ha un segon torn, doncs continuarem, essencialment van adreçades més al conseller d'Educació, perquè, evidentment, fins ara era l'òrgan competent, i ho és, del sistema educatiu. Pensen, si l'oferta, conseller, i la demanda que s'està fent a educació artística pública, van en consonància? Vostè ha dit que van creixent els grups, però realment, oferta i demanda s'estan complint al conjunt del territori, no només a l'àrea metropolitana? La població del conjunt del país compta amb les mateixes oportunitats en l'accés a l'educació en les arts? Quines mesures es poden prendre per aconseguir aquest equilibri territorial?

També, en el curs 23-24 s'estan plantejant objectius nous? Ens agradaria poder-ho escoltar ara, que aviat s'obrirà el període de preinscripció. I si s'ha contemplat més oferta i on s'ha contemplat aquesta oferta, i com es plantegen també resoldre les mancances actuals del sistema, amb la planificació. Com ho planificaran, no?, quines eines es faran servir. I com creuen que les escoles i instituts han de poder accedir a les programacions també estables d'arts escèniques? La consellera Garriga ha apuntat algunes línies de col·laboració, però és essencial que les programacions estables del món de la creació artística del país també trobin en aquests públics i en aquests centres educatius una relació molt més estreta. Quines línies obre el departament per aquesta aproximació a la cultura?

I, bé, hi ha molts més temes, jo ara em centraré només en les preguntes. I voldria també –ho lamento, senyor Cambray, li tocaran totes–..., quina partida tenen al Departament d'Educació per a ajuts a les famílies, perquè els seus fills i filles accedeixin als ensenyaments artístics i musicals, en arts escèniques, en general?

I aquest increment pressupostari –i això sí que seria per a ambdues conselleries– en Educació i en Cultura..., com arribaran a l'accés a la cultura i a les arts? Aquest increment pressupostari que tindran els dos departaments, que ja tenen, de fet, amb aquest nou pressupost, creuen que arribarà, i en quines línies podran arribar?

Bé, de moment ho deixaríem aquí. En total, vostè, senyor Cambray, ha descrit tots els ensenyaments que en aquest moment s'estan fent a l'obligatòria i la postobligatòria. Creu que el Departament d'Educació, el seu departament, està prou preparat per poder agafar aquest gran repte d'incorporar ensenyaments artístics al conjunt de l'ensenyament obligatori? I quines línies hauria d'obrir per fer-ho efectiu i que també aquests nous currículums incorporin totes aquestes necessitats que reclama el sector cultural i també el conjunt del país?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i té la paraula, dedueixo, el senyor Francesc Ten? *(Pausa.)* Sí? *(Pausa.)* Endavant, doncs.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, presidenta, i molt bon dia, diputades i diputats, però especialment els consellers avui, aquest primer dia de..., o l'últim dia d'hivern i primer de primavera. És un goig poder venir aquí, que ens hagin explicat les actuacions a què havíem donat recolzament nosaltres, en aquesta compareixença.

Aquesta legislatura, consellers, era la que havia d'abordar canvis importants en els ensenyaments artístics, i estem veient que, a vegades, el que està passant és que el mantra de la cultura i educació, que, n'estem convençuts, doncs, és només això, un mantra, un reguitzell de títols, d'eslògans, i, per tant, el que demanem és que hi hagi una clara voluntat política de millora en la situació dels ensenyaments artístics i poder-los abordar en el seu ampli espectre; que vostès avui ho han fet amb molt més coneixement, òbviament, del que tenim nosaltres, i algunes coses que ens ha explicat la consellera Garriga, doncs, les desconeixem i estan molt bé, però creiem que hi ha tota una altra sèrie d'aspectes que nosaltres hi volem fer èmfasi, i jo ara ho intentaré.

Especialment volem fer èmfasi en el seguiment del Fòrum Educació i Cultura que hi va haver, sobretot a la carta de les arts en l'educació i a tots aquells aspectes que allà es despleguen, que no són pocs. Ens sembla que també, pel que fa a educació especialment, o al Departament d'Educació especialment, l'estructura departamental jo no sé si és prou robusta, prou sòlida, de cara a abordar aquesta mirada única que demanem des d'Educació i Cultura. Fins a quin punt el Govern s'ha fet seves les accions del Conca, d'aquesta carta, o les conclusions del Fòrum? És una llàstima que amb un agent articulador com és el Conca, i dinamitzador, després els tempos siguin tan de futur, com avui hem comprovat, no?: «el que farem», «el que haurem de fer»... És a dir, que el mentrestant a vegades és una mica massa, massa llarg.

Ens ha agradat conèixer programes nous que la consellera Garriga ens ha fet saber, programes d'innovació, programes menors vinculats al patrimoni. I nosaltres volíem preguntar també sobre accions que es puguin fer conjuntament pel que fa a biblioteques escolars. A la darrera Comissió de Cultura, la senyora Izaskun ens va explicar el pla nacional del llibre i la lectura. Allà vam tocar aquest tema, però creiem que avui ja, des dels consellers, doncs, poder tenir què haurem de fer d'ara endavant; a mitjà termini, perquè segur que és difícil poder abordar tot el que és les biblioteques escolars com a punt dinamitzador de la cultura als centres.

Creiem que aquesta mirada única..., a aquests dos departaments, doncs, encara falta molta feina per fer, per treballar coordinadament en aquesta mirada única. Unificar objectius i accions. I que segurament, no és senzill, eh? Creiem que hi hauria d'haver una coordinació entre els tres agents educatius bàsics per esdevenir objecte d'una acció mancomunada entre ells: el centre educatiu, les famílies i els agents artísticoculturals de la comunitat.

L'accés a la cultura no es fa per generació espontània, parlant amb entitats que es dediquen a això, amb la figura del mediador cultural. Dit d'aquesta manera o dit

de la manera que fos; és a dir, com podem fer que l'enllaç entre la creació o la producció i l'usuari sigui realment eficaç, més enllà d'oferir allò –dit malament, eh?–..., oferir entrades per a un espectacle. No s'aprofita això prou si no hi ha un mediador cultural que generi aquest triangle entre el centre educatiu, les famílies i els agents artístics.

Les pràctiques de consum –mal dit–, les pràctiques d'hàbit cultural –no vull dir «consum cultural»– són, en sí mateixes, fonts d'experiències educatives. I, per tant, triangular això creiem que és molt important, i que és un projecte de país, un projecte importantíssim de país de cara a assentar millores en l'educació.

Hi ha subvencions per a això, però també hi ha d'haver molta convicció. S'han fet accions d'acció comunitària a través de l'SPEEM, consellera, però només hi ha dinou E3 en el sistema de SPEEM, i que són els qui ho fan. Com es pot fer per ampliar aquesta xarxa? Com hi actuen els E5 amb relació a aquestes accions comunitàries i afavorir l'accés a la participació dels nois i noies, dels nens i nenes, en aquestes obres de teatre i de dansa o de concerts de música que es fan?

Seria bo també..., no sé si avui és el moment més adequat, però parlar de descomptes per a joves, de bonificacions. Em sembla que el departament hi està treballant. En aquesta acció comunitària i en aquesta mediació tenim els exemples de ConArte, de la Fundació Ciutat Invisible, evidentment, de l'Aprupa Cultura, tot això... Però arriba fins on arriba al territori, i, per tant, creiem que si ens poden donar dades de com hauria això d'evolucionar de cara a fer la taca d'oli molt més àmplia, no? Com es fa per entrar a la cultura administrada per als no administrats, que jo sempre m'hi refereixo, com s'ensenyen i es visibilitzen els beneficis de la cultura. I, en aquesta peça, doncs, com s'hi poden afegir o s'hi han d'afegir els ajuntaments i els consells comarcals per a aquells territoris o aquells pobles, aquelles poblacions més petites.

Em sembla que en aquesta feina de futur que ens espera, doncs, els centres educatius, les famílies, els agents, el departament, les conselleries, però també com s'articula això amb els ajuntaments i amb els consells comarcals. No sé si són els plans educatius d'entorn, els PMOE..., tot aquest món.

Conseller, jo li volia transmetre una observació de trinxera que és petita, però que em sembla que pot ajudar. Per què el Departament d'Educació no activa o no modifica el perfil d'educació visual i plàstica per a secundària? Per què els batxillerats artístics no poden disposar de titulacions? De la mateixa manera que tenen un biòleg, no poden tenir un graduat en arts escèniques en aquesta especialitat, per fer, justament, el batxillerat artístic? Em sembla que ara per ara és així.

No tenim perfils professionals per a les noves matèries que defineixen alguns dels currículums que hem parlat avui pel que fa a batxillerats artístics. Caldria perfils professionals d'arts escèniques i de vips específics per a batxillerats artístics, sobretot, ja que estem parlant d'ensenyaments artístics. Em sembla que això seria... I aquells centres de secundària que no tenen batxillerat artístic, però que tenen un projecte d'arts, puguin tenir perfils, o triar o disposar de dotacions de professionals, de mestres, de docents, de professors amb algun perfil activat en visual i plàstica.

Conseller, van passant els anys i la situació de les escoles de música no s'acaba d'endregar prou. Seria una pregunta molt concreta. S'ha reunit vostè amb l'EMIPAC, o algú del seu equip, amb l'Associació d'Escoles de Música d'Iniciativa Privada? Si tenim un sistema educatiu, un servei d'educació de Catalunya de doble xarxa, per què no s'actua igual amb les escoles de música, o amb les escoles de dansa o amb les escoles de disseny, si fos el cas, si són totes autoritzades pel departament?

Nosaltres creiem que s'ha d'establir un sistema de finançament suficient, pluri-annual, sostenible i equitatiu per a totes les escoles de música autoritzades, més enllà de si són de titularitat municipal o d'iniciativa privada, perquè, en el territori, no a totes les poblacions hi ha escola de música municipal, i, per tant, després estem penalitzant aquelles persones, aquells nens, i especialment si són, doncs, amb rendes

que no poden assumir des de les famílies el cost de l'ensenyament. Creiem que hi ha d'haver una extensió de les subvencions; que hi ha hagut aquest any un augment, però s'hauria d'augmentar en aquest sentit, i ajudar les persones més necessitades.

Nosaltres hem entrat preguntes en això, en aquest sentit. Hem entrat també propostes de resolució. Hem entrat una proposta de resolució pel que fa al treball que ha presentat l'Acadèmia de Música i Neurociència. Ens sembla que és interessant que això es pogués tirar endavant, fer un diagnòstic de l'estat de la música en els centres, i avaluar l'impacte de l'aprenentatge musical i revisar el currículum a la matèria de música.

Acabo. Això mateix també amb la dansa, que sempre ens la deixem. És a dir, les escoles de dansa necessiten una mica més de mirament des del departament. Tenim a Madrid l'avantprojecte de llei de l'Estat. Amb tot això, quin serà el paper del Govern per ajustar totes aquestes qüestions. Tenim el paper dels conservatoris. A Catalunya, el Conservatori del Liceu, un reconeixement que ens sembla que li falta. Faltarien també programes de beques per al Conservatori del Liceu, i que, a la llei, els pressupostos fossin prou clars en separar el que és professional, conservatoris, formació bàsica i formació superior, tant si és...

La presidenta

Hauria d'anar acabant, diputat.

Francesc Ten i Costa

...privada com externa. Doncs sí, hauria d'anar acabant. Em sembla que ja hem dit forces coses i ho deixariem aquí, presidenta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el senyor Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies senyor Cambray, González-Cambray, i senyora Garriga. Gràcies per la seva compareixença, per parlar-nos de la necessitat d'implementar les arts al sistema educatiu.

Jo seré molt més breu i no faré cap pregunta concreta. Si em permeten, faré una reflexió i..., perquè considero que, doncs, és molt adient tot el que han dit en general. Li he de donar, senyor González-Cambray, la raó per dues qüestions que ha dit. Sí, sembla mentida, però és veritat. I és que ha dit vostè que ningú estima allò que no coneix. És realment de sentit comú, encara que el sentit comú no sempre és el més comú dels sentits. I, per altra banda, doncs, la necessitat d'arrelar els estudis artístics a tot el món educatiu, doncs, és una realitat. I, per tant, en això sí que donarem la raó, és evident. L'educació artística és rellevant per a la vida dels ciutadans, per a la moral, per a la vida política, per a la vida social en general, i d'això depèn, en bona mesura, l'estabilitat d'una comunitat, de tota la societat, en podríem dir.

Bé, ja van passar per aquí diferents compareixents..., sobre la gran necessitat que això sigui una realitat en el sistema educatiu català. I concretament parlo del senyor Quintana, que va venir aquí com a representant de l'Acadèmia Catalana de la Música. Allà, jo vaig comentar un aspecte que abundava en aquesta defensa per integrar les arts al món educatiu. I vaig començar dient que, com a paradigma de les arts, però no perquè sigui la més important de totes, no?, però com parlàvem de la música, doncs jo vaig comentar, com a model d'art, d'implementar, certament dins del currículum..., perquè una cosa és el que tenim dins del currículum, el que ens falta i el que es complementa fora de l'horari lectiu a través de les escoles de música, de dansa, d'arts escèniques, d'arts visuals i plàstiques. Bé, doncs, aquí el que interessa és parlar de tot, però especialment integrar això dins de l'àmbit educatiu. Doncs deia jo que Aristòtil ja parlava, en el naixement dels temps, diguéssim, ja parlava i deia i

afirmava que els ritmes i les melodies imiten les expressions del caràcter –allò que diem en filosofia l'*eticon*–, i el caràcter es manifesta amb la virtut amb la qual afrontem una determinada passió.

I vaig posar un exemple, que és vàlid per sempre, és atemporal. És: si un governant, per exemple, no es resisteix a robar els diners públics –aquí no miro a ningú– manifesta així el seu caràcter ambiciós i deshonest. Doncs la música és capaç d'expressar totes aquestes relacions entre la passió i la virtut i, per tant, segons els ritmes i segons les melodies, doncs podem també educar els nens i les nenes precisament en una moderació en les seves passions, diguéssim, desordenades, per dir-ho d'alguna manera.

La vida quotidiana, a més a més, corrobora això que dic: hi ha música que ens fa sentir tristos i música que ens fa sentir alegres. A més –ja no parlo només de la música–, les arts en general estan vinculades a l'aprenentatge i al coneixement, perquè les arts són capaces d'imitar la naturalesa; i després interpretar-la segons l'artista, però l'objectiu de l'art és imitar la naturalesa. Bé, doncs torno a repetir que no faré cap pregunta concreta, però sí que considero que és molt necessari, doncs, fer aquesta integració de debò, d'una vegada per totes, dels aprenentatges artístics dins del currículum. Hi ha possibilitats dins del nostre currículum, la transversalitat és una porta oberta. Això està bé.

I, per altra banda, una reflexió. Han parlat de diversos plans de millora i d'implementació de les arts al món educatiu i al món cultural en general. Estan molt bé alguns, però no ens oblidem, no ens oblidem que l'art és universal i, per exemple –poso el cas del pla lector, no?–, sí, un pla de lectura que contempli una bona comprensió lectora, una bona dicció en català però també en castellà, si us plau; no ens oblidem d'això. Vivim en una societat bilingüe, és la realitat, i si la cultura en general, les arts, han de contemplar la realitat de les coses, la natura, doncs no ens podem –en el nostre cas multiplicat per dos– oblidar d'aquesta realitat sociolingüística que tenim a Catalunya.

I, per altra banda, és més adient que mai que posem fil a l'agulla en això i que ens esforcem al màxim. Després de conèixer, doncs, el nivell educatiu tan precari que existeix actualment a Catalunya i que es pot veure com a conclusió en els resultats de les darreres proves de comprensió lectora, a les competències bàsiques o a les proves PISA també, que van decaure, les últimes ja avaluades, en 9,7 punts en relació amb les anteriors.

Amb la qual cosa, si us plau, sí, jo els animo a que continuïn aquest camí amb un esperit obert, gens sectari, si us plau, tenint en compte la realitat sociolingüística en la qual ens trobem i intentant donar subvencions i ajuts a les escoles de música, de dansa, d'arts escèniques, d'arts visuals i plàstiques que existeixen privades o municipals a tot Catalunya, però també la integració efectiva real de totes aquestes disciplines artístiques dins del currículum.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i té la paraula la senyora Nogay Ndiaye.

Nogay Ndiaye i Mir

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller, consellera. Bé, d'entrada, doncs, celebrem que hi hagi aquest reconeixement dels ensenyaments artístics i que es vetlli i es treballi pel seu reconeixement a tots els nivells educatius i que es reforci la seva presència. Però, no obstant, jo encara no he oblidat com, a principi de curs, quan parlàvem del currículum i la resta, el departament apostava per una reducció precisament d'aquestes hores lectives en els ensenyaments artístics, en visual i plàstica, en música, i com el professorat, de fet, es va aixecar i va començar..., es va sumar a tota la tirada de reivindicacions, perquè precisament el que volia el departament és

reduir aquestes hores i deixar-les a lliure disposició de les direccions, sabent que no totes les direccions o la gran majoria de direccions apostarien pels ensenyaments artístics, sinó per altres aspectes que potser consideren més rellevants al seu centre o que consideren de més necessitat per al seu alumnat.

Per tant, celebrem que hi hagi hagut aquesta modificació, però, no obstant, també apostant per aquesta educació per àmbits, el que està passant a molts centres educatius és que, precisament, professionals de visual i plàstica o de música es veuen integrats dintre d'aquest mateix concepte d'ensenyaments artístics i un professional d'una matèria es veu obligat a impartir l'altra. Perquè en tenim exemples, eh?, casos concrets de molts instituts en què el professorat de música ara no només fa música, sinó que fa música i visual i plàstica; o a la inversa, no?

I la qüestió és: un professional de visual i plàstica, quins coneixements té sobre els instruments, la història de la música i la resta d'aspectes que un professor o professora de música té? O sigui, jo no vull posar en qüestió els coneixements, no?, de l'àmbit de cada docent, però està clar que en aquest àmbit no ho podem empaquetar tot dintre d'una mateixa capsula i fer que aquests professionals puguin impartir docència de tots els ensenyaments artístics quan no en tenen els coneixements i les competències. Poden ser molt competents en un àmbit, però no en un altre, que no ha estat al seu abast i no forma part del seu àmbit de coneixement.

Un altre aspecte és que, d'una banda –tornem amb aquesta dicotomia de...–, celebrem que hagueu confirmat que s'iniciarà o s'impulsarà un equip de treball mixt on diferents agents implicats en l'àmbit educatiu i cultural treballaran plegades per aquest accés a la cultura, per aquesta incorporació de la cultura als centres educatius; però aquí també hi hem de fer la crítica, és a dir, el Departament d'Ensenyament i el de Cultura han començat amb aquest programa, han començat de la mà a treballar de forma teòricament transversal des d'inici de legislatura –és a dir, ara fa dos anys– i hem pogut escoltar que s'impulsarà aquest grup mixt: s'està treballant per a que es posi en marxa dos anys després de que la conselleria d'Educació i la de Cultura ja hi haurien de treballar de forma transversal.

Llavors, quant als aspectes més concrets, s'ha parlat dels ensenyaments artístics a nivell de cicles formatius i batxillerat. I tornem a la qüestió econòmica: els cicles formatius artístics quin preu suposaran i quin preu suposen per a l'alumnat? Perquè ara mateix tenim moltíssims cicles formatius que continuen sent privatis per al nostre alumnat, i que l'alumnat ha de triar cicle formatiu amb relació a la seva situació socioeconòmica i no als seus propis interessos.

Un exemple. Hi ha cicles de formació professional d'esports. Agafo un institut de Girona –per no parlar sempre del meu territori–; un institut de Girona que fa un cicle formatiu d'esports en el qual la matrícula val mil euros –mil euros. I això vol dir que és un cicle formatiu privat i que hi ha molts joves que tenen aquesta vocació o que tenen la necessitat o l'interès d'escollir aquesta branca formativa i no poden, perquè el preu d'accés és privat. I aquest és només un dels aspectes. Llavors, en aquest foment dels ensenyaments artístics es tindrà en compte l'accés a aquests cicles de tot l'alumnat? Es farà aquesta revisió dels preus perquè no sigui una opció econòmica, sinó una opció vocacional o d'interessos?

Després, quant al tema de les escoles de música, un altre dels aspectes. Sí, tenim moltes escoles de música municipals al nostre país, però no són accessibles per a totes les famílies i per a tots els infants i joves. Com també ha comentat anteriorment la diputada socialista, tenim formació musical que no té en compte la diversitat: no té en compte la diversitat funcional, no té en compte la diversitat socioeconòmica de les famílies que hi participen.

A les escoles de música municipals es garanteix l'accés a tot l'alumnat que hi vulgui participar? Tot l'alumnat que hi vol participar té accés a un instrument? I no parlem només que se'ls deixi un instrument durant les hores que estan en aquella escola de música, sinó les hores fora d'aquella escola de música, perquè tots sabem que

l'estudi d'un instrument o tocar un instrument comporta hores de pràctica a casa, i la compra d'aquests instruments o l'accés a aquest instruments també són privatis, perquè hi ha moltíssimes famílies que no es poden permetre comprar un instrument. I això fa que hi hagi alumnat que sí que se'ls estigui donant accés a aquestes escoles de música o que se'ls estigui facilitant l'accés a un instrument durant el temps que passen a aquella escola, però no poden practicar fora de l'aula, no poden dedicar-se a millorar les seves competències musicals un cop han sortit de l'escola de música, perquè ningú els garanteix aquest accés.

Llavors, quant a l'accés a la cultura en general, jo crec que hi ha altres aspectes que també s'han d'abordar, com és l'accés als museus i la resta d'espais culturals. Continuen sense ser espais gratuïts per a l'alumnat a la majoria del país. No pot ser que continuem tenint alumnat, en les diferents etapes educatives, que hagin de pagar per poder accedir a la cultura, i ja no només en les pròpies etapes educatives obligatòries, sinó fora d'aquestes.

Estem parlant de fer accessible la cultura a tota la ciutadania i sobretot al nostre jovent, i també estem imposant aquesta barrera econòmica. I anem més enllà: on es concentra la majoria d'aspectes culturals? A Barcelona. Això fa que la resta del jovent del territori no només hagi de pagar per accedir a aquesta cultura, sinó que ha de pagar un transport per desplaçar-se i poder accedir a aquesta cultura. Per tant, la fem doblement privativa i el departament no ha posat cap tipus de recurs per corregir aquest aspecte, perquè no hi ha transport públic que pugui garantir que l'alumnat de Terres de l'Ebre o l'alumnat de Lleida es pugui desplaçar a Barcelona per poder participar dels diferents aspectes culturals, accedir al teatre, accedir a museus i tot plegat.

A banda de..., jo abans feia referència al tema de la música, els coneixements instrumentals i tot plegat, però és que l'accés a tots aquests espais..., també són totalment capacitistes. No es té en compte la diversitat funcional. Les escoles de música estan adaptades? En l'accés a molts centres musicals es passa una prova sense tenir en compte els coneixements previs, sense tenir en compte la capacitat cognitiva o la diversitat d'aquest alumnat. I no només això: la cultura que oferim als nostres alumnes actualment a Catalunya no inclou cap tipus de diversitat, i amb això vull dir que no inclou música d'altres col·lectius, no inclou referents artístics d'altres col·lectius, no inclou... Per exemple, eh?, per què no s'inclouen companyies de teatre amb actors o directors i integrants, no?, que no siguin únicament blancs? Per què no s'inclouen música i altres aspectes de la comunitat gitana? Per què no s'inclouen, no?, aspectes diversos com a part d'aquesta cultura? Perquè també forma part de la nostra societat. I, ho repeteixo, no es té en compte la diversitat en cap tipus dels àmbits.

Llavors, recordar només una cosa, abans de que se m'acabi el temps. El dret d'accés a la cultura és el dret a la producció, la creació i la participació, no només a aquest últim. I, actualment, les barreres d'accés fan que la norma sigui..., no?, que la cultura sigui classista i capacitista. I, a més, fomenta doncs aquesta hegemonia de cossos i funcionalitats normatives, que és amb les que hem d'acabar.

I, per acabar, no podem fomentar projectes de lectura i programes diversos i no garantir les biblioteques a tot el territori, per a tot l'alumnat, i considerar-les un servei públic bàsic.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. I té la paraula el senyor Jordi Jordan.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, presidenta. I gràcies també als dos consellers, conseller i consellera, per la seua compareixença. Avui pensem que és un dia prou important per al món de l'educació i de la cultura i, per tant, celebrem que estiguen els dos aquí explicant, les

diferents estratègies, els terminis i, sobretot, els objectius, no?, després de que durant aquesta legislatura i de manera recurrent, en aquesta comissió i també a la de Cultura, haguem parlat de la necessitat de la transversalitat i de la cooperació entre el món de l'educació i el món de la cultura si realment creiem que la cultura ha de ser un dret per al conjunt del país i, per tant, per a tothom, tant des del punt de vista territorial com des del punt de vista social.

Evidentment, valorem les iniciatives que avui ens han explicat. Esperem, per tant, que, més enllà dels projectes i dels anuncis, es vagin convertint en realitat. I sí que ens agradaria també com a reflexió, no?, dir des del nostre grup parlamentari que entenem que la cultura, igual que l'educació..., hem de tenir aquesta visió global de que ha de ser al llarg de la vida. I, per tant, molt important que des de la infància comenci a arribar als nostres xiquets i xiquetes, i, per tant, garantint aquesta equitat social i territorial. I, des d'aquest punt de vista, sí que ens preocupen, no?, les diferències que sabem que existeixen.

I, per tant, molt clarament els hi volíem preguntar si han previst aquesta planificació des d'un punt de vista territorial i, per tant, arribant al conjunt de les comarques de Catalunya, a on sabem que hi ha molts de dèficits, també en alguns barris, evidentment, de les grans ciutats, i tenint en compte també la realitat socioeconòmica de moltes famílies del nostre país. Ens agradaria si ens poguessen aprofundir més, no?, en tota aquesta visió perquè realment arribi al conjunt de la població. Alguns diputats o diputades ja hi han fet referència, per exemple, amb la formació professional, amb l'accés als museus, etcètera, que tampoc ara ho repetiré, però sí que ens agradaria si ens poguessen explicar més, de manera detallada, com pensen fer que arribi al conjunt de la població.

També, des del punt de vista del municipalisme, ens agradaria saber si s'ha consensuat amb els ajuntaments, amb els consells comarcals, i de quina manera pensen aterrar al món local, no?, totes aquestes iniciatives, perquè entenem que no es poden dur a terme sense tenir en compte el món municipal o el món comarcal. I, per tant, també ens agradaria saber si ja hi ha hagut trobades, reunions, si es preveuen convenis o, en definitiva, de quina manera, no?, pensen aterrar aquestes polítiques al territori.

Des del punt de vista d'alguna qüestió més concreta, també ens agradaria saber si han tingut en compte les diferents aportacions que va fer la Acadèmia Catalana de Música, que precisament fa poc va comparèixer aquí al nostre Parlament. També, amb relació a les escoles municipals de música, si creuen que s'està garantint realment l'accés, encara que siguin municipals, a tots aquells alumnes que hi vulguen participar, i si, en aquest sentit, volen o tenen previstes, no?, actuacions per a fer-ho possible.

Un altre element, que també crec que ha sortit, és el que fa referència a les biblioteques. I aquí, més enllà de totes les biblioteques municipals, també m'agradaria preguntar si s'ha tingut en compte la realitat de les biblioteques als centres educatius, perquè pot ser una fórmula també, no?, entre Educació i Cultura, de potenciar les biblioteques a partir dels centres educatius, sobretot en aquelles poblacions on no hi ha biblioteques, i si, per tant, també s'ha tingut en compte aquesta qüestió, perquè jo crec que aquí podria haver-hi una cooperació, sobretot en territoris on els equipaments són necessaris.

I, finalment –perquè tampoc vull repetir-me, després de totes les intervencions, ja, que s'han fet–, m'agradaria també saber si, a l'hora de tirar endavant aquestes iniciatives que avui ens han presentat, han tingut en compte experiències en altres territoris on Cultura i Educació fa més temps que treballen de manera conjunta. Ho dic perquè també se'ns ha fet referència sobre esta qüestió aquí amb diferents compareixents, no?, durant aquesta legislatura. I m'agradaria saber si, tant a nivell de l'Estat o a nivell internacional, han tingut en compte experiències on sí que està funcionant, de manera, diguem-ne, molt més cooperativa, tot el món educatiu i el món cultural.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de Ciutadans. I té la paraula el senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Gràcies, consellers, per les seves intervencions, conseller González-Cambray i consellera de Cultura. Bàsicament..., seré breu, però sí que és veritat que volíem assegurar-nos de diverses coses i fer qüestions que puguin permetre que vostès desenvolupin el que ens han dit. D'entrada, tot el que ens han dit ens sembla absolutament raonable en termes generals, perquè, efectivament, doncs, han manifestat, han posat en relleu la importància de la cultura, la importància també de les arts escèniques, de la música, de la dansa en la formació dels ciutadans. I, efectivament, jo crec que és el nostre deure cívic, com a comunitat política, el fet de garantir aquest dret d'accés a la cultura que comentava la senyora consellera.

I, a banda d'això, doncs lògicament ho hem de fer amb respecte amb el teixit cultural i associatiu que hi ha a la nostra societat. Per tant, a nosaltres, bàsicament, el que ens preocuparia de les mesures i dels comentaris que han fet els dos compareixents és fins a quin punt tot el que es fa es fa amb el consens o amb l'aquiescència de la comunitat educativa en matèria de règim especial. Perquè és evident que les seves característiques, les seves necessitats són diferents de les del règim general i que fins ara hem vist, al llarg dels últims anys, doncs, queixes per part d'algunes escoles de música pel que consideren unes exigències poc adequades a les seves característiques en termes de sortides d'emergència, d'espais a les aules, de tot el que té a veure amb la logística de les escoles. Moltes vegades s'ha considerat, o alguns han considerat que no eren prou adequades a les seves característiques. I el que ens agradaria saber és si vostès realment compten amb el consens o amb l'anuença del conjunt de la comunitat educativa, també en matèria de règim especial.

Ho dic, perquè moltes vegades hi ha la percepció, hi ha la sensació per part d'alguns sectors –i, si més no, és la nostra opinió– que hi ha una voluntat de deixar de banda –dit amb paraules més gruixudes, de menysprear– la iniciativa privada i obligar o forçar a que tot tingui una vessant estrictament pública i que no hi hagi ajudes, subvencions prou importants en matèria de desenvolupament cultural i educatiu dels nostres no només infants, sinó joves i també universitaris. Doncs creiem que és important conèixer la seva aproximació a aquesta qüestió des dels dos departaments que vostès representen.

Ens preocupa fonamentalment la qüestió perquè creiem que les mesures que vostès plantegen van ordenades, van orientades precisament a prestigiar les activitats de les quals estem parlant –de les arts escèniques, de la música, de la dansa–, i això ens sembla una finalitat absolutament lloable –i ja ho hem dit al principi–, però ens preocuparia que això no comptés amb la sensibilitat del professorat, diguem-ne, amb la seva aprovació, amb el seu vistiplau. Per tant, ens agradaria saber, doncs, fins a quin punt vostès han tingut converses prou profundes amb el professorat, amb la comunitat educativa, també en matèria de règim especial, per conèixer la consistència, la solidesa de les propostes que plantegen.

Fins ara, doncs, el que hem dit bàsicament és..., hem manifestat el nostre acord amb les seves paraules, amb la seva posició. Creiem que, efectivament, les arts escèniques, la dansa i molt especialment la música, com han comentat alguns dels meus companys portaveus d'altres grups parlamentaris, són una part fonamental de l'educació de la nostra societat. Creiem que això ha d'anar acompanyat, com deia la diputada Ndiaye, d'un suport també a museus i a altres iniciatives de caràcter municipal o de caràcter privat també en matèria cultural i educativa, en matèria, en definitiva, de desenvolupament de les potencialitats humanes. I ens agradaria saber fins a quin punt aquest programa o aquests projectes que vostès ens plantegen van

acompanyats, diguem-ne, d'un arrelament tant en termes municipals, com deia el senyor Jordan, com en termes també de contacte o de negociació, fins i tot, amb les escoles privades de música, arts escèniques i dansa.

Aquestes serien, bàsicament, les nostres inquietuds, que tant de bo vostès ens puguin esclarir en la mesura del possible.

Gràcies, consellers; gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I té la paraula la senyora Mònica Palacín.

Mònica Palacín i París

Moltes gràcies, presidenta. També donar la benvinguda i l'agraïment, doncs, a la consellera Garriga i al conseller Cambray i al seu equip; per tant, a les persones que avui els acompanyen.

Aquesta era una compareixença sol·licitada, no?, a petició de la diputada del Partit Socialistes, amb una clara intenció, diguéssim, de posar sobre la taula un debat certament, eh?, molt interessant, molt pràctic i que ens ha de generar, doncs, en definitiva, un creixement pel que fa a la visió transformadora de l'educació i de la cultura al país; segurament, amb unes expectatives o amb un poc temps, un poc marge de temps de poder donar resposta –i inclús així n'han donat molta, de resposta– a com..., des d'aquesta voluntat d'aquest Govern de transformar i d'aplicar mesures conjuntes des de les dues conselleries, doncs, hagi donat prou temps a veure el resultat, o que es pugui veure el resultat de les diferents accions que cadascun dels dos consellers han anat explicant, no? Però, bé, en tot cas, encara en un curs en el qual veníem d'aquest Fòrum de les Arts, on hi havia aquesta carta amb aquesta petició de que hi haguessin aquestes millores i aquestes incorporacions de la visió de les arts en el sistema educatiu, doncs, a mig curs, diguem-ho així, ens trobem en aquesta compareixença.

En tot cas, el compromís ja des del curs passat en la incorporació d'aquests elements en els currículums educatius, crec que..., ja ho han explicat, però la incorporació en l'àrea d'educació artística a primària, que inclou l'educació plàstica, l'audiovisual i visual, d'una banda, i la música i arts escèniques i performatives, de l'altra –ho explicava el conseller–, i la música, que també s'estableix com a matèria obligatòria a l'educació secundària obligatòria, de primer a tercer, i matèria optativa al quart curs.

Després, també explicaven, doncs, l'oferta d'estudis musicals al batxillerat, en aquest cas, doncs, amb aquestes dues línies de música i arts escèniques, d'una banda, i arts plàstiques, imatge i disseny, de l'altra. Ho explicaven, eh?, i, per tant, doncs, no repetirem quines són les propostes del departament per anar ampliant en aquest àmbit de les arts..., de l'ampliació de la visió de l'art i de la cultura en el sistema educatiu.

En aquest 2022, el pressupost de 16,8 milions d'euros, no?, es va destinar al manteniment de despeses de funcionament d'escoles de música, dansa i art, i la partida destacable de l'Esmuc, que ha tingut..., va tenir aquest 2022 la partida d'11 milions i mig.

La mostra, també, de la continuïtat en aquesta incorporació de les arts amb la col·laboració dels departaments de Cultura i Educació és en l'increment de les partides pressupostàries, en el finançament de les escoles de música, les de dansa, escoles d'art i conservatoris de música de titularitat d'ens locals per tal de poder sostenir aquests centres i facilitar l'accés de l'alumnat a aquests ensenyaments artístics.

I, després, també fer referència –i ho considerem important– a tot el tema de les beques per a aquests ensenyaments postobligatoris no universitaris, que també inclouen els ensenyaments artístics professionals i els artístics superiors, entre d'altres.

Volem destacar un element, que és pel que per ara precisament es demana aquesta compareixença i pel qual es demana que els departaments d'Educació i Cultura

vagin totalment coordinats i de la mà..., però destacar –i això ho volem fer des del grup parlamentari– que mai abans els dos departaments, el de Cultura i Educació, havien treballat de la mà. I aquesta és una realitat i, per tant, això els hi volem agrair, que, finalment, malgrat que siguin propostes que s’hagin anat arrossegant durant anys o que altres governs hi hagin posat el focus en certs moments, és ara quan Departament de Cultura i Departament d’Educació treballen de la mà. Vegem, per exemple, en aquesta col·laboració entre departaments, com la planificació pròpia dels departaments, dels dos, doncs, incorporen o matisen o modifiquen direccions generals específiques i coordinades entre elles en aquests dos departaments.

Però no només això, també parlava la consellera Garriga d’aquesta coordinació dels departaments, no?, i la Institució de les Lletres Catalanes, per exemple. Per tant, això també incorpora aquesta col·laboració entre el Govern i altres institucions. I el que voldríem també com a grup parlamentari és aquesta col·laboració més estreta amb algunes administracions, també, locals o supralocals. Però, en tot cas, les administracions locals, de les quals es parla molt sovint aquí, però que veiem perfectament com, quan hi han governs municipals que prioritzen l’educació, la cultura i, en aquest cas, la cooperació en aquest àmbit de les arts i dels ensenyaments artístics, musicals, danses, etcètera, doncs, fan polítiques municipals molt integradores al municipi, oferint igualtat d’oportunitats a base de beques municipals, etcètera. Per tant, que aquesta col·laboració que també es demana per part d’aquests dos departaments, en el cas d’alguns ajuntaments..., nosaltres creiem que és important promoure-ho des del món local també, en cooperació amb govern, però també hi han iniciatives pròpies que poden fer molts ajuntaments.

I, en tot cas, dèiem, avui està bé escoltar grups parlant de drets culturals. Ho volem també posar en relleu en aquesta compareixença, i potser, doncs, els consellers poden fer alguna pinzellada més sobre la llei de drets culturals, no?, aquesta llei que ha d’acostar tothom, en igualtat d’oportunitats, a l’accés a la cultura, a la participació d’aquesta, en definitiva. I molts grups posen en relleu aquest..., es fan ressò d’aquests drets culturals per a tota la ciutadania. I està bé, però també volem denunciar que hi ha grups que fan, diguéssim, ara bandera d’aquests drets per a tota la ciutadania quan durant anys certs governs van obviar totalment aquest accés i promovien arreu del país polítiques elitistes i privatistes de l’accés a la cultura. Però, en tot cas, bé està que tothom ara es sumi a aquesta proposta del Govern de la llei de drets culturals.

I, per últim, voldria també preguntar-los sobre alguns programes que crec..., sí, els han mencionat, però que, en tot cas, trobem molt interessants en l’àmbit educatiu, que és el programa ara Art, no? –125 centres, que arriba a primària i secundària–, i també el programa Recerca, Creació i Servei –també amb una vintena de centres. I, després un projecte que també trobem molt interessant que són les Escoles Tàndem. Sé que els hi hem fet moltíssimes preguntes –moltíssimes–, però, en tot cas, si també poden fer una pinzellada d’aquests

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara, per respondre a les preguntes, tenen un temps entre vuit i deu minuts cadascun. No sé qui vol començar... Sí?

El conseller d’Educació

Canviem l’ordre...

La consellera de Cultura

Començo jo.

La presidenta

D’acord, perfecte. La consellera Garriga començaria amb aquest temps. Endavant.

La consellera de Cultura

Perfecte. Espero no deixar-nos res, perquè és una mica complex així, però mirarem de fer-ho així, més genèric.

Agraeixo la intervenció de la diputada Rocio Garcia per ser tan constructiva i tan propera. I sí que em serveix per iniciar o explicar una cosa que m'agradaria, perquè ha anat sortint tangencialment en les diverses preguntes i com que mai ho havia explicat en aquesta Comissió d'Educació i sí que em serveix..., com veiem nosaltres l'accés a la cultura des del Departament de Cultura. Perquè ho expliquem normalment a la Comissió de Cultura o a vegades a l'hemicicle, però molt poquet, i, aleshores, ara us ho explicarem una mica en genèric.

Nosaltres ens plantegem l'accés a la cultura com una de les prioritats, és un dels quatre eixos prioritaris del nostre departament i, a més a més, el veiem amb uns àmbits temporals diferenciats. Tenim tres àmbits temporals diferenciats. Un, que és avui segurament el que ens té aquí asseguts i el que ens ocupa avui, que és com entren els ensenyaments artístics a les escoles. Entrar els ensenyaments artístics a les escoles, per nosaltres és fonamental. Entenem que és en un àmbit temporal més a llarg termini, perquè tot el que comencem a fer ara, doncs, segurament ho visualitzarem d'aquí molt temps. Però volem que entrin els ensenyaments artístics en els espais reglats, perquè és allà on ens crea equitat. I ho diem des del primer dia. I per això és el que estem treballant amb el conseller Cambray des del primer moment, perquè creiem que és molt i molt important acabar de configurar com entrem aquests ensenyaments artístics.

Perquè tenim molt bons exemples. De fet, a Catalunya no estem..., no és un moment que iniciem i ens estem inventant entrar els ensenyaments artístics a les escoles; en realitat, hi ha moltíssims bons exemples i pràctiques a totes les escoles. A moltíssimes escoles. El problema és que ens crea inequitat, perquè no és a tot arreu ni de la mateixa manera.

Aleshores, què ens passa ara en aquests moments? Que si tens un molt bon festival al costat o tens un festival de capçalera, tens Fira de Tàrrrega, tens Temporada Alta o tens algun altre espai d'aquests, és molt senzill de que aquests espais entrin a les escoles. Si no tens la sort de tenir aquests festivals o aquests equipaments a prop, un E3 determinat, doncs, ens és molt més complicat d'entrar-hi. I aquesta és la feina que estem fent de fons amb el Departament d'Educació, per tal de mapejar-ho, tenir tota la cartografia. I aquesta cartografia i aquest mapeig de totes les bones pràctiques ens serviran per després incorporar-ho al web que us parlava inicialment, que és aquesta web de cultura i educació conjuntament, per tal que a tot el professorat i als equips directius els hi sigui senzill d'entendre què hi ha a tot el territori. I als professionals els hi serà senzill també d'explicar què fan per poder entrar a les escoles. És aquesta manera que clar que costa, perquè tenim 5.200 centres, no?; per tant, no és una tasca senzilla –no és una tasca senzilla–, però ens hi hem posat fa un any i mig –ara podem dir d'aquí a poc que en fa dos. Crec que és la primera vegada que ens hi posem i la primera vegada que ho mirem. I és evident que és una tasca ingent, però que l'estem fent amb moltíssima complexitat.

Aquesta és, de l'accés a la cultura, la part més a llarg termini, però que sabem que ens acabarà aportant grans beneficis a tots els nostres nois i noies que ara ja són i que seran els nostres homes i dones del futur. I, per tant, necessitem que adquireixin aquests hàbits, aquesta curiositat, aquesta mirada per a la cultura diferent.

En segon lloc, estem treballant amb la llei de drets culturals. La llei de drets culturals, nosaltres la considerem més a mitjà termini. Perquè si ens creiem que som la quarta pota de l'estat del benestar, vol dir que Educació té una normativa, que Salut té una normativa, que Drets Socials té una normativa i una llei, però que Cultura no la té; per tant, cultura necessita la seva llei i creure'ns tots, més enllà del que diem, que realment som la quarta pota de l'estat del benestar.

Necessitem saber designar i identificar quins són els nostres drets culturals, que vol dir no només accés, sinó, sobretot –també ho deia la diputada de la CUP– a la participació cultural. Per tant, això ho estem treballant. Ho estem treballant fa uns mesos, estem en plena etapa participativa i estem començant a redactar un primer esborrany per tal de que el puguem anar avançant. Perquè el que volem i diem és que tothom té dret a la cultura, vingui d'on vingui, sigui qui sigui, el que calgui. Tothom té dret a accés a la cultura; ens fa més crítics, ens fa més creatius, ens fa més lliures, ens empodera. Per tant, necessitem que la cultura entri a tot arreu.

I en el curt termini, nosaltres..., això sí que aquí no ho hem parlat mai, que és: hem creat una línia de cultura comunitària. És una línia que el que pretén és ajudar en projectes que transformen la vida de les persones, que ajuden a millorar les condicions de vida de les persones. Però, en aquest àmbit, el que fem, des de l'any 2021, és que tenim una línia de programes municipals d'arts escèniques, música i arts visuals, i aquestes són les que ens demanen els municipis i que hem anat incrementant i que realment –ara tenia les xifres aquí al costat– hem arribat a 400.000 alumnes, que és moltíssim. O sigui, amb 2.400 activitats hem arribat a 400.000 alumnes.

Voldríem que fos més? Sí. Que en aquests dos anys hem anat incrementant –21, 22– l'import i que preveiem també incrementar una mica més aquest any aquesta línia amb aquest import. Això és en el curt termini. Per tant, sí que fem coses ara mateix. És que això em serveix també per explicar-ho una mica a tothom. Mireu, sí: 200 projectes participatius, 2.400 activitats, 400.000 alumnes. Per tant, efectivament, això ha arribat a tot arreu.

Diputat Ten, el fòrum del Conca ens ha servit per posar-nos deures i els estem fent, i, de fet, ens n'ha posat molts. N'he llegit només un parell, però en tenim molts més. El de fomentar propostes de formació contínua adreçada al professorat que incloguin continguts artístics i culturals per al desenvolupament de la tasca docent; impulsar l'existència d'un màster, professionalització de pedagogia de les arts, que especialitzi el futur professorat en les matèries artístiques i culturals, o, per últim, estudiar l'oportunitat i viabilitat de desenvolupar proves pilot de presència de mediadors culturals, que també m'ho demanava el territori, per tal de millorar l'orientació del professorat de centres. Per tant, en això també estem treballant.

Estem treballant... Ara els hi explicaré als diversos grups quan pugui contestar a la diputada Nogay, però miraré de lligar-ho.

Les biblioteques escolars..., adrecem-nos a l'espai, en aquests moments, on són. En aquests moments, s'està treballant en el pla nacional del llibre i la lectura i hi ha una primera proposta de projecte consensuada entre el Departament d'Educació i de Cultura. Però aquest pla nacional té un grup impulsor, en el qual també hi som els dos departaments amb tots els agents i, per tant, ens agradaria que s'acabés debatent i acordant en el marc que li toca, que és aquest grup impulsor. I, per tant, jo crec que en un més, dos mesos, ja tindrem la proposta, que la podrem compartir perfectament i que segur que serà ben vista per tots.

Diputat Ten, l'última cosa. En relació amb..., hi ha un..., els equipaments nacionals –els equipaments nacionals–, els sis equipaments nacionals d'arts escenicomusicals –l'Auditori, el TNC, el Palau de la Música, etcètera– han creat una plataforma que es diu «la Cultivadora». En realitat, aquesta cultivadora serveix exactament per a això, per posar..., per mostrar la seva oferta pedagògica. Això ho han fet amb el suport del Departament de Cultura. De fet, l'any passat, el Departament de Cultura els va dir: «Teniu uns recursos –teniu uns recursos– perquè junts feu i mostreu el que esteu fent en la vostra..., per a les escoles.» I, per tant, això ho estan fent. Han començat a fer alguna mostra, i crec que..., jo crec que s'estrena aquest mes de maig o així, ja que es fa una presentació de tots sis conjuntament. De fet, ja n'han fet alguna, eh?, de presentació conjunta els sis. Ja van fer una primera jornada amb tres-cents o quatre-cents professors i, per tant, ja ho estan fent exactament per això,

perquè hem d'endregar i hem d'explicar bé què tenim i què fem, per tal de que el professorat ho pugui agafar.

Aniré més ràpid, perquè em queda un minut i em queden moltes coses per dir. A la diputada Nogay: treballem des del primer moment. De fet, per això treballem conjuntament. Treballem, fem un grup de treball conjuntament des dels dos departaments. Tenim dues direccions generals noves; la nostra és Innovació, Cultura Digital, i la seva és Innovació, Currículum, Digitalització i Llengües, que es parlen, que es parlen des de fa un any i mig. Això no havia existit mai. Per tant, aquesta mirada l'hem de posar molt en valor.

Treballem des del primer moment al Fòrum de les Arts. El Conca ens ha donat molts deures, i impulsem ara aquest programa conjunt; un programa conjunt entre dos departaments, que tampoc s'ha vist mai. Un programa temporal que tindrà professionals que tinguin coneixement dels dos àmbits, que és bàsic, perquè nosaltres sabem què voldríem a les escoles, però la gent de les escoles saben què es pot fer a les escoles i com es pot fer a les escoles.

Les entrades dels alumnes als museus públics són gratuïtes. Les dels museus públics, són gratuïtes. I, a més a més, el Departament de Cultura té un projecte pioner que es diu Argonautes, que el que fa és, en l'àmbit aquest d'inclusió, l'accessibilitat a museus i altres equipaments culturals adreçats a centres educatius catalogats de complexitat màxima pel mateix Departament de Cultura.

Em queden uns segons. Al diputat Jordi Jordan: tenim una... Al tema de biblioteques, em remeto una mica al que hem dit: estem treballant amb models que ja coneixem, hi ha models que funcionen. El model del Consorci de Barcelona està funcionant, l'hem vist i l'hem revisat. Però també hem estat mirant a Alemanya, a Àustria, a Finlàndia, a Gran Bretanya, i estem fent també un estudi per veure què és el que podem fer més enllà, perquè és evident que hi ha gent que ho ha treballat, i que ho ha treballat molt bé.

Tenim un lloc, que és la Mancomunitat Cultural, nosaltres, a la qual pertanyem... Ai, ara vaig lenta, un moment. Ara li estic prenent a ell, i ell estarà una mica menys d'estona.

El conseller d'Educació

No, però jo he dit que t'ho cedeixo ara.

La consellera de Cultura

Ah, molt bé, doncs gràcies. Gràcies. Doncs tenim un espai, nosaltres, que és la Mancomunitat Cultural. La Mancomunitat Cultural està al Departament de Cultura. Fins ara hi havia el Departament de Cultura i les quatre diputacions. Aquesta legislatura ho hem ampliat a l'Associació de Municipis, a la Federació de Municipis, a l'Ajuntament de Barcelona, perquè és un gran..., necessitem que hi sigui, en tot aquest espai cultural, i també en l'Associació de Micropobles, perquè són altres realitats que també les hem de tenir assegurades a la taula per conèixer-les, perquè, si no, no arribarem a tot el país. Tenim cinc-cents municipis al país amb menys de mil habitants, i aquesta és una realitat del nostre país que també li hem de fer arribar la cultura a les seves escoles i a tots els seus habitants. Per tant, per a nosaltres és molt important.

Finalment, al diputat Martín Blanco. Realment, nosaltres –com a mínim, segur– sempre escoltem a tothom, i no podem fer altra cosa que... I, de fet, a més a més nosaltres, a Cultura, gairebé totes, per no dir totes les iniciatives que tenim, culturalment les parlem amb tot el sector, perquè, si no, no hi ha una altra manera de fer-les conjuntament. Perquè nosaltres, cadascú sap del que sap, però no sap segurament tant com el que ho està fent i, per tant, escoltant sempre fem les millors polítiques. I així és la manera que tenim de treballar, i que creiem que ha de seguir sent així.

I jo crec que ja estic.

La presidenta

Gràcies, consellera. Doncs li donem la paraula al senyor Cambray.

El conseller d'Educació

Bé; doncs sí, intento també posar l'accent en alguns dels temes que han sortit. Ja no dic respondre-ho tot, perquè és pràcticament impossible, però sí posar-hi l'accent per si també és del vostre interès.

La diputada Rocio Garcia feia referència a aquesta mirada llarga, en posar-hi l'accent. I jo crec que és clau, ara li ho deia la consellera Garriga. Al final, l'equilibri territorial és clau en aquest tipus de polítiques. Per tant, tenir en compte la visió de grans ajuntaments, però també sobretot dels altres ajuntaments i dels pobles, micro-pobles, i dels pobles petits. Incrementem el finançament en 6 milions d'euros aquest any 2023, fruit dels pactes, vostè ho deia.

Vostè ha dit una cosa que és clau, lligat amb l'equilibri territorial, que és l'accés a la cultura per a tothom. Jo crec que aquest és el tema. O sigui, des del primer dia, tots els programes van alineats amb l'accés a la cultura per a tothom. A més a més, des del Departament d'Educació, aquests darrers dos anys hi han programes molt orientats cap aquí, com sobretot els PROA+. O sigui, hi han diners destinats a fer aquest tipus de sortides culturals, hi han diners destinats a apropar la cultura dins de les escoles. Amb el PMOE també es fan molts tipus d'aquestes activitats, sobretot més relacionades amb la part de famílies, que també ha sortit una mica. I també tota la part aquesta d'acompanyament econòmic a l'alumnat en situació de vulnerabilitat, que hem fet aquest curs, el primer any, amb acompanyament econòmic des del primer alumne, amb la distribució equilibrada de l'alumnat, per la lluita contra la segregació. Aquestes motxilles econòmiques també incorporen, tant a la pública com a la concertada, que l'alumnat vulnerable..., part d'aquests diners són per a aquest tipus precisament de sortides.

Per tant, el tema equitat és un dels principals –ho deia també a l'inici de la meua intervenció– eixos en els quals es basa aquesta transversalitat. Els currículums també, però sobretot aquesta també universalitat i democratització de la cultura per a tothom.

Oferta-demanda en consonància. Li podria dir que sí, però també és veritat que l'oferta condiona la demanda. I això és veritat. I, per tant, com més oferta fem també tindrem més demanda. I llavors, amb la demanda actual podem anar cobrint? Li podria dir que sí, però hem d'incrementar l'oferta. I sempre es pot incrementar l'oferta, i més en temes com aquests, que són col·laterals i compartits, i que complementen la formació.

Oferta 23-24. Evidentment, es té en compte la planificació, en la línia del que comentava, sobretot pel que fa..., ara em centraria en artístics, batxillerats artístics i FP d'artístics. Amb batxillerats artístics i FP d'artístics sí que hi han adaptacions d'aquesta planificació, en funció també de les necessitats de cobertura, sobretot, territorials.

Com incrementem els pressupostos? Bé, va en la línia del que comentava una mica fa un moment. Hi han increments en subvencions directes a escoles de música, conservatoris, dansa. I després hi han increments en els programes, sobretot en la partida de lluita contra la segregació a través dels vulnerables. En el tema dels PMOE i dels PROA+, també les partides són superiors en aquest pressupost que en pressupostos anteriors i, per tant, anem incrementant les partides.

Deia vostè si el departament està prou preparat. Bé, el que està clar és que no ho hem de fer sols, en la línia també del que representa aquesta compareixença, que ho estem fent amb la consellera de Cultura. Els nous currículums han començat un camí. Els canvis no es fan d'un dia per l'altre. Quan tu poses un recurs al sistema educatiu, els resultats no els tens al dia següent; d'això sempre n'hem de ser conscients. I, per tant, els nous currículums és un camí que estem fent. El que sí que és veritat és que l'oferta cada cop l'anem incrementant més en tot tipus d'ensenyament.

ments. Abaixem ràtios per mantenir i incrementar números de grups, i incrementem també programes i projectes. Per tant, tot ha de sumar per tal d'anar donant resposta a aquesta necessitat d'educació i cultura, que avancin alhora.

Centres de complexitat. És el que li deia –jo crec que és una de les claus–: tot l'entorn ha d'estar disponible per a tothom. I, per tant, aquí és on posem bàsicament l'accent.

El diputat Ten comentava el tema de l'estructura sòlida del departament. Ens hem fet nostres les conclusions del Conca? Sí, evidentment, i ara el que farem és anar-les desplegant una a una. Són de present –també s'hi referia la consellera Garriga. Els projectes i els programes no paren d'incrementar-se, l'alumnat d'ensenyaments artístics no paren d'incrementar-se. Podríem posar molts exemples. Potser avui és el que ens tocava, eh?, i ens faltava, perquè no tenim temps, però no sé tampoc fins a quin punt ho podem compartir i de quina manera, però el que seria fantàstic és que coneguessin moltes de les... Això, potser segurament a través de..., quan puguem compartir aquesta cartografia i aquest recull d'activitats que s'estan fent als centres educatius. Hi han projectes espectaculars, a escoles i instituts, de com incorporen les arts, com incorporen qualsevol àmbit artístic dins de les aules. I això ho hauríem d'anar compartint, perquè moltes vegades també parlem des del desconeixement, quan no ho sabem, i d'altres escoles se'n poden també beneficiar. Per tant, no sé, proposo a la consellera, així, improvisant, d'estructurar també la manera de compartir totes aquestes informacions i tot el que es va fent.

El tema de les biblioteques escolars. Ho ha comentat la consellera Garriga, fa temps que també hi treballem, i ho farem públic properament, perquè estem acabant d'ajustar-ho, amb incorporació de recursos, amb incorporació també de coses que no estan passant fins ara. Perquè fins ara, si no estaven funcionant prou bé, si fem lo mateix que fèiem fins ara seguiran sense funcionar. I, per tant, un nou pla de biblioteques escolars també aquesta legislatura.

Falta feina per fer? És evident que sí, això sempre ens ho diem. Falta feina per fer? I tant que sí, només faltaria.

Comento el que dèiem també. Encara estic amb el diputat Ten, però deia això, eh?, o sigui, també el que s'ha de posar en valor..., i això, les coses objectives s'han de dir: són dos departaments que no s'havien mirat mai –són dos departaments que no s'havien mirat mai. I això també ens ho hem de dir perquè és així.

Llavors, amb ajuntaments, com ens coordinem? Jo crec que aquest és un dels punts claus, eh?, és un dels punts importants també d'aquesta compareixença. El món local aquí té un paper molt important a jugar.

Per què no es modifica el perfil d'educacions...? La pregunta concreta que feia. Sí, ho estem modificant. I, per tant, esperem que en breu... Ara s'hi està treballant. Perquè és cert això que vostè ha posat sobre la taula i, per tant, quan detectem una situació... Mai hi havien estat aquests perfils, eh? Per tant, ara detectem la necessitat d'aquests perfils i, per tant, s'està treballant perquè properament es puguin ofertar.

Amb l'EMIPAC ens hem reunit? Evidentment que sí, només faltaria. El director general de Centres Concertats i Privats s'hi ha reunit, m'ha dit, més d'un cop, i l'última al febrer. És cert, en la línia del que et deia, eh? Mai s'han finançat fins ara escoles privades de música –mai s'han finançat fins ara. I, evidentment, els diners arriben fins on arriben i, per tant, el que fem és prioritzar el finançament de les escoles públiques.

Vaig agafant si hi ha alguna cosa... El diputat Acosta ha fet una reflexió al voltant de la música i de les arts. Fer només un matís. Bé, no és ni matís. El tema de la competència lectora en diferents llengües. Evidentment, ja és això, eh? O sigui, la competència lectora vol dir ser competent en llegir i escriure en totes les diferents llengües, eh? És el que nosaltres diem d'assoliments a l'acabar quart d'ESO, per tal de garantir que tant en català com en castellà s'assoleixin les competències, només faltaria.

La diputada Ndiaye..., el tema dels nous currículums. No reduïm res als nous currículums. El que fem als nous currículums –i no ens ho inventem nosaltres, eh?– va en la línia dels nous currículums de tots els països que estan avançant en temes educatius i que en tenen bons resultats. Què fan els nous currículums? El que fan els nous currículums és, de les hores que estaven fins ara pràcticament totes repartides, hi ha una part de les hores de les diferents assignatures que..., a més, amb relació i amb proporció entre el que es feia fins ara i el que s'està fent ara, el que fan és reduir unes quantes hores per donar als centres educatius, a través dels seus projectes educatius de centre, autonomia de gestió, lideratge de cada centre educatiu, i autonomia, per tal de que amb aquestes hores de gestió autònoma puguin portar a terme diferents projectes transversals, també avançant cap als aprenentatges significatius i els currículums competencials. Moltes escoles ho fan en temes de música, altres escoles ho fan en temes de robòtica, altres escoles ho fan... Aquí el que fem és... Evidentment, si marquessim des del departament el que han de fer cada hora, no caldrien els currículums, per aquest motiu. I, per tant, doncs, el que fem és acompanyar els centres, que precisament, amb aquesta definició dels nous projectes educatius de centre, també tenen la possibilitat de demanar nous perfils i especialistes concrets.

Ha dit un tema de preus dels cicles formatius. En tot cas, no deuen ser públics. Evidentment, a l'escola pública no es fan pagar aquestes quantitats, i el que fem precisament és incrementar el règim «Especials», per tal de que territorialment i a tot arreu es pugui accedir al màxim d'ensenyaments possibles.

Hi han molts projectes –un tema puntual que deia vostè– que..., sobretot amb ajuntaments i amb escoles i també amb la participació, evidentment, del Departament d'Educació. Hi han molts projectes en la línia del que deia d'instruments, eh?, de la part de... Hi han moltes escoles de música que, a banda de la seva oferta, m'entren a les escoles. I hi han..., en la línia del que deia abans, d'accés per a tothom, d'equitat, doncs, accedir a aquests instruments.

Igual que l'accés als museus i igual que el transport. No hi ha cap nen vulnerable que, si fan una sortida, es quedi sense fer la sortida perquè no hi té accés, perquè per això hi han programes com PMOE, PROA+, Motxilles... Per això hi han tots aquests diners i, per tant, cap alumne es queda, evidentment, sense l'accés cultural quan el centre organitza una activitat.

I vaig acabant. Al diputat Jordán, el tema de les... Això que dèiem, eh?, que els ajuntaments, molts s'impliquen en aquest tipus de projectes.

El tema de les biblioteques també l'explicarem properament. I, sí, ja ho comentava la consellera Garriga, que tot això ho estem fent també inspirant-nos i veient el que està funcionant en altres països.

Al diputat Martín Blanco: tot el consens de la comunitat educativa de règim especial, bé, com sempre –com sempre– ho fem tot, eh?, parlant amb tothom. Molt bona oferta... Hi ha molt bona oferta al país, tant pública com privada. En tot cas, el que hem de fer des del Govern és respectar l'oferta pública i l'oferta privada, només faltaria, però sobretot garantir aquest accés d'equitat.

I a la diputada Palacín..., ha posat en valor la coordinació. Destacar també el full de ruta que ens marca el I Fòrum de les Arts del Conca, que és el que seguirem. La importància, torno a dir, dels ajuntaments. Un altre dia explicarem..., ho lligo potser amb aquestes..., compartir les pràctiques en projectes com l'araArt, el Tàndem i molts altres a què feia vostè referència.

I per si no tornem a intervenir, doncs, jo, com a conseller d'Educació –i entenc que la consellera Garriga, la consellera de Cultura també–, estic molt content d'aquesta compareixença; també pel to que vostès avui han portat a terme en aquesta compareixença. No hi ha cap dubte, a cap intervenció hi he trobat cap dubte de que Educació i Cultura s'han de mirar, de que Cultura i Educació s'han de mirar. I, per tant, agrair-los les seves propostes, les seves aportacions, i seguirem avançant, seguirem fent camí.

La presidenta

Molt bé, conseller, un altre dia no li faré cas, perquè s'ha menjat un minut de més en comptes de reduir-lo. (*Rialles.*) Per tant, anirem ara pels grups parlamentaris. Sí que m'han demanat de fer un torn de rèplica. No, PSC no. No... Junts per Catalunya, sí. Endavant.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, presidenta. De manera molt ràpida. Conseller, quan no es pot finançar escoles..., vostè diu que no hi ha finançament per a les escoles privades, però això té una lectura diferent. És a dir, si hem estat parlant fins ara d'accés a la cultura en aquells llocs on no hi ha escola municipal i perquè l'escola de música és privada, perquè ho ha estat tradicionalment així, i això passa a molts pobles del territori, el que vostè està impedint és l'accés a la cultura del qual hem estat parlant les darreres dues hores i mitja. Per tant, em semblaria que, per dogma, no finançar l'escola privada de música..., jo no l'hi comparteixo. Sí que comparteixo el que ha dit de compartir en la web els projectes que ens anunciava.

Jo crec que falta encara bastant més, per treballar de la mà Educació i Cultura. L'exemple de l'Ajuntament d'Olot és petit, però és un gran exemple, una pràctica importantíssima on es fusionen Educació i Cultura, on la mirada és única. I ens agradaria que d'aquí a un any, si tornem a fer una compareixença com aquesta, ja hi hagi una mirada més àmplia en aquest sentit.

Hem parlat de cicles formatius. Segurament falten cicles formatius de l'àrea d'humanitats i, per tant, entre tots potser s'hauria de fer un esforç en l'àmbit de documentació, l'àmbit d'arxius dona per explorar temes d'aquests.

No hem parlat prou dels campus de les arts, del paper d'universitats, de l'Institut Superior de les Arts, de les escoles superiors, de l'ESDAP, de l'equivalència d'aquesta. I em sembla que aquí ho deixaríem per a la propera, però és importantíssim que també féssim esment a tot això.

Cap dels dos ha dit res sobre l'avantprojecte de llei de l'Estat, en el qual les arts del circ, les arts escèniques no hi són prou ben representades i ens sembla que això és un error. Tampoc hi estan prou ben representades i hi ha hagut queixes en aquest sentit de facultats de belles arts amb relació als seus estudis que fan i, per tant, em sembla que en això., també és una carrera que tindrem en els propers mesos.

Agraeixo de tot cor les explicacions d'aquesta primera intervenció i moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn ara de la CUP, amb la senyora Nogay Ndiaye.

Nogay Ndiaye i Mir

Gràcies, presidenta. Bé, jo volia aprofitar per fer referència a dos aspectes. Potser una resposta que no m'ha acabat de quedar clara, i l'altra perquè la resposta no és l'adient.

Bé, d'entrada, una de les preguntes que trobo que no s'han respost, eh? Quant a la presència de referents en diversitat funcional i diversitat d'altres col·lectius, no ho heu mencionat. Com es garanteix que dintre d'aquests programes culturals hi hagi aquesta presència que defugim d'aquests cossos i col·lectius normatius o, diguéssim, hegemònics? Perquè precisament..., o sigui, aquesta cultura més diversa no entra als centres educatius, no forma part d'aquests centres educatius.

Llavors vostè, senyor conseller, no sé per què sempre s'entesta en negar la major i en donar informació..., o sigui, intentant deixar sempre els diputats i diputades, o en el meu cas, com a mentideres o que ens estem inventant la informació, perquè la seva afirmació de que no hi ha alumnes en aquest país que no participen de les activitats culturals per motius econòmics és una mentida com una catedral. I ho sento, l'hi ho dic així, perquè és que vostè constantment em deixa com a mentidera quan faig aquestes afirmacions, quan ho he viscut en primera persona i hi ha moltíssims

infants, hi hagi motxilla econòmica o no hi hagi motxilla econòmica, que no participen de les activitats culturals perquè no es poden pagar els deu euros o els quinze euros que els hi suposa l'autocar per anar d'un punt ics a un punt i, més l'entrada, més haver-se d'emportar al dinar o haver de dinar allà.

I ho he viscut en primera persona perquè, a més, precisament al centre on estava abans d'entrar aquí hi havia persones que es quedaven fora i va ser una de les meves batalles. De fet, el decret d'inclusió de 2021 recull, en un dels seus punts, que si hi ha qualsevol alumne que es queda fora d'una activitat o que no hi pot participar per motius econòmics, s'hauria de notificar a Inspecció. I quan ho notifiqués a Inspecció, Inspecció diu que no hi ha diners i, llavors, que no es pot gestionar. I hi ha moltíssims infants a Catalunya que es queden sense participar de les activitats culturals per motius econòmics. I, per tant, m'agradaria que no ho negués.

Llavors, quant al tema de l'accés, és cert que als museus públics poden accedir de forma gratuïta, però és que hi ha d'altres activitats que no són museus que també formen part de la cultura, i també hi ha consorcis en els que no només és gestió municipal i es continua pagant. I només els centres de màxima complexitat tenen una reducció en el preu o fins i tot arriben a debatre, regatejar i la resta aquesta exempció de pagar. Però en la gran majoria no passa. I és un aspecte que tampoc no s'ha abordat.

I quant als cicles de formació professional, un altre aspecte, és a dir, es paga, es paguen diners en concepte de matrícula per escolaritzar-se en la formació professional i es paguen moltíssims diners pel material, des del cicle formatiu de perruqueria fins al cicle formatiu de no-sé-què. I que tenim centres públics que estan cobrant mil euros pel cicle d'esports és cert, i és un centre públic, és un centre públic de Girona que jo mateixa he visitat. I no és perquè..., no és només el material que s'han de comprar, sinó tots els desplaçaments que incorpora aquest cicle formatiu per garantir que l'alumnat pugui aprendre. S'han de desplaçar a diferents parts del territori per practicar els diferents esports i això comporta un preu que calculen a l'inici del cicle –ja acabo, presidenta–, a l'inici de la matrícula. I és així.

Llavors la pregunta és: Es garantirà l'accés i que no siguin privatius els cicles formatius artístics de tot l'alumnat i que el material no sigui una condició privativa per poder-hi formar part?

Gràcies.

La presidenta

Molt bé. No sé si els consellers volen rèplica. (*Veus de fons.*) Sí? Va. Aquesta vegada seré superrestricta, tres minutets, si us plau, per a cadascú. Tampoc hi han tantes preguntes. D'acord? Endavant.

La consellera de Cultura

L'única cosa que potser que sí, que podríem dir que sí –ara serà el diputat Ten–, que és el tema del circ en l'avantprojecte de llei, que nosaltres també ho hem vist. Jo crec que a més a més ho hem estat mirant..., ara estic fent una resposta molt en diagonal, perquè ens ho vam mirar dijous o divendres, però que hi ha alguna altra remissió a alguna normativa que hauríem de canviar en aquella normativa perquè no estava prevista el circ a l'altra. Per tant, ho tenim previst. Nosaltres ja ho estem treballant per tal de poder-ho modificar durant el tràmit. A veure si és possible i tenim les majories que necessitem.

El conseller d'Educació

Bé, doncs, sí, comento algunes de les coses que han sortit. El diputat Ten comentava... A veure, jo el que dic és..., és de sentit comú. És: incrementem l'oferta. Incrementem el finançament per a l'oferta pública i incrementa l'oferta –parlo dels ensenyaments artístics. Incrementem l'oferta, incrementem el finançament per als centres municipals i, a partir d'aquí..., la privada fins ara no s'ha finançat mai.

Hi han molts exemples de bones pràctiques. És molt important això, perquè..., ho hem anat dient, eh?, al llarg d'aquesta compareixença. És molt important també emmirallar-nos amb el que s'està fent i el que s'està fent bé. Amb alguna d'aquestes afirmacions..., ho dic perquè ja ho han fet altres vegades, per tant..., no dic que ho estigui fent ara, eh? Però amb algunes afirmacions de que falten cicles formatius..., no fem afirmacions a la lleugera, recolzem-nos en el rigor, en la ciència, en la perspectiva. I, a partir d'aquí, prenem decisions d'on incrementem l'oferta on realment faltin aquests cicles, eh? No dic que sigui el cas, però només dir que al darrere hi ha d'haver una ciència i no tant una impressió.

Estem treballant l'esborrany de l'avantprojecte de llei de les arts i, pel que comentava la diputada Ndiaye, la mateixa definició dels projectes i dels programes –anem a veure'ls, eh?, si cal– que ofereix el Departament d'Educació i que ofereixen els diferents ajuntaments, no en tinc cap dubte i estic convençut.... Jo no els conec tots, eh?, no me'ls he pogut mirar tots, però no tinc cap dubte i estic convençut de que incorporaran aquestes referències també a la diversitat –n'estic del tot convençut. Perquè el que sí que sé, perquè això ho he vist, és que en el dia a dia, quan aterren aquests projectes a les escoles, aquesta diversitat..., no sé en quina mesura, però segur que hi està reflectida.

Després, en el tema dels alumnes que hi participen per motius econòmics, quan vostè estava al centre no hi havia motxilles econòmiques encara, no hi havia la intensitat en el tema dels diners, que arriben via PROA+ i via PMOEs. I, per tant, jo el que estic dient és que això no hauria de passar. I, per tant, si no hauria de passar, no ha de passar. Si hi ha algun centre que fa alguna sortida i hi ha algun alumne..., hi han beques, hi ha de tot. Si en algun centre hi ha alguna sortida que no hi pot accedir tot l'alumnat, doncs aquest centre ha de fer que hi pugui accedir tot l'alumnat i els recursos haurien d'existir.

I, a partir d'aquí, si ho fa amb Inspecció i l'inspector no sé quina resposta m'ha dit que li fa... El que sí que vostè acostuma a fer és dir: «Això passa.» Digui en quin centre. Sempre l'hi dic: «Digui'ns quin centre i nosaltres li donarem resposta.» Sempre que ens ha dit un cas concret, li hem donat resposta en aquest cas concret. Per tant, més que dir-ho en general, dir: «Aquest centre, aquesta inspecció ha contestat que no, que no hi vagi aquest nen. Doncs fem-ho, perquè hi ha d'anar, aquest nen. I li donem resposta, i com actuem en aquest centre, i com el departament, no en tingui cap dubte, ens posarem amb aquell inspector de que la resposta evidentment no ha de ser aquesta. Hem de fer que les coses passin, com estem fent amb gairebé tot.

El cicles formatius també tenen beques. I, per tant, el cas concret que vostè deia... Perquè els cicles formatius, com tots aquest tipus d'ensenyaments no obligatoris, també tenen beques on s'hi pot accedir.

La presidenta

Perfecte. Doncs donem per acabada aquesta...

La consellera de Cultura

Presidenta, jo vull un segon per acomiadar-me, perquè no és la meva comissió i així, si m'ho permet... Re, que ha estat un plaer compartir amb vostès aquesta comissió, que, com veuen, Cultura i Educació són complementaris i indistingibles. I, per tant, ens comprometem plenament a seguir treballant junts.

Moltes gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Molt bé, doncs, amb aquestes paraules, ara sí que donem per acabada aquesta macrocomissió i fins a la propera.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia i nou minuts.